

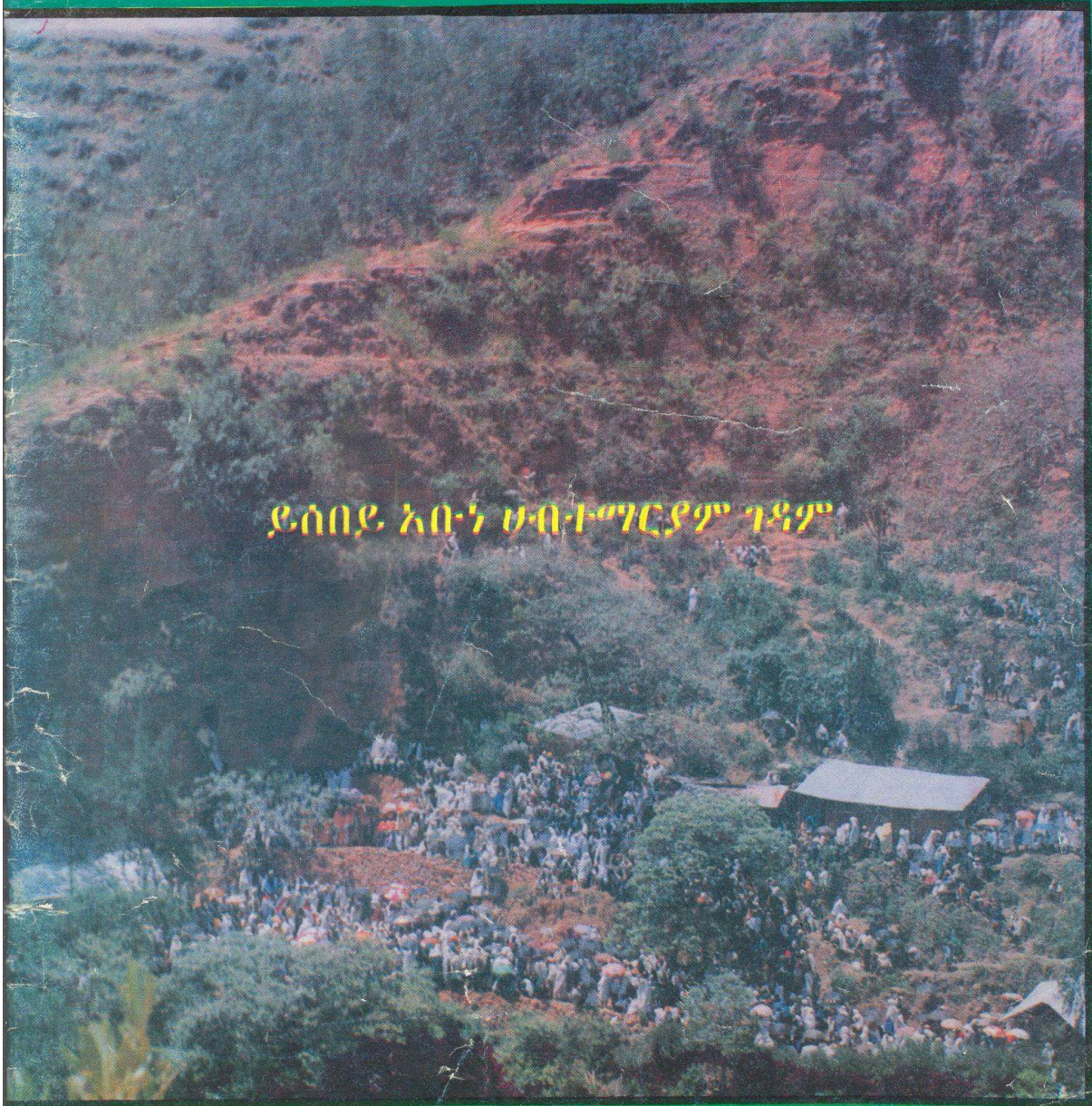

ከመር

ዘኢርቶዶክስ ተዋሕዶ

ሐመር ፬ኛ ዓመት ቁ. ፫ ጥቅምት/ጎዳር ፲፱፻፹፱ ዓ.ም.

ይሰበይ አቡነ ሁባተማርያም ገዳም

ከአንባቢያን ለአንባቢያን

መስጠት የሚገባንን ክብር እንስጥ

የአንዳንድ መጻሕፍትም ሆኑ መጽሐፍቶች የፊት ለፊት ሽፋን ላይ የእመቤታችን ወይም የቅዱሳንና የመድኃኒታችንን የኢየሱስ ክርስቲ ቶስን ሥነሥዕል እመለከታለሁ። እነዚህ መጽሐፍትም ሆኑ መጽሐፍቶች ሽፋናቸው ብዙም ጠንካራ ባለመሆኑ ከአያያዝ ጉድለት የተነሳ ይተሻሻሉ ከባለም ይቀደዳሉ። ይህ ደግሞ ለሥነ-ሥዕሎች መስጠት የሚገባንን ክብር የሚቀንስ ይመስለኛል። በመሆኑም ስለመጻሕፍት አያያዝ ለአንባቢያን ትምህርት ቢሰጥና በጥንቃቄ እንዲይዙት ቢደረግ ወይም ሥዕሎች በውስጥ በኩል መቀመጥ ቢችሉ መልካም ነው። ሁላችንንም ስለሚመለከት ትኩረት ልንሰጠው ያስፈልጋል።

ገርማ አርጋው /ከጅማ ዞን -ሶኩ/ ሞላ ፈጠነ /ከ ደብረ ታቦር /

ተዋሕዶ ውብነሽ

የአንዲት ጥምቀት መሠረት የተጋደሎ ጽናት ሥምረት የሳጥናኤል መንግሥት ውድቀት የፈያታዊ ዘየማን ይቅርታ የማርያም መግደላዊት ዕልልታ ለሚያምኑባት ውበት ጌጣ ለነአውጣኪ ትምህርት ድግ የጥል ግድግዳን አፍራሽ በአንደበተ ኤፍሬም አወዳሽ የእስጢፋኖስ ጽዋ ቅማሽ የፊልጶስ ጥያቄ ምላሽ ሐመረ ኖሳ የተባለሽ ተዋሕዶ በእውነት ውብነሽ።

ከመምህርት ጸጋነሽ ዓለማየሁ /ሀገረ ሰላም/

ሳየው የኋላዬን

ዘወር ብዬ ሳየው የኋላዬን የጨለማ ኑሮ ስቃዬን ምንኛ መራራ አስቸጋሪ ነበር እየሰሙ ገደል እያዩ መቃብር ዛሬ ግን ዓይኔ በርቶ ደንዳናው ልቤ ተከፍቶ የጌታዬ ፍቅሩን በቅርብ ተመልክቼ «ልጄ ሆይ ና»ሲለኝ ጥሪውን ሰምቼ ትልቁን ግብጥውን ሥጋውን በልጅ-ደሙንም ጠጥቼ ይኸው እኖራለሁ የዘላለም ደስታን-እረፍትን አግኝቼ

ሙሉነህ ተሾመ /ግራዋ ት/ጊዮርጊስ ሰ/ት/ቤት/

ባዕድ አምልኮ እንጂ ባሕል ጅይዳለም።

በዘመን መለወጫና በመስቀል ሰሞን የታዘብኩት ነገር አለ። ይኸውም አንዳንድ ሰዎች የኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ጣኦት አምልኮን፣ በየጠንቋዩና በየቃልቻው ቤት መሄድን የፈቀደች ይመስል የሚያደርጉት ኢክርስቲያናዊ የሆነው ተግባር ሲጠየቁ «ባሕላችን ነው፣ ሃይማኖታችን አይከለክልም» ሲሉ ሰምቻለሁ። ለምሳሌ ለእንቁጣጣሽ ቀይ፣ ነጭ፣ ጥቁር ወዘተ.. እያሉ ሲያማርጡና በመስቀል ዕለት በየወንዙ ሲያጓሩ የነበሩ ሁሉ እምነቴ ተዋሕዶ ነው ቢሉ ለእኔ አይዋጥልኝም። ከሃይማኖታችን ሕግና ከቃለ እግዚአብሔር የሚለየን ባሕል - ባሕል ሳይሆን ራሱን የቻለ ሰይጣናዊ አምልኮ ነው። ስለዚህ ይህንን በባሕል ስም የሚደረግ ባዕድ አምልኮ ብዙ የዋሕን ወገኖቻችን እየተከተሉት ነውና በተገኘው አጋጣሚ ሁሉ ልናስተምር ያስፈልጋል። ተለይ ከንስሐ አባቶች ብዙ ይጠበቃል። ይህንን የሚፈጽሙ ሰዎች

በጉባኤያት ወይም በመጽሔት በሚሰጥ ትምህርት ልናገኛቸው ስለማንችል ንስሐ አባቶች ሥራቸው ነውና እየጠሩ ወይም በየቤታቸው እየሄዱም ቢሆን ቢያስተምሩ የበለጠ ውጤት ይገኛል ብዬ አስባለሁ።

ከበደ ጣፋ

/አ.አ/

በጸም ጋብቻ!

በጸም ወቅት ጋብቻ መፈጸም የተከለከለ መሆኑ ይታወቃል። አንዳንድ የእኛው ቤተክርስቲያን ሰዎች ግን በጸም ወራት በተለይም በገናና በሐዋርያት ጸም ወቅት ጋብቻቸውን ሲፈጽሙ ይታያል። እኛም ይህ ጊዜ የጸም ወቅት ስለሆነ ሌላ ጊዜ ብትፈጽሙትስ ስንላቸው «ጸሙ የቆሰች ጸም ነውና ችግር የለውም» የሚል መልስ ይሰጡናል። ስለዚህ ሌሎች አጽዋማት ጭምር እየተጣሉና እንደ ቅርስ በየገጻማቱ ብቻ ተወስነው ከመቅረታቸው በፊት ክርስቲያን ሁሉ መጸም እንዳለበት በየአጋጣሚው ትምህርት ሊሰጥ ያስፈልጋል።

ወ/ሚካኤል ጋ/ግርያም /ጉሬ/

ስትቆዝም

ብርሃን ተጋርዶ-ባህ ድንግዝግዝ ሲልቀኑ ሕይወት ስትደፈርስ ቀርቶባት መስኩ ልክ እንደመጫኛ ችግርም ሲረዝም አቅምህ ሲከጸህ ክፋኛ ስትቆዝም ዙሪያው ገባገደል ሲሆን-ባህ ገው ጥላህ እግር አውጥቶ ሲሄድ አንተን ጥሉህ እግዚአብሔርን ተስፋ መርኩዝ አድርገህ ሕይወትህን ምራ ሁሉም ያልፋል ብለህ ። ወንዶሳን ኅዳዩ /አ.አ/

ሐመር

4ኛ ዓመት ቁጥር 3
ጥቅምት/ጎዳር 1989 ዓ.ም

ይዘት

የማኅበሩ መልእክት

- «ይህች ባቄላ...»..... 2
- ደብዳቤዎች..... 3

ከሰሞኑ በረከት

- ልጄን ከግብፅ ጠራሁት.....5

ትምህርት ሃይማኖት

- የእግዚአብሔር ሕግ.....7
- ብሉይ ኪዳን በሐዲስ ኪዳን.....9
- ቅዱሳን መላእክት.....11

የጥያቄዎቻችሁ መልስ

- ጸሎተ ፍትሐት.....13

ኪነ ጥበብ

- መሐንዲሴ14
- ሰባቱ ነገሮች16

እናስተዋውቃችሁ

- ሐይቅ እስጢፋኖስ ገዳም.....18
- ጻድቁ እቡነ ሀብተ ማርያም 20

ዓምደ ወራዙት

- የጸዋውን እና የወጥቱን ወስጥ ማጥራት.....21
- ንስሐ ለምንና እንዴት?..... 22

ክርስትና በማኅበራዊ ኑሮ

- ጥያቄዎቻችሁ..... 23
- ውርጃ..... 24
- ወደ እውነት ለመድረስ ቤተሰብ ጉዳይ?..... 25

ቤተክርስቲያንን ፅዕን

- የገዋዩ ቅድሳት ዝርፈያ ከትናንት እስከ ዛሬ.....27
- የቤተክርስቲያን ታሪክ29
- የምድረ ርስት ልጆች ነን..... 30

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን የሰንበት ት/ቤቶች ማስተባበሪያ መምሪያ በማኅበረ ቅዱሳን የመዝሙርና ሥነ ጽሑፍ ክፍል የሚዘጋጅ ትምህርታዊ መጽሔት።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያንን ትምህርተ ሃይማኖት፣ ሥርዓትና ትውፊት ጠብቆ የሚወጣ።

ከአዘጋጅ

ለቤተክርስቲያን ማሰብ የሁሉም ግዴታ ነው !

በክርስቶስ ክርስቲያን፣ በወልድ ውሉድ የተባሉ ምእመናን ለእናት ቤተክርስቲያናቸው የማሰብ ፣ የመጨነቅ፣ የአቅማቸውን አስተዋዕደም የማድረግ ሃይማኖታዊ ግዴታ አለባቸው። ጥሩ ሥራ ሲሠሩ ደስ የሚላቸውን ያህል ፣ ክፉ ሥራም ሲሠሩ «ለምን?» ብሎ መጠየቁ መብታቸው ነው። ቅርሶች ሲዘረፉ፣ አብያተ ክርስቲያናት ሲቃጠሉ ዝም ብሎ መመልከት ተገቢ አይደለም። በትንሹ መቅጫት ካልተቻለ ነገ የማይነቀንቀት ትልቅ ቋጥኝ ሆኖ መቀመጡ አይቀርም። መጽሔታችንም በ4ዓመታት ገዝቀ ምእመናን ይህንኑ ያውቁ ዘንድ የበኩሏን ጥረት ስታደርግ ቆይታ ለች። ወደፊትም ትገፋብታለች። ስለዚህም ስለ መሠረተ እምነታችን ፣ ስለ ትውፊታችንና ስለ ታሪካችን እንድናውቅ መጣጥፎችን ታቀርባለች። የተጻፈውን ማንበባችን፣ የሚሰጠውን ትምህርት መቀበላችን ግን የሚታወቀው በምንሠራው መልካም ሥራ ይሆናል።

እናት ቤተክርስቲያን ከውስጥ በሐሰተኛ ወንድሞች/ቤጽ ሐላውያን/ ከውጭ በመናፍቃን፣ አላውያንና ከሐድያን እንዳትጠቃ መጠበቁ የልጆቿ ፈንታ ነው። በየአጥቢያችን ንዋዩ ቅድሳትን ከዘራፊዎችና በውስጣችን ካሉ አስዘራፊዎች፣ ሰንበት ት/ቤቶቻችንን በክህደት ትምህርት ከሚበርዙ፣ የላማው ሳይገባቸው ከሚበትኑ ደካሞች መጠበቅ ይገባናል። የወቅቱ ትልቁ ተግባር ይህ ነው። ከእንቅልፋችን ነቅተን፣ ምን አገባኝ ማለትን ትተን ስለቤ ተክርስቲያን ለማሰብ፣ የሚገባንንም ለመፈጸም መነሣት ያስፈልጋል።

ለሁሉም እግዚአብሔር ይርዳን።አሜን።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር።

ዋና አዘጋጅ ብርሃኑ ኅበና ካሃ
ም/ዋና አዘጋጅ ዲ.ደጅኔ ሺፈራው

ስልክ 550099 Ext 46
ፖስታ 80078
አዲስ አበባ

የማኅበሩ መልእክት

«ይህች ባቄላ...»

እሷ ኩሬ ውስጥ ሆኖ ማዶ መንደር ሲቃጠል የየች እንቁራሪት «አውጣኝ... አውጣኝ...» እያለች ስትለምን ጓደኛዋ ሰምታ «አሁን ምንልሁን ብለሽ ነው አምላክን የምታስቸግረው ? አንቺ የለሽው ውኃ ውስጥ ፣ እሳት የት እንዳያገኝሽ ነው?» ብላ ስትቀልድባት «አይ ሞኞ እሳቱ እንዲጠፋ ውኃ የሚወስዱት ከዚህ መሆኑን ረሳሽው? ያንጊዜ አብረን መወሰዳችንና እሳቱም ለኛ መትረፍ ይቀራል?» አለችት አለ።

የንዋየ ቅድሳት ዝርፊያ፣ የአብያተ ክርስቲያናት መቃጠል የተለመደ ዜና ከሆነ ሰነበተ። እኛም መጀመሪያ አካባቢ እንደነግጥ «እግዚአ» እንል እንዳልነበረ ጆሮአችን ጠገበውና 'የተለመደ ነው' እያልን ተውነው። እኒያን ከ30 ብር በላይ ደመወዝ የማያገኙ ፣ የዕለት ምግብ የማይሟላቸውን እና የዓመት ልብስ የነሣናቸውን በየገዳማቱ የሚገኙ አበው የዕዳውም የአደራውም ብቸኛ ተሸካሚ አደረግናቸው።

በዓመት አንድ ጊዜ ብንጎብኛቸው እንኳን ለጊዜው በዓሉን አክብረን አለያም እንደ ቱሪስት ተንሸራሽረን መምጣት እንጂ « ገዳሙ ምን ችግር አለበት? ካህናቱስ ምን ይቸግራቸዋል? ከእኛስ ምን የሚጠበቅ አለ? » ፣ ብሎ የሚጠይቅ ባለመኖሩ 38 ሚሊዮን ምእመን ያላት ቤተክርስቲያን ገዳማቷና አድባራቷ በስግብግቦች ፣ በሌቦችና በመናፍቃን ሲደፈሩ ማየት የዕለት ዜና ሆነ።

«መከራ ሲመጣ አይነግርም ዐዋጅ»

ሲገሠግስ አድሮ ቀን ይጥላል እንጅ» እንዳለ የሀገራችን ሰው።

ከመከራም መከራ፣ ከመቅሰፍትም መቅሰፍት አፄ ገብረ መስቀል ያሠሩት ፣ ቅዱስ ያሬድ የዘመረበት፣ ግራኝ እንኳን ሊያቃጠው ያልቻለው የደብረ ዳጥ ዕቃ ቤት ባለፈው ዓመት ተቃጠለ። ብዙ ሺ ዘመን የቆዩ ቅርሶች ነደው አለቁ። የተቃጠለው የደብረዳጥ ዕቃ ቤት ብቻም አይደል የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ጭምር እንጂ! የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ብቻም አይደል የኢትዮጵያም ታሪክ እንጂ! ምን የኢትዮጵያ ታሪክ ብቻ የአፍሪካ ክብር እንጂ! የዓለም ብርቅ ቅርስ ጭምር እንጂ።

እንግዲህ ይህን ስንሰማ ምን እንል ይሆን? ሰው መውለድ ይቻላል፣ ቤት መሥራትም ቀላል ነው። የደብረ ዳጥን ዕቃ ቤት ሕንፃ እንደገና ልንገነባው እንችል ይሆናል። የ2000 ዓመት ታሪክ መሥራት ግን አይቻልም። ጥንታውያኑን ቅርሶች መመለስ ግን ከዐቅማችን በላይ ነው። እንግዲህ የተረፈን ዕንባ ብቻ ነው።

ጠቅላይ ቤተክህነት ሁኔታውን የሚያጣራ ኩሚቴ አቋቁሞአል። በትክክልም ነገሩ ሊጣራ የሚገባው ጉዳይ ነው። በአካባቢው ያሉ ሰዎች በመብረቅ መቃጠሉን ይናገራሉ። በርግጥ በመብረቅ ተቃጥሎ ከሆነ በአካባቢው ሊገኙ የሚችሉ ምልክቶች አሉ። በወደቀበት መሬት ላይ የሚፈጠረው ለውጥም አለ። የተቃጠሉትና የተረፉት ዕቃዎችም መመርመር ይገባቸዋል። በአካባቢው መብረቅ ሊፈጠር የሚችል የአየር ጠባይ እንደነበረም ሊጣራ ይገባዋል። ጠቅላይ ቤተ ክህነትም ለዚህ ነው በአስቸኳይ እንዲጣራ ያዘዘው።

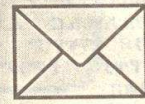
ለዚህች ቤተ ክርስቲያን የማይተኙ ደም በለበሰ ዓይናቸው የሚያይዋት ፣ በታሪኳ ፣ በባሕላ፣ በሥርዓቷ የሚቀነባት አያሌ ናቸው። የእነርሱ እጅ ሊኖርበትም ይችላል። አለያም ደግሞ በስንፍና የተሠራ ስህተትም እንዲህ ያለውን አደጋ ያመጣል። እግዚአብሔር ተቆጥቶንም ይሆናል።

ግን እንዲሁ ተድበሰብሶ በአንድ ነገር ተመካኝቶ መቅረት የለበትም። ዛሬ ታሪካችን «ሲሞት» ካልነቃን፣ ዛሬ ደብረዳጥ ሲቃጠል ከንፈር መጥጠን ከተቀመጥን ነገ ላሊበላ፣ አኩሱም፣ ደብረ ሊባኖስ ወዘተ... ይደገማሉ።

ምእመናንም የአንገት በላይ ሐዘን፣ ራስ መነቅነቅ ብቻ ከሆነ መልሳችን፣ በአጥቢያችን ያሉትን ሀብቶቻችንን ነቅተን ካልጠበቅን ፣ የተቸገሩትን ካልረዳን ፣ የፈረሱትን ካልጠገንን፣ የወደቁትን ካላነሣን የታሪክ ባለቤቶች ፣ የአባቶቻችን ልጆች መሆናችን ያከትማል። እሳት ካንቀላፋ ገለባ ይጎብኘዋልና ስንፍናችን ለጠላቶቻችን በር እንዳይከፈት መጠንቀቅ ይገባል። ችግሩን በእንጭጨ እንቅጨው። «ይህች ባቄላ...»

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ።

ደብዳቤዎች

ምን ለማለት ፈልጋችሁ እንደሆነ አብራራኛ

በሐመር 4ኛ ዓመት ቁጥር 1 እትም «ክርስትና በማግበራዊ ኑሮ» ዓምድ ሥር በአንድ ጽዋ ማገበር ያሉ ተባእትና አንስት መጋባት እንደሚችሉ ያወጣችሁት ጽሑፍ የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ታሪክ በሚለው የአቡነ ኅርጎርዮስ መጽሐፍ ላይ ከተገለጸው ጋር ይጋጫልና ምን ማለት ፈልጋችሁ እንደሆነ አብራራ ናልኝ።

ታየ ሺፈራው /ጎባ ቅ/ገ/ሰ/ት/ቤ/ት ተስፋዬ ሙሉጌታ /አ.አ/

ከአዘጋጁ በቅድሚያ በ4ኛ ዓመት ቁ.1 መጽሔታችን ላይ የተገለጸው የጽዋ ማገበር ርተኞችን አይመለከትም። እንዲያውም እንደጥንቱ ሥርዓት ቢሆን ባልና ሚስት ካልሆኑ በስተቀር ወንድና ሴት የአንድ ጽዋ ማገበር አባላት መሆን አይችሉም ነበር። ቀጥራቸውም ከአሥራ ሁለት ወይም ሁለት ሁለት እየሆኑ ከ24 አይበልጥም። ነገር ግን ከጊዜ በኋላ ወንድና ሴት በአንድ ጽዋ ማገበር መጠባት ጀመሩ። ቀጥራቸውም በአንዳንድ ቦታዎች ገደብ የሌለው ሆነ። እንደዚህ ከሆነ ልክ አቡነ ኅርጎርዮስ እንደገለጹት እንት ወንድም ይሰባሉ እንጂ መጋባት አይችሉም። አስተውላችሁ እንደሆነ እኛ የገለጸውን ማገበር ነጻያንን ለመርዳት ገጸማትን ለመጎብኘት፣ ወዘተ በብዙ ወጣቶች የሚመሠረተው ዓይነት ማገበርን ነው። በዚህ ውስጥ አሁንም እንዳይጋቡ የሚከለክላቸው ሕግ የለም። በተረፈ የአንድ ሰንበት ት/ቤቱ አባላትንም በተመለከተ ሰንበት ት/ቤቱ ራሱ በውስጡ ያለው እስካልከለከለ ድረስ መጋባት ይችላሉ። ነገር ግን በድጋሚ መግለጽ የምንፈልገው የተሰበሰቡበት ዓላማ እንዳይደናቀፍ ወጣቶች በማስተዋል ቢጓዙ መልካም ነው። በሕግ ደረጃ ግን ጋብቻን የሚከለክል ሕግ የለም።

ለአዛውንት አይጠቅምምን?

ልጆቻችን የሐመር አዘጋጆች እንደምን አላችሁ? እኛ ዕድሜአችን ወደ ሰባና ሰማንያዎቹ እየገባ ያለን የመጽሔታችሁ አንባቢዎች ነን። ይህንን ደብዳቤ የጻፈውን ልጅ ጨምሮም አሥር ልጆችን አፍርተናል። እግዚአብሔር ምስጋና ይድረ ሰውና በቆጠርናት ፈደል ሐመርን ስናነባት ብዙ ጠቃሚ ቀምነገሮች እንገባለን። ነገር ግን እንዳንድ ሰዎች መጽሔቱ የሚዘጋጀው እንደናገሩ ላሉ አዛውንቶች ሳይሆን ለወጣቶች ብቻ ነው እያሉ እንዳናነብ ያሳንፋናል። እኛ ግን የምናገኘውን ጥቅም ተረድተን እስካሁን ማንበባች

ንን የሙጥኝ ብለን ይዘነዋል። መጽሔታችሁ ለአዛውንቶች አይጠቅምም እንዴ? የሚጠቅም ከሆነ ሌሎች የእኛ ዕድሜ እኩቶች እንዲያነቡ ገፋፏቸው። በተጨማሪም በአብዛኛው ወጣቱን ብቻ ማስብት ታችሁ አዛውንቶችንም የሚመለከቱ ጽሑፎችን ጨመርመር አድርጉልን።

አቶ እሸቱ ዘለቀ እና ወ/ሮ አማረች በሀብቱ /አርባ ምንጭ/

ከአዘጋጁ አባታችን እና እናታችን በዚህ ዕድሜአችሁ መጽሔታችንን ስላነበ ባችሁልን በጣም ደስ ብሎናል። እንዳላችሁት መጽሔታችን ያለ እድሜ ገደብ ሁሉም ቢያነባት ትምህርት ሊያገኝበት ይችላልና ምንም ብትባሉ ማንበባችሁን አትተው። እስቲ እናንተም ተወያዩና የወላጅ ምክራችሁን ለግሱን። በጸሎታችሁም አስቡን።

ለምን ከአዋጅ ጸም አልተመደበም?

በቅድሚያ መንፈሳዊ ሰላም ታዬ ይድረሳችሁ እያልኩ ተሳትፎዬን በጥያቄ እጀምራለሁ። የጽጌ ጸም ለምን ከሰባት አጽዋማት ውስጥ አይመደብም?

ከአዘጋጁ ወርኃ ጽጌ ከሰባቱ አጽዋማት ጋር ተቆጥሮ ስምንተኛ ያልሆነበት ምክንያት በቤተክርስቲያን ሥርዓት በአዋጅ እንዲጸም ስላልተደነገገ ነው። በመሆኑም ወርኃ ጽጌ በፈቃድ የሚጸም ጸም እንጂ የአዋጅ ጸም አይደለም። ከአዋጅ አጽዋማት ባይቆጠርም በፈቃድ በግል/ መጸም ይቻላል። አንዳንዶች እንደሚያደርጉት የማይጸሙትን ሰዎች ሥርዓት አንዳ ፈረሱ ቆጥሮ ኃጢአተኛ አድርጎ መመልከትና መንቀፍ ግን ትክክል አይደለም።

አስወግዛችኋለሁ

ሐመሮች- ከዚህ በፊት ሁለት መጣጥፎች ልክላችሁ የውኃ ሽታ ቢሆኑም ክርስቲያን ተስፋ አይቆርጥም እንደገና ጻፍኩላችሁ። ብቻ እንደልማዳችሁ የቅርጫታችሁ ሲሳይ ታደርጓትና የ! አስወግዛችኋለሁ። ደንበኝ ነቴንም እፍቃለሁ። ተቀይመህ ሞጅል ሰላምታውን የነፈሳክን? እንዳትሉኝ።

ሰላምታዬ ባላችሁበት ይድረሳችሁ። ፈቃዳችሁ ከሆነ ለወደፊቱ የተለያዩ ጽሑፎችን ልልክላችሁ ቃል እገባለሁ። አንድ ነገር ጠቁሜአችሁ ልሰናበት። በጋሞጎፋ ክፍለሀገር በምዕራብ ዓባያ ወረዳ በብርብር ከተማ መሥዋዕተ አራት የተሰየሙት በእመ ቤታችን ስም የተሠራች ገዳም ስለምትገኝ እባካችሁ ጉብኝትና ታሪክን ለሕዝብ አሳውቁ።

ዲ. ኃ/መለኮት ተረፈ /ጨንቻ/

ከአዘጋጁ ወንድማችን እርስዎም ተስፋ ቆርጠው እኛም ይህን ያህል አስቀይመን ምት ውግዘት ደረጃ አንደራረስም። የፈራት ቅርጫት ቀርቶ ስንጥር ቀርከህ የለችንምና ቃልዎን አክብረው ይጻፉልን። ከሚደርሱን ጽሑፎች መካከል ለአንባቢዎን ይሆናሉ የምንላቸውን እየመረጥንና ወቅቱን እየጠበቅን ስለምናወጣ ያንን እየሰቡ እንደሚጽፉልን ተስፋ እናደርጋለን።

ልቦለድ ለማቅረብ ፍላጎት አለኝ

ሐመሮች- እግዚአብሔር በአገልግሎታችሁ የጽናችሁ እያልኩ ለዘጋጅት ክፍለ ልቦለድ ለማቅረብ ፍላጎት አለኝ። እናም እንዳቀርብ የምትፈቅዱልኝ ከሆነ በአስቸኳይ ግለጽልኝና ልቀጥል።

ሰብል ወንጌል ሞሲሳ /አ.አ/

ከአዘጋጁ እኅታችን ሁሉም ሰው እንደየተሰጠው መሳተፍ ይችላልና ይቀጥሉ።

ውይይቶችን እና ቃለመጠይቆችንም አቅርቦልን

ውድ አዘጋጆች የመጽሔታችሁ የመውጫ ጊዜ በጎትመት፣ በሥርዓት ወይም በሌሎች ምክንያቶች ሊሆን ይችላል እየዘገየብን ተቸግረናል። ወደፊት በርት ታችሁ እንደም ታስተካክሉት ስናስብ ደግሞ እንጽናለን። በተጨማሪም በጽሑፎቻችሁ ወጣቱን /ጀማራውን/ በሚገባ እንደዳሰሳችሁት ሁሉንም የጎብረተሰብ ክፍል እዲያካትትላችሁ ከሊቃውንት ቤተክርስቲያን ጋር ውይይቶችን እና ቃለ መጠይቆችን ብታቀርቡልን የበለጠ እንደሰኙለን። በተረፈ ጥያቄዎቻችን እና ግጥሚያ እንደምታስተናግዱልን ተስፋ አደርጋለሁ።

ዲ. አሸፍፈ. ገ/ማርያም/ወልቂ/

ከአዘጋጁ

አስትያቶችን ተቀብለናል። እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የተቻለንን እናደርጋለን። ግጥምም ተራውን ጠብቆ ይወጣል። የጥያቄዎችዎንም መልስ በአድራሻዎ ይጠብቁ።

ፍራፍሬ ይዞ መግባት ይፈቀዳልን?

በቤተክርስቲያናችን ሥርዓት መሠረት የሚበላ ነገር ቤተክርስቲያን ውስጥ ይዞ አይገባም። ነገር ግን ሚያዝያ 5 ቀን 1988 ዓ.ም የትንሣኤ ዋዜማ ዕለት መሆኑ ነው። በአጋጣሚ ከምናርበት አካባቢ ራቅ ወደአለ በታ በዓለ-ን ለማክበር ስሄድ የገጠመኝ ግን የተለየ ሆነብኝ። ይኸውም ምእመናን ብርቱካን፣ ሙዝ፣ ኮከ ወዘተ... ቤተክርስቲያን ውስጥ ይዘው ገብተው ሥርዓተ ጸሎት እንዳበቃ ወጥተው ሲበሉ ተመለከትኩ። ፍራፍሬ ቤተክርስቲያን ውስጥ ይዞ መግባት ይፈቀዳልን?

ከብካብ ወንድወሰን /መካነ ሰላም/

ከአዘጋጁ

በቤተክርስቲያናችን ሥርዓት የሚበላ ነገር ቤተክርስቲያን ውስጥ አይገባም። በዚያ ቅዱስ ሥፍራ ልንመገብ የሚገባን የጌታችንን ሥጋ እና ደም ነው። ፍራፍሬም ከሚበሉ ነገሮች አንዱ ስለሆነ ቤተክርስቲያን ውስጥ ይዞ መግባት አይፈቀድም። እርስዎ እንዲህ ያለ ድርጊት ሲፈፀም ያዩበት አካባቢ በስህተት ሊሆን ይችላልና በአጥቢቱም ለሚገኙ ካህናት በመጠቀም እንዲተባበሩን በዚህ አጋጣሚ እናሰባለን።

መንታ መውለድ ኃጢአት ነውን?

ውድ የሐመር መጽሔት አዘጋጆች ብዙ እናቶች በአካባቢአቸው ወይም በራሳቸው መንታ መውለድ ሲገጥማቸው ሰማዩ የተናደባቸው ይመስል እጅግ ሲማረፍና እግዚአብሔር ከኃጢአታቸው ብዛት የተነሣ ወይም የአያት የቅድመ አያቶቻቸውን ኃጢአት ቆጥሮ እንዳመጣባቸው በማሰብ ሲያገራመርሙና ሲያዝኑ አጋጥሞኛልና ለመሆኑ መንታ መውለድ ኃጢአት ነው?

አበበ ይልማ /ከመተሐራ/

ከአዘጋጁ

መንታ መውለድ አጋ እንጂ የኃጢአት ምልክትና በኃጢአት ምክንያት የሚመጣ ቁጣ አይደለም። እናታችን ርብቃ መንታ ወልዳለችና ። ዘፍ25*21 -26። የሚያሳድገብት አቅም ካላቸውና በሰላም ከተገለገሉ እንኳን መንታ ከዚያም በላይ ቢወልዱ ሊደሰቱ ይገባል እንጂ መመሪርን ምን አመጣው

መስፈርቱ ምንድን ነው?

ሐመሮች መንፈሳዊ ትምህርት ለመከታተል ከፍተኛ ፍላጎት አለኝ። ስለሆነም የቤተክርስቲያናችን መንፈሳዊ ኮሌጅ ውስጥ ለመግባት መመዘኛው ወይም መስፈርቱ ምንድን ነው? ጠይቃችሁ ግለጹልኛ።

እሸቱ ኃ/ማርያም /አ.አ/

ከአዘጋጁ

በቅድስት ሥላሴ መንፈሳዊ ኮሌጅ ገብቶ ለመግር የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ እምነት ተከታይና ሥልጣነ ክህነት ያለው/ቢያንስ ዲቁና/ በሁለተኛ ደረጃ መልቀቂያ ፈተና ሁለት ነጥብ እና ከዚያም በላይ ኖሮት በእግሊዘኛ " C " እና ከዚያም በላይ ያለው መሆን ይኖርበታል። እንዲሁም ከሀገረ ስብከቱ ሊቀ ጳጳስ የድጋፍ ደብዳቤ ማጻፍ አለበት።

ከሴቶች ስለ የመጀመሪያ ማን ናት?

የመጀመሪያዎቹ የወንድ መነኩሳት አባ እንደሚሰኝ አባ መቃርስ እንደሆኑ ይነገራል። ከሴቶች ስለ የመጀመሪያ መነኩሳት ማን ይባላሉ? የየትስ ሀገር ተወላጅ ናቸው?

መ/ም መስፍን አዳኛ /ከመካከለኛው አዋሽ/

ከአዘጋጁ

ከሴቶች ምንኩሰናን የጀመረችና የሴት ገጻም በወንድማ አማካኝነት እንዲሠራ ያደረገች የአባ ጳጳሚስ እንት ማርያም ስትሆን ትውልዷም ግብጽ ነው። /ሉሊ መልእክ፣ አጭር የቤተክርስቲያን ታሪክ/

ከዚህ በታች ስማችሁ የተዘረዘረው የመጽሔታችን ተሳታፊዎች የላካችሁልን የእንኳን አደረሳችሁ ካርዶች ደርሰውናል ፤ጽሑፎቻችሁ ለአንባቢያን የሚመጥኑ ከሆኑ ወቅቱን እየጠበቁ ይወጣሉ።ጥያቄዎቻችሁ በየተራ በመጽሔቱ

እና በግል አድራሻችሁ /ከገለጻችሁልን/ ይመለሳሉ። እስከዛሬ በተለያዩ ምክንያቶች ሳይመለሱላችሁ ለቀሩት በማዘግየታችን ይቅርታ አድርገልን። ከቦታ ጥበት የተነሣ መልእክቶቻችሁ መድረሳቸውን ያሳሳወቅናችሁ ደግሞ በሚቀጥለው መጽሔት ስለምንገልጽ በትዕግሥት ጠብቁን። በተሳትፎ አቸሁ አትለዩን።

ዲ.ኃ/ማርያም አጽናፉ እና ተማሪ ዓለማዊሁ ደበላ /ሀገረ ማርያም/፣ ዘውዱ አላምረው /ድገጽዮን/፣ዲ.አክሊሉ ሞገስ /አ.አ/ ፣ጌቱ ፈቃዱ /ሮቤ መ/ማ. ተቋም/፣ሲሳይ ሺራ እና ደርቤ እርገ ጤ /መተሐራ/፣ ሐዲስ አረጋይ/ሸመኔ/፣ ተማሪ ካሠች ረጋሣ /ሳባ/ ፣ግርማ ከበደ /አ.አ/፣ ሺመልስ ተስፋዬ /ቴፒ/፣ ኃይለ መስቀል /ጉሬ/ ፣ ዘሪሁን አሰፋ /ሊ.ሙ-ገነት/ ተስፋዬ ወ/ሚካኤል /ቦንጋ/ ፣ ተክለወልድ ነራ /ሻኪሶ/፣ ተካልኝ ልባይ /አ.አ/፣ አሥራተ አዮሱስ /አዲስ አበባ/ ፣ ወርቁ ዘውዴ /ጉደራ-ጋምቤላ/፣ ዮናስ ፈጠነ /ደብረ ዘይት/፣ ገብርየስ ገቢቶ /ቦንጋ/፣ ቤራቱ ገሊታ /ቂልጠ/፣ አቶ ያረጋል መኩሪያቸው /ቻግጊ/፣ ወንድወሰን ተክለማርያም /ባሌ እርሻ ልማት/ ፣ ተማሪ ገብረት ለማ /ወላይታ ሰዶ/፣ ያሬድ ወይቶ ወልደ /ዋሽንተን ዲሲ ቅ/ማ/ቤ/ክ/፣ ማርታ ሺፈራው /አ.አ/፣ ዮናስ ተስፋዬ /ደሴ/፣ መ/ር አዲስ ይታይህ /ማንኩሣ/፣ታደላ ምርከና /አምቦ-ሚጢ/፣ ረጋ ድንበሩ /ቡሬ/፣ አንዱዓለም ኃ/ማርያም /አዲስ አበባ/፣ ተማሪ መስፍን ግርማ /አ.አ.ዩ/፣ መርሶድ ካሣዬ /አ.አ/፣ ሙሉ ገብራ /ቢሊዲ/፣ አቶ ጥሁን አዳኛ /አንድብር/ ፣ክፍለ ዮሐንስ ይትባረክ /አዲስ አበባ/፣ መልአክ ምሕረት /ደብረ ማርቆስ/፣ መ/ር ጌትዩ ብርቅነህ /ደብረ ብርሃን/፣ ሰውነት ታዩ /ናዝሬት/፣ ዲ.አዲሱ ከተማ /ፍፔ/፣ ትዕዛዙ ኃ/ማርያም /ጋዌ/፣ ሺፈራው ደርቤ /ሻኪሶ/፣ ዲ.ወንድሚነህ ተስፋዬ /ቦንጋ/፣ ሰሎሞን እንባ /ጌ/፣ ተመስገን አየለ /ኮፊሌ/፣ እጩመ/ር ዳዊት ተፈራ /ነቀምቴ/፣ ተማሪ ፈረደ አልማው /ቡሬ/፣ መ/ር በላይ ተባባል /ደምቢ/፣ ያዕቆብ ዘደብረ ብሥራት፣ መ/ር ተስፋዬ ደምሴ/ንፋስ መውጫ፣ ኃይለ ሚካኤል በፈቃዱ /ጅማ/ ሰሎሞን አበበ /አርጀ/፣ አብነት አበበ /ቦዲቲ/፣ ክንፈ ማርያም ኃ/ጊዮርጊስ /ነፋስ መውጫ/፣ ቴዎድሮስ ወ/ማርያም /አዲስ አበባ/፣ አሰግድ ደምሴ /ደብረ ዘይት/፣ ታሪኩ አሰፋ /ባሊ-ሮቤ/፣ ሀበተማርያም ዓለምነው /ጋይንት/፣ ማኅተም አያሌው /አዲት/፣ ከአቡሐራ ድንግል የመዘምራን ማኅበር /ደብረ ዘይት/፣ ኃይለ-ጸጋዬ /ወልድያ/፣ ወሰናቸው ካሣ /አዋሳ/፣ ትዝታ ፍራንሲዝ /ፍፔ/፣ ዮዲት ገ/እግዚአብሔር /አዲስ አበባ/፣ ዘላለም ማግባ /አ.አ.ዩ/ ፣ ደረጀ አየለ /ጅንካ/ ፣ ኤልያስ ደስታ /አዲስ አበባ/።

ከሰሞኑ በረከት

ግብፅ አባ ብዙኃን አብርሃም በራብ ምክንያት የተሰደደባት፣ የሴፍ ባሪያ ሆኖ የተሸጠባት፣ እሥራኤል ባሮች ሆነው ለአራት መቶ ዓመታት የተገዙባት አገር ናት። ዘፍ.12-10፣ 37-36፣ የሐዋ.7-6። እሥራኤል ዘሥጋ በግብፅ መከራ በመቀበላቸው በጊዜው አገራቱ የሲኦል ምሳሌ ተብላለች። ቀዳማዊ አዳም ከገነት እንደተሰደደ ዳግማዊ አዳም ኢየሱስ ክርስቶስም ከኢየሩሳሌም ወደ ግብፅ በመሰደድ የሰደትን ጽዋ ቀምሷል። ስደተኞችን ወደ ቀደመ ክብራቸው ለመመለስ የመጣ አምላክ በስደቱ ሞትን አሳደደው። ከዚህም ሌላ ስደትን ለሰማይታት ባረከላቸው ። ቀደሰላቸውም። ሰማይትነት በእሳት መቃጠል በሰለት መቆረጥ ብቻ ሳይሆን አገርንም ጥሎ መሰደድ ሰማይትነት ነው። ስለ ጽድቅ የሚሰደዱ ብዙዓን ናቸው። እንዲል። ማቴ 5-10።

አምነው ዓለምን ለሚንቀ ቅዱሳን አብነት ነው። መልአኩ የሰደቱን ነገር ሰብአ ሰገል ከመሄዳቸው በፊት ያልተናገረው ስለ ሁለት ነገር ነው። አንደኛው ስደቱን አይተው አምላክነቱን እንዳይጠራጠሩ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ የጌታ ስደቱ ወደ ግብፅ እንጂ ወደ ባቡሎን ባለመሆኑ እኛ ይዘነው እንሂድ እንዳይሉ ነው።

የእመቤታችን ስደት ወደ ኢትዮጵያም ጭምር ነበር። ይህንንም ትንቢት አስቀድሞ የተናገረው ነበዩ

«በፀነሰሽ ጊዜ ጭንቅሽን አበዛለሁ፣ በጭንቅ ትወልጃለሽ።» ዘፍ.3-16 ተብላ ነበር። እመቤታችን ግን የአዳም ኃጢአት በዘር ያልተላ ለፈባት ከመርገመ ሥጋ ከመርገመ ነፍስ ነፃ የሆነች ንጽሕት ቅድስት ናት። ከእግዚአብሔር የተላከ ቅዱስ ገብርኤል እና መንፈስ ቅዱስ ያደረባት ቅድስት ኤልሳቤጥ « አንቺ ከሴቶች መካከል ተለይተሽ የተባረክሽ ነሽ።» ብለው በአንድ ቃል የመሰገኗት መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌለብሽ በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስን እያማለድሽ የምታሰጭ ነሽ ሲሏት ነው።

ልጅን ከግብፅ ጠራሁት

ከ ጎርጎርዮስ ደጀኔ

ለጌታችን መሰደድ ምክንያት የሆነው ንጉሠ ሄሮድስ ነበረ። ይህ ንጉሠ በቅንጣት ተይዞ ሕፃኑን ለመግደል በፊለገ ጊዜ ምሥጢርን የእግዚአብሔር መልአክ ለየሴፍ ስለገለጠ በት አሳቡ ሁሉ ከንቱ ሆኖ ቀርቷል።

ሰብአ ሰገል ከከቡን በምሥራቅ አይተው በኮከቡ እየተመሩ በመምጣት ሰግደው ወርቅ፣ዕጣን፣ከርቤም ገብረው ሄሮድስ በተንኮል እንደ ነገራቸው ሳይሆን በሕልም ከመልአኩ እንደተረዱት በሌላ ጉዳይ፣ በሌላ ኃይለቃል፣ በሌላ ሃይማኖት ተመልሰዋል። በሌላ ጉዳይ ሁለት ዓመት የተጓዙትን በአርባ ቀን፣ በሌላ ኃይለቃል «ወዴት ነው?» እያሉ የመጡትን «አገኘነው» ብለው፣ በሌላ ሃይማኖት «ንጉሠ አይሁድ ነው» ያሉትን «አምላክ ነው» እያሉ ተመልሰዋል።

ሰብአ ሰገል ከሄሮድስ በኋላ ከእግዚአብሔር የታዘዘው መልአክ ለየሴፍ በሕልም ታይቶ «ሄሮድስ ሕፃኑን ሲገደለው ይፈልጋልና ሕፃኑን እና እናቱንም ይዘህ ወደ ግብፅ ሽሽ። እስክንግርህም ድረስ በዚያ ተቀመጥ።» ብሎታል። ማቴ.2-13። መልአኩ ሕፃኑንና እናቱን ማለቱ እናትና ልጅ የማይገጠሙ በመሆናቸው ነበር። ይህም የጌታን ቸርነትና የእመቤታችንን አማላጅነት

ዕንባቆም ነው። «እግዚአብሔር ከቴማን ቅዱሱም ከፋራን ተራራ ይመጣል። ክብሩ ሰማያትን ከድኗል፣ ምስጋናውም ምድርን ሞልቷል። ፀዳሉ እንደብርሃን ነው፣ ጨረር ከእጁ ወጥቶአል። ኃይሉም በዚያ ተሰውሮአል... መንገዱም ከዘላለም ነው። የኢትዮጵያ ድንኳኖች ሲጨነቁ አየሁ።» ብሏል። ዕንባ.3-7። በትንቢቱ መሠረት የፋራን ተራራ የተባላቸው እመቤታችን ስትሆን ከፋራን ተራራ ይመጣል የተባለው ደግሞ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ድንኳን ደግሞ የሰደተኞች ማረፊያ ነው። በመሆኑም «የኢትዮጵያ ድንኳኖች ሲጨነቁ አየሁ።» የሚለው ዐረፍተ ነገር የእመቤታችን ስደት ወደ ኢትዮጵያም እንደሆነ የሚያመለክት ነው።

በራእዩ የሐንስ በምዕ.12-1-17 የተጻፈውም የእመቤታችንን ስደት የሚናገር ነው። ትርጓሜውም የፀነሰች ሴት የተባለችው ያለ ዘርዐ ብእሲ በመንፈስ ቅዱስ ግብር አምላክን በድንግልና የፀነሰች እመቤታችን ናት። የሐንስ በራእዩ «በምጥ ተይዞ ልትወልድ ጮኸች።» ማለቱ በሌሎች ሴቶች ልማድ መናገሩ ነው እንጂ በእመቤታችን ይህ ሁሉ የለባትም። ምክንያቱም በማጎፊያ የተፀነሰው አምላክ አስጨንቆ በምጥ የሚወለድ ሳይሆን የድንግልና በረን ሳይከፍት እንደገባ ሳይከፍት የሚወጣ ነው። ሕዝ.44-144፣አሳ.7-14። ደግሞም ምጥ በእርምግን ምክንያት የመጣ ነው። ሐዋን

በሌላ በኩል ቅዱስ ዮሐንስ ምጥ ያለው ጌታን በመውለጃ ምክንያት በአይሁድ የዘወትር ጠላትነት እና በስደት የሚደርስባትን መከራ ነው። ጽኑ መከራ ምጥ ይባላል። «እነዚህ ሁሉ የምጥ ጣር መጀመሪያ ናቸው» እንዲል። ማቴ.24-8 ፣ኢሳ.26-16።

«በወለደች ጊዜ ሕፃንዋን እንዲበላ ልትወልድ ባላት ሴት ፊት ቆመ» የተባለው ዘንዶ በሄሮድስ ያደረገው ሰይጣን ነው። እርስዋም አሕዛብን ሁሉ በተወደደ በጽኑ ሥልጣኑ የሚጠበቃቸው ኃይል ወልድን ወለደች ማለት ነው።

«ልጅዋም ወደ እግዚአብሔርና ወደ ዙፋኑ ተነጠቀ።» ማለቱ በተዋሕዶ ፍጹም ሰው የሆነው አምላክ አማኑኤል እንደ ሰውነቱ ሲሰደድ እንደ አምላክነቱ በአብ ቀኝ እንዳለ መናገር ነው። ሴቲቱም /እመቤታችንም/ ሺህ ከሁለት መቶ ስድሳ ቀን /ሦስት ዓመት ክመን ፈቅ/ በዚያ እንዲመግቡአት በእግዚአብሔር ተዘጋጅቶላት ወደ ነበረው ሥፍራ ወደ በረሀ /ወደ ግብፅ / ሸሸች።

ዘንዶውም /በሄሮድስ ያደረገው ዲያብሎስ/ ወደ ምድር እንደተጣለ /ከሥልጣኑ እንደተሻረ/ ባዩ ጊዜ ወንድ ልጅ የወለደችውን ሴት /እመቤታችንን/ በሄሮድስ አድጎ አሳደዳት። ከዕባብም ፊት /በሄሮድስ ፊት/ ርቃ አንድ ዘመን /አንድ ዓመት/ ዘመናትም

ሁለት ዓመታት/ የዘመንም እኩሌታ /ስድስት ወር/ በጠቅላላው ሦስት ዓመት ከመንፈቅ ወደምትመገብበት /ወደምት ጠበቅበት / ወደ ሥፍራዎ ወደ በረሀ /ወደ ግብፅ - ወደ ደብረ ቀስቋም» እንድትበር ለሴቲቱ /ለእመቤታችን/ ሁለት የታላቁ ንግር ክንፎች ተሰጣት ይላል። ሁለት ክንፎች የተባሉት ንጽሐ ሥጋ እና ንጽሐ ፍፍስ ናቸው። ይህም እመቤታችን በንጽሐ ሥጋ በንጽሐ ነፍስ የጸናች መሆኗን የሚሳይ ነው።

እመቤታችን በስድቷ ጊዜ ብዙ መከራ ተቀብላለች። የፀሐይ ዋዕይ፣ የሌሊቱ ቁር፣ ረጋብና ጥሙ ቀላል አልነበረም። የቤተክርስቲያን አባት አባ ሕርያቆስ በቅዱሴ ማርያም ድርሰቱ ላይ «ድንግል ሆይ ርጉም በሆነ በሄሮድስ ዘመን ከእርሱ ጋር ካገር ወደ አገር ስትሸገ ካንቺ ጋር መሰደዱን አሳስቢ። ድንግል ሆይ ከጎይኖችሽ በፈሰሰው እና በተወደደ ልጅሽ ፊት የወረደውን መሪር ዕንባ አሳስቢ። ድንግል ሆይ ረጋብና ጥሙን፣ ችግሩ ንፍ ንዘኑን ከርሱ ጋር የደረሰብሽንም ጭንቅ ሁሉ አሳስቢ።» ያለው ለዚህ ነው።/ቁጥር 167/

ሳሌም ለመሄድ ፈራ። አንድም የይሁዳ ሰዎች ልጆቻችን ያለቁ በእናንተ ምክንያት ነው። ብለው እንዳይጣሉት ነው። ምክንያቱም በቤተሌሌምና በአውራጃዎ የነበሩ ሁለት ዓመት የሆናቸው ከዚያም የሚያንሱት ሕፃናት ከመካከላቸው አያሱስ ክርስቶስ አይጠፋም በሚል ሰበብ በሄሮድስ ሠራዊት ተገድለው ነበርና።

በመጨረሻም የሴፍ በሕልም ተረድቶ ወደ ገሊላ አገር ሄደ። በነቢያት «ናዝራዊ ይባላል» የተባለው ቃል ይፈጸም ዘንድ ናዝሬት ወደምትባል ከተማ መጥቶ ኖረ።

በቤተክርስቲያናችን ይህ የስደት ጊዜ ከመስከረም 26 - ኅዳር 6 ድረስ በልዩ ሁኔታ በማኅሌት ይታሰባል።

ይህ ወቅት የአበባ /የጽጌያት /ጊዜ በመሆኑ ወርጋ ጽጌ ይባላል። ከዚህ የተነሣ የሚቆመው ማኅሌት ማኅሌተ ጽጌ ይባላል። በወርጋ ጽጌ በተለይም ካህናት በየማምንቱ ቅዳሜ ማታ ከምሽቱ ሁለት ሰዓት ጀምሮ እስኪነጋ ድረስ ያለምንም ዕረፍት ማኅሌተ ጽጌን ቆመው ያድራሉ።

ተሳታፊዎች ለመሆንም አብረው ከካህናቱ ጋር የሚያድሩ ምእመናን አይሉ ናቸው።

የባሕርይ ልጅ አያሱስ ክርስቶስን «ልጄ» ብሎ ከግብፅ የጠራው አምላክ ዛሬም እኛን የጸጋ ልጆቹን በቃሉ ከመጥራት ያቋረጠበት ጊዜ የለም። በመሆኑም ጥሪውን አድምጠን ከግብፅ /ከግብፅ/ እንወጣ፣ ወደ አያሩ ሳሌምም እንመለስ ። ምክንያቱም ከአያሩሳሌም ቤተክርስቲያን እንደወጣን የቀረን ብዙዎች ነንና። ጥሪው ሰማያዊ በመሆኑ በእምነት ወደ ቅድስት ቤተክርስቲያን ልንገሰግስ ይገባናል። ስለዚህ ከሰማያዊ ጥሪ ተካፋዮች የሆናችሁ ቅዱሳን ወንድሞች ሆይ የሃይማኖታችንን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት አያሱስ ክርስቶስን ተመልከተ። ተብለናል። ዕብ.3=1።

ዛሬ እርሱ «ልጆቹ» እያለ በፍቅር ሲጠራን ዝም ካልነው ታግሦ ታግሦ እርሱም በተራው ዝም የሚልበት ፣ ጥሪያችንን የማይሰማበት ጊዜ ይመጣል። «በጠራው ጊዜ እምቢ ስላላችሁ፣ እጄን በዘረጋሁ ጊዜ ማንም ስላላሰተዋለ፣ ምክራን ሁሉ ግን ቸል ስላላችሁ፣ ዘላፋዬንም ስላልፈቀዳችሁ፣ እኔም ስለዚህ በጥፋታችሁ እስቃለሁ። ጥፋታችሁም በመጣ ጊዜ አላግጥባችኋለሁ። ድንጋጤ እንደ ጉርፍ በደረሰባችሁ ጊዜ፣ ጥፋታችሁም እንደ ዐውሎ ነፋስ በመጣ ጊዜ፣ የዘን ጊዜ ትጠሩኛላችሁ። እኔ ግን አልመልስላችሁም።» ምሳ.1-24 ብሏል።

እንግዲህ የአባታችንን የእግዚአብሔርን ጥሪ ሰምተን ወደ እናት ቤተክርስቲያን የምንገሰግስ ልጆች ያደርገን ዘንድ የእግዚአብሔር ቸር ነት፣ የድንግል ማርያም አማላጅ ነት አይለዩን ። አሜን ።

ጸድቁ የሴፍ እመቤታችንን እና ጌታን ይዞ በግብፅና በኢትዮጵያ እየተዘዋወረ ሳለ ከእግዚአብሔር የታዘዘው መልእክ «ተንሥእ ንሣእ ሕፃነ ወእሙ ወሐር ውስተ ምድረ እሥራኤል። ተንሥተህ ብላቴናውንና እናቱን ይዘህ ወደ ምድረ እሥራኤል ተመለስ፣ የዚህን ብላቴና ነፍስ ለጥፋት የሚሟሟ ሰዎች ጠፍተዋልና» አለው። የእመቤታችን ጠባቂ የሴፍም ሕፃኑንና እናቱን ይዞ ወደ እሥራኤል ተመለሰ። እንደተመለሰም በአባቱ በሄሮድስ ፈንታ ይሁዳን ለመግዛት አርኪላኦስ እንደነገሠ ሰምቶ የክፉ ልጅ ክፉ እንዲሉ እርሱስ ያባቱን ይተዋልን? ብሎ ወደ አያሩ

ማኅሌቱም እጅግ ጣፋጭ በመሆኑ ወርጋ ጽጌን የማይናፍቅ ካህን የለም። የድርሰቱ ምሥጢር እና የዜማው ስልት ፈጽሞ ይለውጣቸዋል። በተመሳሳይ ጠም በመንፈስ ወደ ሰማይ ይነጠቃሉ። በእመቤታችን ፍቅር እንባቸው ይፈላል፣ ወዘተው ይንጠፈጠፋል ። የዜማውን ስልት ጠብቀው ሲያዜሙ፣ ጸናጽሉን ሲጸነጽሉ፣ ከበሮውን ሲመቱ፣ መቋሚያውን በትኩሻቸው አድርገው ሲያሸበሽቡ፣ ወረቡን ሲወርቡ የት እንዳሉ እንኳን አያውቁትም። በዚህ ጊዜ አተኩሮ ለተመለከታቸው ሰማያዊ ያን መላእክትን እንጂ ምድራዊ ያን ሰዎችን አይመለሉም። የዚህ በረከት

ማሳሰቢያ:-

ለመጽሐታችን የክርስትና ማኅበራዊ ኑሮ ዓምድ ጥያቄ የምትልኩ አንባቢያን

- ዕድሜ
- የታ
- የሥራ ሁኔታ
- የጋብቻ ሁኔታ/የገባ/የላገባ/
- የቤተሰብ ሁኔታ /የተለያዩ በአንድ ላይ የሚኖሩ/
- የክህነት ደረጃ /ካለ/
- የትምህርት ደረጃ
- በቤተክርስቲያን አገልግሎት ያላችሁ ቦታ /በ /ት/ቤት/ በሰበካ ጉባኤ...../ወዘተ አሟልታችሁ ብትልኩልን ለመልሱ ያመቸናል።

የዝግጅት ክፍሉ

ትምህርት ሃይማኖት

የእግዚአብሔር ሕግ በዲ.እሸቱ ታደሰ/ካለፈው የቀጠለ/

ባለፈው እትማችን የአምልኮ ዓይነቶችን በመዘርዘር አራቱን በየተራ ተመልክትን ነበር። ዛሬ ደግሞ ከአምስተኛው እንጀምራለን።

5 ዓለምንና የዓለምን ፍላጎት ማምለክ

ዓለም ሌላኛዋ ጣዖት ናት። ከዓለም ጋር በፍቅር የተሳበረ ሁሉ የእግዚአብሔርን ፍቅር፣ ለእርሱም ያለውን ታዛዥነት እና እምነት ሁሉ ይረሳል፤ ይተዋልም። ሐዋርያው ቅዱስ ያዕቆብ በመልእክቱ « ዓለምን መውደድ ለእግዚአብሔር ጥል እንዲሆን አታውቁም? እንግዲህ የዓለም ወዳጅ ሊሆን የሚፈቅድ ሁሉ የእግዚአብሔር ጠላት ሾኗል።» በማለት ይህንን ገልጦታል። ያዕ.4-4። ፍቁረ እግዚአብሔር ቅዱስ ዮሐንስ ስም በባሕሩ ይህን በመጀመሪያው መልእክቱ አገልግቶታል። « ዓለምን ወይም በዓለም ያሉትን አትውደዱ። በዓለም ያለው ሁሉ እርሱም የሥጋ ምኞትና የዓይን አምሮት፣ ስለገንዘብም መመካት ከዓለም ስለሆነ እንጂ ከአባት ስላልሆነ ማንም ዓለምን ቢወድ የአባት ፍቅር በእርሱ ውስጥ የለም። ዓለሙም ምኞቱም ያልፋሉ። የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ግን ለዘላለም ይኖራል። » 1ዮሐ.2-15-17።

አንድ ጥያቄ ለራሳችን ገሊና እናቅርብ። የምናመልከው እግዚአብሔርን ወይስ ዓለምንና ፍላጎቷን? በእውነት እግዚአብሔርን የምናመልክ ከሆነ ዓለምን ድል መንሣት ይገባናል። ፈቃዱም በእኛ ላይ መሠልጠን የለበትም። ይህን አስመልክቶ ቅዱስ ዮሐንስ «ከእግዚአብሔር የተወለደው ሁሉ ዓለምን የሸንፋልና፤ ዓለምን የሚያሸንፈው እምነታችን ነው። » እንዳለ። 1ዮሐ.5-4። የዓለም ፍላጎት ባሸንፈን ጊዜ ግን እምነታችን ከውስጣችን ፈጽሞ ይጠፋል። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ይህን ከባድ ፈተና «ዴማስ የአሁኑን ዓለም ወድዶ ትቶተኛልና » 2ኛ ጢሞ.4-10 በማለት ተናግሮአል። የሥጋ ፍትወታት ሰዎችን ረግጠው የሚገዙ አማልክት ናቸው። ለምኞታቸው

የሚገዙ ሰዎችም እግዚአብሔርን በፍጹም ልባቸው፣ በፍጹም ሐሳባቸው እና በፍጹም ኃይላቸው ያመልካሉ ማለት ይስቸግራል።

አንዳንድ ሰዎች የአካላቸውን ውበት ያመልካሉ። ሁልጊዜም ስለ ውበታቸው ቢናገሩ ይወዳሉ። የተፈጠሩበት ሌላ ዓላማ የሌለ ይመስል ለውበታቸው ብቻ ሲጨነቁ ይታያሉ። እነዚህ ሰዎች «ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክት አይሁኑልህ» የሚለውን ቃል አፍርሰዋል። «ከላይ በሰማይ ካለው፣ በታችም በምድር ካለው ከምድር በታች በውኃ ካለው ነገር የማንኛውንም ምሳሌ የተቀረፀውንም ምስል ለአንተ አታደርግ» የሚለውን የእግዚአብሔር ቃል መሻራቸው አይታወቃቸውም። ለእነርሱ የሚታያቸው ድንጋይ ጠርበው እንጨት አለዝበው፣ አለማምለካቸው ብቻ ነው። ነገር ግን ማንም ቢሆን እግዚአብሔርን ብቻ ማምለክና ልቡናውንም ለእግዚአብሔር ብቻ አሳልፎ መስጠት እንጂ ራሱን እንደ ጣዖት ማምለክ የለበትም።

ሌሎች ደግሞ ትኩረታቸው ሁሉ መብል እና መጠጥ ላይ ብቻ ነው። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ስለእነርሱ «ሆዳቸው አምላካቸው ነው፣ ከብራቸው በነውራቸው ነው፣ ሐሳባቸው ምድራዊ ነው።» ፊልጵ.3-19። በማለት አስተምሯል። ከዚህም በላይ እነርሱ የመስቀሉ ጠላቶች መሆናቸውንና ስለዚህም የሚያለቅስ ላቸው መሆኑን ጨምሮ ተናግሯል። በእርግጥ አንድ መለኪያ አረቁ አምላካቸው የሆነ ፈቃዳቸውም ሁሉ ወደመብልና መጠጥ ይዘነበለ ብዙ ሰዎች አሉ። እሥራኤላውያንን በአንድ ወቅት ስለሥጋ፣ ዓሣ፣ ዱባ፣ በጢኸ፣ ቀይ ሸንኩርት፣ ነጭ ሸንኩርት አልቅ ሰው አልነበረም? ዘፍ.11-4-5። ኤሣውስ ብኩርናውን ከነበረከቱ ለምስር ወጥ አልሸጠም? ዘፍ.25-29-34። አዳምና ሔዋንን ለመብላት ያማረች፣ ለዓይን የምታስጎ መጅ ከሆነችው ዛፍ ፍሬ በመብላት በሰው ሁሉ ላይ ርኩሰትንና ሞትን አምጥተው የለም? ዘፍ.3-6።

ቅዱሳን አበው ለጣዖት ከመንበርከክ ይልቅ ሰማዕትነትን ይመርጡ እንደነበር ገድላቸው ይነግረናል። የዘመኑ ትውልድ ደግሞ በተቃራኒው በየቀኑ ለጣዖት መሥዋዕት ሲያሳርግ ይውላል። የዘመኑ ሰው በየቀኑ የሚሠዋላቸው እነዚህ ጣዖታትም ገደብ የሌላቸው የሥጋው ፍላጎቶች የዓይኑ አምሮቶች ናቸው።

ሥልጣንን፣ ማዕረግን፣ ክብርን፣ የተለያዩ ንብረቶችን እንደ አምላክ የሚ መከባቸው እና የሚያመልካቸው ሰው ለእነዚህ ፍላጎቶቹ ሲል ፈጣሪው እግዚአብሔርንና ገሊናውን ይሸጣል። «ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክት አይሁኑልህ » የሚለውን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ወደ ላን በመተውና በመዘንጋት ፍላጎቱን ለመፈጸም አስፈላጊ ነው ያለውን መሥዋዕትነት ሁሉ ከመክፈል ወደኋላ አይመለስም። ለዚህም መድኃኒቱ ለሥጋዊ ፍላጎት ከመገዛትና እርሱንም ከማምለክ መራቅ ነው።

6 ራስን ማምለክ

ከጣዖታት ሁሉ የበለጠውና አደገኛው ራስን ማምለክ ነው። ሰው ከሥጋዊ ፍላጎቱ ማየል የተነሣ ሁልጊዜ ራሱን ከፍ ከፍ ለማድረግ ይፈልጋል። በዚህ ደግሞ ራሱን ማምለክ ብቻ ሳይሆን ሌሎችም እንዲያመልኩት፣ እርሱነቱ በሁሉም ዘንድ እንዲገኝ፣ እንዲከብርና እንዲፈራ ይሻል። ሰዎች መልካምና የማረ ነው የሚሉት ሁሉ በእርሱ ማንነት ውስጥ እንዲገኙና ሰዎችም ሁሉ እንዲያደንቁት ይፈልጋል።

እስቲ አንድ ጥያቄ እናንሣ። ሐዋርያው ያዕቆብን ባስገደለው በንጉሥ ሄሮድስ ላይ አደጋ ያመጣበት ምንድን ነበር? የእግዚአብሔር መልአክስ ለምን ቀሰፈው? ለምንስ በትል ተበልቶ ሞተ? ሰዎች እንደ አምላክ የማይገባውን ክብር ሲሰጡት ባለመቃወምና የማይገባውን ክብር በመሻቱ አልነበረም? የሐዋ.12-21-23።

ቀደም ብለን የጠቀስናቸውን ጣዖታት ሁሉ ድል ነሥተው ነገር ግን ራስን ማምለክን ማሸነፍ የተሣናቸው ሰዎች የሄሮድስ መሰሎች ናቸው። ይህን የመሰሉት ሰዎች ከራሳቸው በቀር ሌላ አስተዋይ፣ የተሻለ፣ ጠባብ፣ የደመቀ፣ የማረ አለ ብለው ስለማያ

ምኑ ራሳቸውን ያመልካሉ። ሰውም እንዲያመልካቸው ይሻሉ። ለዚህ ዓይነት ሰው የእርሱ ማንነት እርሱ ብቻ የሚያውቀውና በእርሱ አእምሮ የተሠለጠነ እርሱነት ብቻ ነው። በምኞት ብቻ የቀረ ማንነት። ለእርሱ እንደሚመስለው ከእርሱ በቀር ሁሉም ስህተተኛ ነው። ከሌሎች ጋር ቢጋጭ እንኳ እነርሱ እንጂ እርሱ እንዳልተሳሳተ ያምናል። ምክንያቱም በፍጹም ስህተት አይሠራምና። «ሰዎች ሊረዱኝ አይቻሉ እንጂ የእኔ ጠባይ ትክክለኛ ነው» የሚል የራሱ እምነት አለው።

በዓለም ላይ የሚነሡትና የተነሡት አምባገነኖች በአብዛኛው ራሱን የማም ለክ ውጤቶች ናቸው። በመሆኑም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን ከመሰለው አምልኮ እንድንጠበቅ እንዲህ ብሏል «በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ማንም ቢኖር ራሱን ይካድ » ማር.8-34።

ራሱን መካድ ምን ማለት ነው? ሰው ራሱን ማምለክን ከልብናው ያጥፋ፣ ራሱን አመድ የምድርም ትቢያ እንደሆነ ይመን ማለት ነው። ነገር ግን ሰውን ከእግዚአብሔር ጋር እንዲጣላና ከአምላኩ ጋር እንዲጮክር ከሚያደርጉት ነገሮች አንደኛው የራሱን ታላቅ ነትና ከሁሉ በላይ መሆኑን መሻቱ ሲሆን፣ ሁለተኛው ራሳችንን መውደዳችን አይደለምን? ፍላጎታችን ከእግዚአብሔር ትእዛዛት ጋር በሚጋጭበት ጊዜ ፈቃዳችንን ከመፈጸም ይልቅ «እርሱ እግዚአብሔር ሊልቅ እኔ ላንሰ ያስፈልጋል» ዮሐ.3-30። ያልን እንደሆነ ያንጊዜ ራሳችንን እንደካድን በዚህ ይታወቃል። በእርግጥም ራሳችንን እንድናመልክ ይሚያደርገን ደግሞ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር የሚጋጩ የተወሰኑ ፍላጎቶችን ለማሟላት ያለን ዓላማ ነው።

የመላእክት አለቃ የነበረውን ሳጥናኤልን ለመውደቅ ያበቃው ምን ድን ነው? ራሱን የሁሉ የበላይ ማድረጉ አይደለምን? ምክንያቱም የተሰጠውን ትቶ ከሚገባው በላይ ታላቅና ከፍ ያለ ለመሆን ሸታልና። እኛም እንዲህ ብሏል። «ወደ ሰማይ ዐርጋለሁ፣ ዙፋኔንም ከእግዚአብሔር ከዋክብት በላይ ከፍ ከፍ አደርጋለሁ፣ ከደመናዎች ከፍታ በላይ ዐርጋለሁ፣ በልዑልም እመሰላለሁ። » ኢሳ.14-13-14። ሳጥናኤል እንደ እግዚአብሔር ለመሆን ከፍ ከፍ ማለትን ፈለገ። ነገር ግን ትዕቢቱ ውርደትን እንጂ ክብርን አላሰገኘለትም። አዳምና ሔዋንን ባሳታቸውም ጊዜ በተመሳሳይ ፈተና ነበር ያታለላቸው። ዘፍ.3-5

ስለዚህ ማንም ሰው እራሱን መግዛትና መካድ ከቻለ ዋነኛውን ጣዖት ከልቡ ናው አጠፋ ማለት ነው።

አሥራትን ለእግዚአብሔር ከመስጠት ይልቅ ለራሳችን ስንወስድ፣ ሰንበትን ለሥጋዊ ፈቃድ መፈጸሚያ ስንጠቀም ራሳችንን መውደዳችን አይደለምን? ፍላጎታችን ከእግዚአብሔር ትዕዛዝ ጋር በሚጋጭበት ጊዜ ፈቃዳችንን ከመፈጸም ይልቅ « እርሱ እግዚአብሔር ሊልቅ እኔ ላንሰ ያስፈልጋል » ያልን እንደሆነ ያን ጊዜ ራሳችንን በመካድ ሕይወታችንን ለዘለዓለም እንደምንጠብቅት እርግጠኞች እንሆናለን። ራሱን ከማምለክ ነፃ እንድንወጣ ራሳችንን ለመካድ የሚያበቃ የጸጋ ስጦታን የሚያድል መድኃኔዓለም ክርስቶስ በቸርነቱ፣ እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም በአማላጅነቷ ይርዱን። አሜን።

ይቀጥላል።

አንድ ሰው ከቅድስና ሕይወት ሲርቅ የሚታዩት ምልክቶች በየደረጃው።

1. ስመ እግዚአብሔርን መጥራት፣ ሞትንና ፍርድን ማስታወስ አይፈልግም፤
2. በክርስቲያናዊ የግል ሕይወቱ /መገመር ማጸመጥ፣ መጸለይ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ማንበብ፣ መጻም ወዘተ.../ እየቀነሰ ይመጣል፤
3. መንፈሳዊ ወንድሞቹንና እናቶቹን ማግኘት አይፈልግም፤
4. መንፈሳዊ ጉባኤያትን ችላ ማለት ይጀምራል፤
5. የሚውልበትን አካባቢና ጓደኞች ይለውጣል፤
6. የሌሎችን ክርስቲያናዊ ሕይወት እየተመለከተ መንቀፍ ይበዛል፤
7. ኃጢአትን በሥውር እየፈጸመ በውጪ ቅን መስሎ ለመታየት ይሞክራል፤
8. ኃጢአትን ሲላመደው በግልጽም ይፈጽመዋል። ለሚሠራው ሁሉ ግን ምክንያትን ይሰጣል፤
9. ሥርዓተ ቤተክርስቲያንን ያፋል ሳል፣ የቅዱሳንን ፍቅር ያጣል፤
10. ከፍቅር እግዚአብሔር ተለይቶ ከይ ይገለላል።

አንድ ዓለም ኃላፊ/ማርያም /ቅ.የፊድ.ቤ/ክ/አ.አ/

ሠላሳ ሰባት ዓመት በማማ ላይ!

«ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አንድ አምላክ አንድ ባሕርይ ነው።» ብለው በማመናቸው በካቶሊካውያን የሮማ ሰዎች ብዙ ጸዋት መከራ ከተቀበሉት የአርቶዶክስ ተዋሕዶ /ኦሪየንታል አርቶዶክስ/ ክርስቲያኖች መካከል የሪሪያ ክርስቲያኖች ይገኙበታል።

የሪሪያ መነኩሳት እምነታቸውን ለምእመናኞቻቸው አጥብቀው በማስተማራቸው ፣ የነአባ እንጠንስንና የነአባ ሳኩሚስን ዱካ በመከተላቸው ፣ በገዳሞቻቸውም የአንድነት /የማኅበር/ ኑሮን በመኖራቸው የሚታወቁ ናቸው። ከእነዚህም መካከል 37 ዓመታት ከተቀመጠበት ማማ ላይ ሳይወርድ በጸምና በጸሎት ተወስኖ በመኖሩ የሚታወቀው ሪሪያዊው ቅዱስ ስምዖን ዘዐምድ /389-459ዓ.ም/ ይገኘበታል። ይህ አባት በምነና ከኖረባቸው 56 ዓመታት 37 ዓመታትን በማማ ላይ ከመኖሩ በተጨማሪ በቋሚ ኩሎን /አንድ ወጥ ረጅም ድንጋይ ላይ ያረፈ፣ መደገፊያ ገድግዳ እንጂ ጣራ የሌለው «ማማ» የመሠለ ደርብ/ ሠርቶ የሌሊቱ ቁርጥሮቱ ሐሩር ሳይበገረው እዚያ ሆኖ በመጸም፣ በመጸለይ እና በማስተማር ወዘተ... የብሔትና ኑሮ መኖርን የጀመረው እርሱ ነው። ሌሎቹም ይህንኑ አብነት አድርገው ሲኖሩ ከታች ስመ ሬት/ ከሚኖሩት ትምህርታቸውን ለመስማት፣ ካደረገባቸው ደዌ ለመፈወስ ወደእነርሱ ከሚመጡት ምእመናን ጋር የሚገናኙት በመሰላል አማካይነት ነበር።

ይህ አባት በአንድ ቦታ ተወስኖ 37 ዓመታትን በጸም፣ በጸሎትና በትሩፋት ኖረ። እኛስ ከእድሜያችን ለጸም፣ ለጸሎትና ለሰግደት እንዲሁም መንፈሳዊ ምግባራትን ለመፈጸም የምናውለው ጊዜ ምን ያህል ይሆን? ለሁሉም እግዚአብሔር ከስምዖን ዘዐምድ ረድኤት በረከት ይከፈለን ። አሜን ።

ብሉይ ኪዳን በሐዲስ ኪዳን

ዲ.ደጀኔ ሺፈራው

ከላፈው የቀጠለ

ሀ. ሊቀ ካህናታችን ማንም?

በታላቁ መምህር በገማልያል እግር ሥር በትንትና የተማረው ምሁራ ነገር ቅዱስ ጳውሎስ ከደማስቆ ከተማ ተጠርቶ ሕገ ወንጌልን ተቀብሎ በሕገ ወንጌል ጸንቶ ለወገኖቹ ለዕብራውያን ባስተላለፈው መልእክት «ሰበዘህ ከሰማያዊው ጥሪ ተካፋዮች የሆናችሁ ቅዱሳን ወንድሞች ሆይ፤ የሃይማኖታችንን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስን ተመልከቱ።» ዕብ.3-1 « ወብነ ሊቀ ካህናት ዐቢይ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ዘተለገለ እምሰማያት፤ እንግዲህ በሰማያት ያለፈ ትልቅ ሊቀ ካህናት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ስላለን ፤ ጸንተን ሃይማኖታችንን እንጠብቅ።ከኃጢአት በቀር በነገር ሁሉ እንደ እኛ የተፈተነ ነው እንጂ ፤ በድካማችን ሊራራልን የማይችል ሊቀ ካህናት የለንም። » ዕብ.4-14። ብሏቸዋል።

ሐዋርያው ይኸንን ያለምክንያት አልጻፈላቸውም ። ዕብራውያን መከራ ብንቀበል ማን አብነት ይሆናል? እንዳይሉ እና ወደ ኋላ እንዳያፈገፍጉ መከራ የተቀበለውን ኢየሱስ ክርስቶስን አብነት አድርገው ፤ መከራውን እየታገሡ በክርስትና ጉዳና እንዲገኙ ነው። ጳጳሮችም ከይሁዲነት ወደ ክርስትና ብንመለስ ማን ያስታርቀናል እንዳይሉ ደግሞ ቢመለሱ፤ በሕገ ወንጌል አምነው ቢጠመቁ፤ ሥጋውንና ደሙን ቢቀበሉ፤ እርቅን በሞቱ አንድ ጊዜ በመስቀል ላይ የፈጸመ ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑን በሚገባ እንዲያውቁ ነው።

የሊቀ ካህናቱ ሥራ ምን ነበር?

በአራቱ የሊቀ ካህናት ሥራ ቤተ መቅደስን ማስተዳደር እና ካህናትን መቆጣጠር፤ በሽንጌም ላይ ሊቀመንበር መሆን ነበር። 1ሳጡ.3-12፤ 2ነገ.12-7፤ 22-4፤ ማቴ.26-57-65። ከዚህም ሌላ ሊቀካህናቱ በማስተሥሪያ ቀን ስለ ራሱና ስለ ሕዝቡ ልዩ መሥዋዕት ያቀርባል። በዚህም ቀን በዓመት አንድ ጊዜ ብቻ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ገብቶ በታቦቱ ላይ ደም ይረጫል። ዘሌ.16-1-34።

የእሥራኤል ሕዝብ በገኛው ወር በአሥሪኛው ቀን /ጥቅምት 10 ቀን ገደማ/ ሥራቸውን ሁሉ ትተው ይጸጡ። ነጋጠኦቻቸውንም ይናዘቡ ነበር። ሊቀ ካህናቱም የማዕረግ ልብሱን አውልቆ /በትንትና/ ሊላ ልብስ በመለበስ መጀመሪያ ለራሱ እና ለካህናቱ ቀጥሎም ለሕዝቡ መሥዋዕት ያቀርባል። በታቦቱ መክደኛ ላይም ደም ይረጫል። የታቦቱም መክደኛ የሰርየት መክደኛ የሚባለው ስለ ሰርየተ ኃጢአት የሚፈሰው ደም ስለሚረጭበት ነው። እንግዲህ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለሁላችንም ኃጢአት፤ ኃጢአታችንን ይሰራይ ፤ በደላ

ችንም ይደመሰስ ዘንድ መሥዋዕትን በማቅረቡ ሊቀ ካህናት ተብሏል። ጌታችን ስለ እኛ ያቀረበው መሥዋዕት መለኮት የተዋሐደውን የራሱን ሥጋ ና ደም ነው። እርሱ ኃጢአታችንን ፈጽሞ የሚያስተሰርይ በግ ሆነልን፤ ተመዋልንም። ዮሐ. 1-29 «ፋሲካችን ክርስቶስ ታርጿልና፤ » እንዲል 1ቆር. 5-7። ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ መሥዋዕት አቅራቢ፤ ራሱ መሥዋዕት፤ ራሱ መሥዋዕት ተቀባይ የሆነ ሊቀ ካህናት ነው።

ቅዱስ ጳውሎስ የጌታችን ክህነት በመልክ ጼዴቅ ክህነት መመስሉንም ጭምር ተናግሯል። «እንደ መልክ ጼዴቅ ሥርዓት አንተ ለዘላለም ካህን ነህ ብሎ እግዚአብሔር ማለ፤ አይጸጸትም።» መዝ. 109-4። ዕብ.5-6።

ለ. መልክ ጼዴቅ ማነው ?

መልክ ጼዴቅ የሳሊም ንጉሥ ነበር። ይህም የሰላም ንጉሥ ማለት ነው ። ሳሊም በሄኖን አቅራቢያ የነበረ የመልክ ጼዴቅ ከተማ ነው። ዘፍ.14-18፤ ዮሐ. 3-23። መልክ ጼዴቅ የሰላም ንጉሥ የተባለበት ምክንያት የአገሩ ሰዎች ሄደው ንጉሥልን ቢሉት በሳልጎታ የተቀበረውን አፅም ይጠብቅ ስለነበር ያስጠበቅኝን ትቼ አይሆንም ብሏቸዋል። ይህን እንጂ ተባልተው ወደ እርሱ ሲመጡ የማታ ማታ ያስታርቃቸው፤ ሲከራከሩም እውነት ይፈርድላቸው ነበር። ከዚህም የተነሣ ንጉሠ ሰላም ወጽድቅ ተብሏል።

መልክ ጼዴቅ አባቱ እገሌ ነው እናቱ ደግሞ እገሊት ናት ተብሎ አልተነገረለትም። «ወአለዎ ጥንት ለመዋዕሉ ወእማገለቅ ለሕይወቱ» በዚህ ቀን ተወለደ በዚህ ቀን ደግሞ ሞተ ብሎ የተናገረለት መጽሐፍ የለም። ምነው በስን ክሳር ተጽፎ የለም? ቢሉ በሌዋውያን መጽሐፍ ስላልተጻፈ ነው። «በአምሳሊሁ ለወልደ እግዚአብሔር ይነብር ክህነቱ ለዝሱፋ» የመልክጼዴቅ ክህነት ለወልደ እግዚአብሔር ክህነት በምሳሌነቱ ለዘለ ዓለም ጸንቶ የሚኖር ነው።

አብ ብዙኃን አብርሃም ኮሎዶሳ ሞርንና ከእርሱ ጋር የነበሩትን ነገሥታት ወግቶ ድል አድርጎ በተመለሰ ጊዜ ምሳሌውን እንዲያይ ተፈቅዶለት ነበርና የርዳኛሽን ተሻግሮ ወደ መልክጼዴቅ ሄደ። መልክጼዴቅም በመንፈስ ተረድቶ በሴዊ ሸለቆ ሊቀበለው ወጣ። እንጀራንና የወይን ጠጅንም አወጣ፤ እርሱም የለውል እግዚአብሔር ካህን ነበር። ባረከውም ። ዘፍ. 14-17-20 ቅዱስ ጳውሎስ ይኸንን ታሪክ አስታውሎ እንደሚከተለው ለዕብራውያን ጽፎላቸዋል። «የሳሊም ንጉሥ እና የለውል እግዚአብሔር ካህን የሆነ ይህ መልክ ጼዴቅ አብርሃም ነገሥታትን ገድሎ ሲመለስ ከእርሱ ጋር ተገናኝቶ ባረከው ፤ ለእርሱም ደግሞ አብርሃም ከሁሉ አሥራት አካፈለው። የሰሙም ትርጓሜ

በመጀመሪያ የጽድቅ ንጉሥ ነው። አባትና እና እናት የትውልድም ቁጥር የሉትም ለዘመኑም ጥንት ወይም ለሕይወቱም ፍጻሜ የለውም፤ ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ልጅ ተመስሎ ለዘላለም ካህን ሆኖ ይኖራል።» ዕብ.7-1-3።

ሐ. የመልክጼዴቅ ምሳሌነት።

ለመልክጼዴቅ አባቱ እገሌ ነው እናቱ ደግሞ እገሊት ናት ተብሎ አለመነገሩ ለጌታም ለሰማያዊ ልደቱ ከአብ ሲወለድ እናቱ እገሊት ናት አይባልም። ለምድራዊ ልደቱም ከእመቤታችን ሲወለድ አባቱ እገሌ ነው አይባልም። እርሱ ቅድመ ዓለም ከአብ ያለ እናት፤ ድንገረ ዓለም ደግሞ ከእመቤታችን ያለ አባት ተወልዷልና።

ለመልክ ጼዴቅ «ለዘመኑም ጥንት ለሕይወቱም ፍጻሜ የለውም።» ተብሎለታል ። ጌታችንም ለዘመኑ ጥንትና ፍጻሜ የለውም። «አልፋና አሜጋ፤ ፊተኛውና ኋለኛው፤ በጀመሪያውና መጨረሻው እኔ ነኝ።» ራእ: 22-1፤ 1-17

መልክ ጼዴቅ በስንዴ እና በወይን ያስታኩት ነበር። ጌታችን ደግሞ ሥጋውን በስንዴ ደሙንም በወይን አድርጎ ሰጥቶናል። ማቴ. 26-26። መልክ ጼዴቅ የርዳኛሽን ተሻግሮ ለመጣው ለአብርሃም ጎብስ ትና ወይንን እንደመገበው ጌታም በመስቀል ላይ የቆረሰው ጎብስት ሥጋውንና ያፈሰሰውም ወይን ደሙን የርዳኛሽን ተሻግረን ለቀረብን ለውሎድ ጥምቀት መግባናል።

መልክ ጼዴቅ ሹመቱን ከእገሌ አግኝቶታል ፤ ለእገሌም ተላልፏል አይባልም። ሹመቱን ያገኘው ከእግዚአብሔር ነው። «እንዲሁ ክርስቶስ ደግሞ ሊቀ ካህናት ሊሆን ራሱን አላስበረም። ነገር ግን ፡- አንተ ልጄ ነህ እኔ ዛሬ ወልጄ ሃለሁ ያለው እርሱ ነው፤ እንደዚህም በሌላ ሥፍራ ደግሞ አንተ እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት ለዘላለም ካህን ነህ ይላል።» ዕብ.5-5። በዚህ መሠረት ጌታንም ስለሰበሰው ሥጋ «ሄግ አብሁ - አባቱ ሹመው ይለዋል» እዚህ ላይ የተሾመው ሥልጣንን ያገኘው በተዋሕዶ አምላክ የሆነ ሥጋ ነው ። ይህም ሹመት እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት ለእገሌ አለፈ አይባልም።

የሌሎቹን ሊቃኝ ካህናት ሹመት ብንመለከት ግን እንዲህ አይደለም ። ከአንዱ ወደ ሌላ የሚተላለፍ ነበር ። ለምሳሌ የአሮን ሹመት ለልጁ ለአልዓዛር ተሰጥቷል። ዘሁ.20-22 ። ካህናት ፤ ሊቃኝ ካህናት ሆነው የሚሾሙትም ሊዋው ያን ብቻ ነበር። ቅዱስ ጳውሎስ መልክጼዴቅን የጠቀሰው ያለምክንያት አልነበረም። በርም ከታቦ. /ርሜ.4-1/ ጽድቅን ከአራት አውጥቶ ለወንጌል እንደሰጠ ተናግሮ፤ ለዚያው ምስክር አብርሃምን እንዳመጣ ፤ ከዚህም ክህነት ከቤተ ሊዊ አውጥቶ ለቤተ ይሁዳ ለሁሉ እንደሰጠ ተናግሮ ለምስክር መልክጼዴቅን አምጥቶታል። ምክንያቱም አይሁድ የጥንቱን ይዘው ክህነት ለሌዋውያን ብቻ ነው ይሉ ስለነበር ነው።

ቅድስተ ቅዱሳን፡-

ቅድስተ ቅዱሳን የቤተ መቅደስ ውስጣዊ እና ሦስተኛው ክፍል ነው። ዘጸ 26-33-35፤ « ወለውሣጢትስ ደብተራ እንተ እምድሃረ ካልእ መንጣሳዕት ይብልፍ ቅድስተ ቅዱሳን » ከሁለተኛው መጋረጃ ወዲያ ያለችውን ዐሥራቱን ክንድ ቅድስተ ቅዱሳን ይሏት ነበር። « በውስጥ ዋም የወርቅ ማዕጠንት ነበር፤ ሁለተኛውም በወርቅ የተለበጠች የኪዳን ታቦት ፣ በእርሰም ውስጥ መና ያለባት የወርቅ መሰብና የበቀለች የአርጌ በትር የኪዳንም ጽላት ነበሩ፤ በላይም ማስተሰሪያውን የሚጋርዱ የክብር ኪሩቤል ነበሩ። » ዕብ.9-3-5።

ቅድስተ ቅዱሳን የወንጌል፣ የመንግሥተ ሰማያትና የነፍስ ምሳሌ ናት። «ለቀካህናቱ ብቻውን በዓመት አንድ ጊዜ ብቻ ይገባታል፤ እርሱም ስለ ራሱና ስለ ሕዝቡ ስሕተት የሚያቀርበውን ደም ላይዝ አይገባም። » ዕብ.9-7። «ወክርስቶስ ዘመጽአ ከዊኖ ሊቀ ካህናት ለእንተ ትመጽእ ሠናይት በውስተ እንተ ተገባ ወትሃይስ ደብተራ እንተ ኢግብራ እደ ሰብእ ወኢካነት በውስተ ዝግለም ነገር ግን ክርስቶስ ይመጣ ዘንድ ላለው መልካም ነገር ሊቀካህናት ሆኖ በምትበልጠውና በምትሻለው በእጆችም ባልተሠራች ማለት ለዚህ ፍጥረት ባልሆነ ድንኳን የዘላለምን ቤዛነት አግኝቶ አንድ ጊዜ ፈጽሞ ወደ ቅድስተ በገዛ ደሙ ገባ እንጂ በፍየሎችና በጥጆች ደም አይደለም። » ዕብ. 9-11-12

ለምትመጣው ሕግ ለወንጌል ሊቀካህናት ሆኖ የመጣው ክርስቶስ ግን በምክንያተ ዘርዕ ያይደለ እንበል ዘርዕ /ያለ ዘር/ የተገኘች ሰውነቱን ይዞ /ተዋሕዶ/ የገዛ ደሙን በመስቀል ላይ አንድ ጊዜ አፈሰሰ ። እንደ ብሉይ ኪዳን ሊቃነ ካህናት በየዓመቱ ደም ማፍሰስ አሳስፈለገውም። አንድ ጊዜ በመስቀል ላይ በፈጸመው ቤዛነት ከባሕርይ አባቱ ከአብ፣ ከራሱና ከባሕርይ ሕይወቱ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር አስታረቀን። ይህም በመስቀል ላይ አንድ ጊዜ ስለተፈጸመ ከመስቀል በኋላ ያስታርቃል /የማልዳል/ አይባልም። ዮሐ. 16-26 እንዲህ ማለት በየጊዜው መከራ ይቀበላል ፣ በየጊዜው ይሞታል ማለት ነውና።

«ወእኩ ዘልፈ ዘይሠውዕ ርእሶ ዘይገብር ሊቀ ካህናት ወይበውከመ ውስተ ቅድስተ ቅዱሳን በበዓመት በደመ ባዕድ ሊቀ ካህናትም በየዓመቱ የሌላውን ደም ይዞ ወደ ቅድስተ እንደሚገባ ራሱን ብዙ ጊዜ ሊያቀርብ አልገባም።» ዕብ.9-25። እንዲህ ቢሆን ኖሮ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ብዙ ጊዜ መከራ ሊቀበል ባስፈለገው ነበር። አሁን ግን በዓለም ፍጻሜ ማለትም ነገር ነገር አምስት ሺ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም በሱ መሥዋዕትነት ኃጢአትን ያጠፋት ዘንድ አንድ ጊዜ ራሱን ሠዋ። አንድ ጊዜ ሞተ። የብዙዎችን ኃጢአት ያስተሰርዶ ዘንድ አንድ ጊዜ ከተሠዋ በኋላ ያድናቸው ዘንድ ለሚጠባበቁት ሁለተኛ ጊዜ ያለ ኃጢአት ይታያቸዋል። ዕብ.9-26-28። ይህም ማለት ከዚህ ቀደም በሰው ኃጢአት ሊሞት እንደ መጣ ከእንግዲህም ወዲህ በሰው ኃጢአት ሊሞት አይመጣምና ።

እነዚያ የቀደሙ ካህናት ብዙዎች ቢሆኑም ሞት ያሳልፋቸው ነበር። በሕይወት ይኖሩ ዘንድ አያሰናብታቸውም ነበርና። አንድ የሚሆን እሱ ግን ለዘላለም ይኖራል። ክህነቱም አይሻርም። ስለዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል። ይህም ማለት አንድ ጊዜ በመስቀል ላይ በፈጸመው ቤዛነት በርሱ አስታረቁነት ወደ እግዚአብሔር የቀረቡትን ማዳን ይቻለዋል ማለት ነው። ወደ እግዚአብሔር የቀረቡትን ሲል በራሱ ቤዛነት ወደ ራሱም የቀረቡትን ማለት ጭምር እንደሆነ ልንዘነጋ አይገባም። ምክንያቱም እርሱም እግዚአብሔር ነውና። ዮሐ.1-1 ፣ ዮሐ. 20-28። እዚህ ላይ የሚያስፈልገው የሥላሴን አንድነትና ሦስትነት አንዲሁም ምስጢር ሥጋዊን ጠንቅቆ መረዳት ነው። «እስመ ለግሙራ ሕያው ውእቱ ወደ ተነብል ሎ-ሙ። ስለ እነርሱም ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና» የሚለው ደግሞ ትርጉሙ በዕለት ዓርብ ባደረገው ተልእኮ በፈጸመው ቤዛነት ሲያድንበት ይኖራል ማለት ነው። የዘላለም መሥዋዕት ሆኖልን ዕለት ዕለት እየተመገብን ሕይወት የምናገኝ በትን ሥጋው ንና ደሙን ሰጥቶናልና። /ዕብ.7-23-25/

ቅዱሳት መጻሕፍት ምስጢር ይጠነቅቃሉ እንጂ ዘይቤ አይጠነቅቁም ። ይህም ማለት ያለፈውን እንደሚመጣ ፣ የሚመጣውን ደግሞ እንዳለፈ አድርገው የሚናገሩበት ጊዜ አለ። ለምሳሌ ገና ወደፊት የሚመጣውን ድርጊት ልክ ተፈጽሞ እንዳለፈ አድርገው ሲናገሩ እስቲ እንመልከት ።

1. «እግዚአብሔር አምላክም አለ። እነሆ አዳም መልካሙንና ክፋን ለማወቅ ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ።» ይላል። ዘፍ. 3-22። እንደ አንዱ ሆነ ማለት እንደ ወልድ ሆነ፤ ሰው አምላክ ሆነ ማለት ነው። ይህ ደግሞ የሆነው አዳም በበደለ ጊዜ አለመሆኑ ለማንም ግልጥ ነው። ሁላችንም እንደምንረዳው አምላክ ሰው ሰውም አምላክ የሆነው ይህ ቃል ተነግሮ አምስት ሺ አምስት መቶ ዘመን ከተፈጸመ በኋላ ጌታችን ከእመቤታችን ከቅድስተ ድንግል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍሷ ነፍስ ነሥቶ በተወለደ ጊዜ ነው።

2. «ብዙ ውሾች ከብበውኛ ልና፣ የክፋተኞች ገባሌም ያዘኝ ። እጆቼንና እግሮቼን ቸነከሩኝ። እነርሱም አዩኝ። ተመለከቱኝም። ልብሶቼን ለራሳቸው ተከፋፈሉ ፣ በቀሚሴም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ።» መዘ.21=16። ይላል። እዚህም ላይ ገና ከአንድ ሺ ዘመን በኋላ የሚፈጸመውን ነው። ልክ እንደተፈጸመ አድርጎ በዳዊት አንደበት የተናገረው። ይህ ሁሉ በክርስቶስ ላይ መቼ እንደተፈጸመ ታወቃል። ማቴ.27=35።

ተፈጽሞ ያለፈውን ድርጊት ደግሞ ልክ አሁንም እየተፈጸመ እንዳለ፣ ወደፊትም ሲፈጸም እንደሚኖር አድርጎ የሚናገረውን ክፍል ደግሞ እንመልከት።

1. «እንዲሁም እንደ እነርሱ ዝሙትን ያደረገና ሌላን ሥጋ የተከተሉ ሰዶምና ገሞራ በዙሪያቸውም የነበሩ ከተማ

ዎች በዘላለም እሳት እየተቀጡ ምሳሌ ሆነዋል።» ይሁ.ቁ7ይላል። መቼም ሰዶምና ገሞራ አንድ ጊዜ በእሳትና በዲን ተቃጥለው ጠፍተዋል፤ እሳቱም የለም። ቃሉ ግን አሁንም እየተቃጠሉ እንዳሉ አድርጎ ይናገራል። ይህንን የመሳሰሉ ጥቅሶች ሌሎችም አሉ። ለግንዛቤ የህልግን ይኸው ይበቃል።

ይኼንን ሁሉ የዘረዘርነው ያለምክንያት አይደለም። ጌታችን መደኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አንድ ጊዜ በመስቀል ላይ ፈጽሞ ያለፈውን ቤዛነት መጻሕፍት «ስለ እነርሱ ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና» ብለው ልክ አሁንም እያማለደ እንዳለ ወደፊትም ሲያማልድ እንደሚኖር አድርገው በመናገራቸው ይኼንን ይዘው ለተሰናከሉ መልስ ላልተሰናከሉም መጠበቂያ እንዲሆን ነው። ጌታችን «ተፈጸመ» በማለት ሁሉን ነገር አንድ ጊዜ በመስቀል ላይ ፈጽሞታ ልና። «እርሱም እንደዚያ ሊቀ ካህናት አስቀድሞ ስለ ራሱ ኃጢአት፣ በኋላም ስለ ሕዝቡ ኃጢአት ዕለት ዕለት መሥዋዕትን ሊያቀርብ አያስፈልገውም ፣ ራሱን ባቀረበ ጊዜ ይህን አንድ ጊዜ ፈጽሞ አድርጎአልና።» ዕብ. 7-27

የእግዚአብሔር ቸርነት የድንግል ማርያም አማላጅነት አይለየን አሚን።

ይቀጥላል።

ዓለም አታላይ ናት

- ብልህ ሁንባት፤
- እውነቱን አውጣባት፤
- ትብለጭለጭ ትንካት፤
- አትሳሳትባት፤
- መልካም ሥራባት፤
- በቃል ተጓዥባት፤
- አንተ ግን ዳንባት፤
- በገነት ለነፍስህ፤
- በምድር ለገርስህ፤
- ቤዛ እንዲሆንልህ፤
- በዓለም መስገብብን
- በፍጹም እርስተህ፤
- አታላይ ናትና
- እንዳትወድቅ ተታለህ፤
- መኖር ይገባሃል ሁሌም
- ተዘጋጅተህ።

አይችሉህም መንግሥቱ /ባሕር ዳር/

ቅዱሳን መላእክት

ከ ብርሃኑ ጎበና

ቅዱስ ማለት የተለየ የተከበረ የተመሰገነ የተመረጠ ማለት ነው። ቅዱሳን መላእክት ስንልም የተመሰገኑ ከርኩሳን መላእክት የተለዩ ክቡራን መላእክት ማለታችን ነው። መላእክት ሁለት ወገን ናቸው። ብርሃናውያን መላእክትና የጨለማ አበጋዝ የሆነው የዲያብሎስ ሠራዊት የሆኑት እኩያን መላእክት። ስለዚህ የእግዚአብሔርን መላእክት ከሌሎቹ መላእክት በአጠራር የምንለደቀው ቅዱስ በሚል ቅጽል ነው።

መላእክት መቼ ቀን ተፈጠሩ?

መላእክት የተፈጠሩት በመጀመሪያው ቀን በዕለተ እሁድ ነው። ቅዱስ ኤጲፋንዮስ አክሲማርስ /ሄክስኢሚርን/ ተብሎ በሚጠራው መጽሐፍ እግዚአብሔር መላእክትን በዕለተ እሁድ ፈጥሮ በሦስቱ ሰማያት በኢየሱስ በራማና በኤረር፤ በከተማ አሥር፤ በነገድ መቶ አድርጎ አሰፈራቸው ብሏል።

አሰፋፊራቸውም።

በኢየሱስ፡- በኢየሱስ ያሉትን መላእክት በ4 አለቃ አርባ ነገድ ከፈላቸው።

ኢየሱስን እንደ ፎቅ ቤት አድርጎ በአራት ከተማ ከፈላት። በኢየሱስ በላይኛው ከተማም አሥሩን ነገድ ሰማቸውን አጋእዝት ብሎ በመሰየም አለቃቸው ይሆን ዘንድ ሳጥኤልን ሾመው።

በኢየሱስ በሁለተኛው ከተማ አሥሩን ነገድ ሰማቸውን ኪሩቤል ብሎ ኪሩብ የተባለውን መልአክ አለቃ አድርጎ ሾመላቸው። ሕዝ.10-1

በኢየሱስ በሦስተኛው ከተማ አሥሩን ነገድ ሰማቸውን ሱራፊል ብሎ በመሰየም ሱራፊል የተባለውን መልአክ አለቃቸው አደረገው። አ.ሳ.6-2

በኢየሱስ በአራተኛው ከተማ አሥሩን ነገድ ሰማቸውን ኃይላት /1ጴጥ.3-22/ በማለት ቅዱስ ሚካኤልን በአለቅ ነት ሾመላቸው።

በራማ ፡- ራማ በተባለው የብርሃን ሰማይ ላይ ያሉትን መላእክት በሦስት አለቃ ሰላሳ ነገድ አድርጎ ከፈላቸው። ራማንም ሦስት ከተማ አድርጎ ከፍሏቸው።

በመጀመሪያ በራማ የሠፈሩት አሥሩ ነገድ ሰማቸው አርባብ ይባላል። አለቃቸውም ቅዱስ ገብርኤል ነው።

በሁለተኛው ከተማ የሠፈሩት አሥሩ ነገድ መናብርት ሲባሉ አለቃቸውም ሩፋኤል ነው።

በሦስተኛው ከተማ የሠፈሩት አሥሩን ነገድ ሰማቸውን ሥልጣናት /1ጴጥ.3-22/ በማለት አለቃቸው ይሆን ዘንድ ሱርኤል የተባለውን መልአክ ሾሞታል።

በኤረር ፡- ኤረር የተባለውን ሰማይ እንደ ራማ በሦስት ከተማ የከፈለው ሲሆን

የቀሩትን ሰላሳ ነገድ በእነዚህ ከተማዎች አሥፍሩአቸዋል።¹

በመጀመሪያው ከተማ አሥሩን ነገድ መኳንንት /መዝ.3/24-7-10/ በማለት ሰደክያል የተባለውን መልአክ አለቃ አድርጎ ሳቸው አሥፍሩአቸዋል። በሁለተኛው ከተማ አሥሩን ነገድ ሊቃናት በማለት አለቃቸው ይሆን ዘንድ ሰላታኤል የተባለውን መልአክ ሾሞታል።

በሦስተኛ ከተማ አሥሩን ነገድ መላእክት /ጴጥ.3-12/ ብሎ ሰይሟቸዋል። አናንያል የተባለውን መልአክም አለቃቸው አድርጎታል።

በእነዚህ በሦስቱ የመላእክት ሰማያት ላይ የሠፈሩት መላእክት በነገድ መቶ ሲሆኑ በከተማ ደግሞ አሥር ነበሩ። ከእነርሱም ሰማያል /ሳጥኤል/ አንዱን ነገድ ይዞ ከከብሩ ወርዷል። አ.ሳ.14-12

የመላእክት ባሕርይ፡-

መላእክት በአፈጣጠራቸው ረቂቃን መናፍስት በመሆናቸው እንደ ሥጋ ለባሽ ፍጥረታት አይበሉም፤ አይጠጡም፤ አያገቡም፤ ማቴ 22=30። ሉቃ 24=39 ጾታም የለቸውም።

አንዳንድ ሰዎች ግን መላእክት በአንድ ወቅት የሰውን ልጆች እንደገቡ ወይም በፍትወት ከሰዎች ልጆች ጋር እንደወደቁ አድርገው ይናገራሉ። ለዚህም መረጃ አድርገው ለማቅረብ የሚሞክሩት «የእግዚአብሔር ልጆች የሰውን ሴቶች ልጆች አገቡ» የሚለውን ኃይል ቃል ነው። ዘፍ.6-2።

በዚህ ቦታ ላይ የእግዚአብሔር ልጆች /መላእክት/ ተብለው የተጠሩት ረቂቃን መላእክት ሳይሆኑ ሥጋ ለባሽ የሆኑ ደቂቀ ሴት /በአቤል ፈንታ አዳም የወለደው የሴት ልጆች/ ሲሆኑ ዘፍ.4-25። የሰው ሴቶች ልጆች የተባሉት ደግሞ የቃዳ ልጆች ናቸው። ይኸንንም አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ያደረገ ሄኖክ እንዲህ ሲል ገልጾታል « የሰው ልጆች ከበዙ በኋላ እንዲህ ሆነ ። በዚያ ወራትም መልክ መልካሞች ደሚገቡዎች ልጆች ተወለዱላቸው። በደብር ቅዱስ ያሉ ደቂቀ ሴትም እነሱን አይተው ወደዳክቸው። እርስ በርሳቸውም ኑ ለኛ ከቃዳ ልጆች ሴቶችን እንምረጥ ለኛ ልጆችን እንውሰድ አለ» መጽ.ሄኖክ 1-1-3።

ደቂቀ ሴት ስለምን የእግዚአብሔር ልጆች /መላእክት/ ተባሉ?

1ኛ. ስለ አለቃነታቸው፡- የግእዙ መጽሐፍ ቅዱስ መላእክት በማለት ይጠራቸዋል። መልአክ የሚለው ቃል የግእዝ ቃል ሲሆን ትርጉሙም አለቃ ማለት ነው። ቅዱስ መጽሐፍም መልአክ የሚለውን ቃል አለቃ ማለት መሆኑን ያስገነዝባናል። ለምሳሌ በዮሐንስ ራእይ 2-1 ፣ 8-12 ላይ ያለውን ብንመለከት እስረኛ ይሆናል። በእነዚህ ስፍራዎች «ወደ ቤተ ክርስቲያን

መልአክ እንዲህ ብለህ ጻፍ» ተብሎ እናገኛለን። ይህ መልአክት ደግሞ ለሰማያው ያን መላእክት ለነ ቅዱስ ሚካኤልና ቅዱስ ገብርኤል የተሳኩ እንዳልሆነ የታወቀ ነው። ለሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት አለቆች የተሳኩ እንጂ። ዛሬ የዚህ ደብር አለቃ ተብሎ እንደሚጠራ ሁሉ። «በኤፌሶን ላለች ቤተ ክርስቲያን አስተዳዳሪ /አለቃ/ ለሚልከው መልአክት በኤፌሶን ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልአክ እንዲህ ብለህ ጻፍ» ተብሏል።

ደቂቀ ሴትም /የሴቶች ልጆችም/ መላእክት መባላቸው አለቆች በመሆናቸው ነው።

2ኛ ስለንጽሕናቸውና ቅድስናቸው ፡-

ከሴት ልጆች መካከል በደብር ቅዱስ ከሴት ርቀው፤ ገጽሕና ጠብቀው በጾም ተጠምደው የሚኖሩ ስለነበሩ በዚህ ግብራቸው መላእክትን መስለዋልና የእግዚአብሔር ልጆች በመባል ተጠርተዋል።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደ እግዚአብሔር ትዕዛዝ የሚኖሩትን ሰዎች የእግዚአብሔር ልጆች ይላቸዋል። ቅዱስ ዮሐንስ ወንጌላዊ በቀዳማዊ ክታቦ «የእግዚአብሔር ልጆች ብለን ልንጠራ አብ እንዴት ያለውን ፍቅር እንደሰጠን እዩ » ብሏል። 1ዮሐ.3-1።

በጥምቀት ከእግዚአብሔር ዳግም ተወልደን የእግዚአብሔር ልጆች እንደምንሆን ጌታችንና መድኃኒታችን አያሱስ ክርስቶስ አስተምሯል «ዳግመኛ ልትወለዱ ያስፈልጋችኋል» ይህም ደግሞ በጥምቀት የሚገኝ ጾጋ ነው። 1ዮሐ.3-1።

ከላይ በተገለጸው ምክንያት ደቂቀ ሴትን የእግዚአብሔር ልጅ ብሎ በመጥራት በኃጢአታቸው ከእግዚአብሔር መንገድ ከወጡት ከቃዳ ልጆች ጋር በፈጸሙት ገመት እግዚአብሔር እንዳይነሳቸው ቅዱስ መጽሐፍ አስረድቷል።

ዳሩ ግን የእግዚአብሔር ልጆች የተባሉት ሰማያው ያን መላእክት ናቸው የሚለው አመለካከት ስህተት መሆኑን የምንረዳው ከቅዱስ መጽሐፍ ባገኘንው ትምህርት መሠረት ነው። ቀደም ተብሎ እንደተጠቀሰው የእግዚአብሔር ቃል ሰማያው ያን መላእክት በተፈጥሯቸው /በባሕርያቸው/ ማግባት መጋባት መብላት መጠባት የለባቸውም ። ፍትወተ ሥጋ የሥጋ ለባሽ የሰው ልጅ ተፈጥሯዊ ባሕርይ ነው። ስለዚህ ሰማያው ያን መላእክት ከሰው ልጆች ጋር በፍትወት አልወደቁም። ማቴ. 22=30

የመላእክት አገልግሎት፡-

ቅዱሳን መላእክት በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ለአገልግሎት የሚፋጠኑ ናቸው። ከእግዚአብሔር ዘንድ ምሕረትንና ቸርነትን ወደ ሰው ልጆች፣ የሰዎችንም ጸሎትና ልመና ወደ እግዚአብሔር የሚያደርሱ ናቸው።

1 ኪዳነ ወልድ ከፍል መዝገበ ቃላት 78 784።

ስለ ተራዳኢነታቸው - በቅዱሳት፡- መጻሕፍት

ቅዱሳን መላእክት በመንገዳችን ሁሉ እንደሚጠብቁን ልቦ አምላክ ቅዱስ ዳዊት ሲያስረዳ እንዲህ ብሏል « በመን ገድ ሁሉ ይጠብቁህ ዘንድ መላእክ ተን ስለ አንተ ያዝዛቸዋልና እግርህም በድንጋይ እንዳትሰናከል በእጆቻቸው ያነሡሃል» መዝ. 90/91/11።

ያዕቆብ የልጁ የዮሴፍን ልጆች ምናሴንና ኤፍሬምን ሲባርክ «አባቶቼ አብርሃምና ይስሐቅ በፊቱ የሄዱላት አርሱ እግዚአብሔር፣ ከታናሽነቴ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ እኔን የመገበኝ እግዚአብሔር፣ ከከፋ ነገር ሁሉ ይክኝ መልአክ እርሱ እነዚህን፣ ብላቴኖች ይባርክ» ብሏል። ዘፍ.48=16 በዚህም መላእክት ከከፋ ነገር ሁሉ የሚያድኑና የሚጠብቁ እንደሆኑ፣ መባረክም እንደሚችሉ አስገንዝቧል።

ነቢዩ እግዚአብሔር ዳዊት የመላእክትን አዳኝነት ሲያስገነዝብ «የእግዚአብሔር መልአክ በሚፈሩት ሰዎች ዙሪያ ይሰፍራል፣ ያድናቸውማል።» ብሏል። መዝ33/34/1

የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ለሕዝብ እግዚአብሔር /ለእሥራኤል/ አገልጋዮች መላእክትን ሊያሳዝኑ እንደማይገባ ሲያስጠነቅቃቸው «በመንገድህ ይጠብቅህ ዘንድ፣ ወደ አዘጋጀሁትም ስፍራ ያገባህ ዘንድ፣ እነሆ እኔ መልአክን በፊትህ እሰድዳለሁ። በፊቱ ተጠንቀቁ ቃሉንም አድምጡ ስሜም በእርሱ ስለሆነ ኃጢአት ብትሠሩ ይቅር አይልምና አታስመርሩት» ዘጸ. 23=20

የቅዱሳን መላእክት ረዳትነት አስፈላጊ መሆኑን ነብዩ እግዚአብሔር ዳንኤል ሲያመለክት «የፋርስ መንግሥት አለቃ ግን ሃያ አንድ ቀን ተቋቋመኝ እነሆም ከዋነኞቹ አለቆች አንዱ ሚካኤል ለረዳኝ መጣ። እኔም ከፋርስ ነገሥታት ጋር በዚያ ተውሁት» ዳን. 10=13

በተለይ በፍጻሜ ዘመን የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤል ለከርስቲያኖች በአማላጅነቱና በተራዳኢነቱ እንደሚቆም ሳቸው «ስለ ሕዝብህ ልጆች የሚቆመው ታላቁ አለቃ ሚካኤል ይነሣል» ተብሎ በነቢዩ በዳንኤል መጽሐፍ ተገልጦአል። ዳን. 12=1

የቅዱሳን መላእክት አገልግሎት በሁለት መንገድ መሆኑን ማለትም የሰውን ጸሎት ቅድመ እግዚአብሔር የሚያደርሱና የእግዚአብሔርንም ምሕረት ለሰው ልጆች የሚያመጡ ናቸው። በተለይ የሰዎች መከራ፣ ዕንባና ጸሎት ቅድመ እግዚአብሔር የሚያደርሱና ለሰዎች ልጆች እንደ ሚያማልዱ በትንቢተ ዘካርያስ እንዲህ የሚል ተጽፏል «... የእግዚአብሔር መልአክ መልሶ አቤቱ የሠራዊት ጌታ ሆይ እነዚህን ስባ ዓመት የተቆጣሃቸውን ኢየሩሳሌምንና የይሁዳን ከተሞች የማትምራቸው እስከመቼ ነው? አለ... እግዚአብሔር መልሶ ከእኔ ጋር ይነጋገር ለነበረው መልአክ በምልክትም በሚያጽናኗቸው ቃል ተናገረው። ስለዚህም ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረው መልአክ እንዲህ አለኝ ስበክ እንዲህም በል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ... ወደ

ኢየሩሳሌም በምሕረት ተምልሻለሁ» ዘክ. 1=12-17።

ጌታ በዘመነ ስብከቱ የቅዱሳን መላእክትን አማላጅነት በምሳሌ ሲያስርዳ «አንድ ሰው በታወቀች በወይኑ በታ ውስጥ በለስ ነባረችው ፍሬ ሊለቅም

ወደ እርስዋ ሃይ አላገኘም። የወይኑን ጠባቂም የዛችን በለስ ፍሬ ልለቅም ስመላለስ እነሆ ሦስት ዓመት ነው። አላገኘሁም። እንግዲህስ ምድራችንን እንዳታዩዝን ቀረጣት አለው፣ እሱም መልሶ እንዲህ አለው፣ አቤቱ የዘንድርን እንኳ ተዋት። ዙሪያዎን አፈር እስከአስታፋት ፍግም እስከአፈሰባት ድረስ፣ ምናልባት ለከርጥ ታፈራ እንደሆነ፣ ያለዚያ ግን እንቆርጣ ታለን።» ሉቃ. 13=7-9።

በዚህ ምሳሌያዊ አነጋገር የበለ ስዋ ባለቤት እግዚአብሔር ነው። በለስ የሰው ልጅ ነው። የወይኑ ጠባቂም ጠባቂ መልአክ ነው። አማላጅቻችን መላእክት ፈጣሪያችን በሥራችን አዝና የሚፈርድ በት ጊዜ «አቤቱ ጌታ ሆይ ይህኛን ያሁንዎን ብቻ ታገሥ፣ እኛ ተራድተን መልካም ምግባር እንዲሠራ እናደርገዋለን። ዳሩ ግን ተራዳኢነታችንን ንቆ መልካም ምግባር የማይሠራ ከሆነ እንደፈቃድህ ይሁን» በማለት በአማላጅ ነታቸው ይራዳሉ። መሴ እሥራኤል እግዚአብሔርን አላዝነው ጽኑ ፍርድ ተፈርዶባቸው የፈረደውን ፍርድ በምልጃው እንዲያነሣ እንዳደረገው ሁሉ። ዘጸ 32=10-14።

የቅዱሳን ጸሎት የሚያርገው በመላእክት እጅ ነው። ለዚህም ማስረጃ የሚሆነን በዮሐንስ ራእይ ላይ ተጽፎ የምናገኘው ነው። «... የወርቅ ጥና ይዞ በመሠዊያው አጠገብ ቆመ በዙፋኑም ፊት ባለው በወርቅ መሠዊያ ላይ ለቅዱሳን ሁሉ ጸሎት እንዲጨምረው ብዙ ዕጣን ተሰጠው። የዕጣኑም ጠሰ ከቅዱሳን ጸሎት ጋር በመልአኩ እጅ በእግዚአብሔር ፊት ወጣ።» ራእይ 8=3-5።

ስለዚህ ቅዱሳን መላእክት ጸሎታችንን ለመናገስን እና ዕንባችንን በእግዚአብሔር ፊት ያቀርባሉ። መልሰም ያሰባሉ።

ቅዱስ ጳውሎስም የመላእክትን ተራዳኢነት ሲያስገነዝብ «ሁሉ መዳንን ይወርስ ዘንድ ስላላቸው ለማገዝ የሚላኩ የሚያገለግሉም መናፍሰት አይደሉምን?» ብሏል። ዕብ. 1=14።

ብሃላ አበው

አንድ መንፈሳዊ ወንድም ወደ አንድ አባት ቀርቦ «አባቴ ፈሪሃ እግዚአብሔርን ገንዘብ ላደርግ የምችለው እንዴት ነው?» ብሎ ጠየቃቸው። እኒያ አባትም «አንድ ሰው ትግትና ካለው፣ በሌሎችም ላይ መፍረድ ካቆመ እግዚአብሔርን መፍራት ይችላል። ሲሉ መለሱ ለት።

ሌላ ወንድም ደግሞ ሌላ አባትን ሃይ «አባቴ ለምን ልቤ ከድንጋይ ጠነከር ? ለምንስ እግዚአብሔርን አልፈራም?» ሲል ጠየቃቸው። እኒያ አባትም «የእኔ ልጅ አንድ ሰው ስለ ሠራው ሥራ የሚቀበለውን ፍርድ ካልዘነጋ ፈሪሃ እግዚአብሔር ይኖረዋል። በተጨማሪም እራሱን «ነፍሴ ሆይ አስተውዬ በእግዚአብሔር ፊት ትቆሚያለሽ ! » እንዲሁም «ለሌሎች ማድረግ ያለብኝ ነገር ምንድን ነው? ካለ በሕይወቱ ሁሉ እግዚአብሔርን ፈርቶ ይኖራል።» ሲሉ መለሱ ለት።

እኛም « በሃይማኖት ብትኖሩ ራሳችሁን መርምሩ ፣ ራሳችሁን ፈትኑ። » ተብለናልና። /2ኛ ቆር.13=5/

የጥበብ ሁሉ መጀመሪያ የሆነውን ፈሪሃ እግዚአብሔርን እንዳናጣ ዘወትር ራሳችንን እንጠይቅ። ምሳሌ 1=7 ።

ምንጭ
The wisdom of the desert fathers ፣ ገጽ 2

የጥያቄዎቻችሁ መልስ

ጸሎተ ፍትሐት ምንድን ነው? ለምንስ ይጠቅማል?

ፍትሐት ማለት ከዚህ ዓለም በሞት ለሚለዩት ሰዎች በሕይወተ ሥጋ ሳሉ ከሠፍትና ከፈጸሙት በደል እንዲነጹ ከማለፊያ ሕይወት እንዲፈቱ ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ጸሎት ነው። ቤተክርስቲያን ለሙታን ጸሎተ ፍትሐት እንዲደረግ ታዝባለች።

ጸሎተ ፍትሐት ለበደሉት ስርየተ ኃጢአትን ፣ ይቅርታን ዕረፍተ ነፍስን ያሰጣል፤ ለደጋጌት ደግሞ ክብርን ፣ ተደላንን ዕረፍትን ያስገኛል።

ሙታንና ሕያዋን የሚገናኙት በጸሎት አማካኝነት ነው። «ሕያዋን ለሙታን ይጸልያሉ ሙታንም ለሕያዋን ይለምናሉ። ሄዮ.12÷34። ሕያዋን ለሙታን የሚጸልዩት ጸሎትና የሚያቀርቡት መሥዋዕት በግልጽ እንደሚታይ ሁሉ ሙታንም በአጸደ ነፍስ ሆነው በዚህ ዓለም ለሚቆዩ ወገኖቻቸው ሕይወትና ድኅነትን፣ ስርየተ ኃጢአትንና ተስፋ መንግሥተ ሰማያትን ጽንዓ ሃይማኖትን እንዲሰጣቸው፣ በንስሐ ሳይመለሱ፣ ከብልየተ ኃጢአት ሳይታደሱ እንዲደሞቱ ፈጣሪያቸውን ይለምናሉ። ይህም ሥርዓት እስከ ዕለተ ምጽአት ሲፈጸም የሚኖር ነው።

ለሙታን ጸሎተ ፍትሐት እንዲደረግ፣ መሥዋዕት እንዲቀርብላቸው በቤተክርስቲያንና በመካከ መቃብራቸው እንዲጸልዳቸው ቅዱሳን ሐዋርያት /ቀኖና ሐዋርያት/ አገዛዝዋል። «በክርስቶስ አምነው ሰለሞቱ ወንድሞቻችሁ ክርስቲያኖችና ሰማዕታት በቤተክርስቲያን ያለሕይወት ተሰብስቡ፣ በቤተክርስቲያን መሥዋዕት ሠውላቸው፣ ወደ ቤተክርስቲያን ወደ መቃብር ስትወስዱአቸውም መዝሙረ ጻዊት ድገ ሙላቸው።» ዲድስ ቅልያ አንቀጽ 33÷ ገጽ 481።

ነቢዩ ጻዊትም «የጻድቅ ሞቱ በእግዚአብሔር ዘንድ ክብር ነው። ነፍሴ ሆይ ወደ ዕረፍትሽ ተመለሽ ፣ እግዚአብሔር ረድቶኛልና፣ ነፍሴን ከሞት አድኖአታልና።» በማለት ሙታን በጸሎት በምስጋና በመሥዋዕት ወደ እግዚአብሔር እንዲሸኙ በመዝሙሩ ተናግሮአል። መዝ. 115÷114-7።

ቤተክርስቲያን የሕግና የሥርዓት መጽሐፍ ፍትሐ ነገሥትም በፍትሕ መንፈሳዊ በዲድስቅልያ የተጠቀሰውን ያጸናል። /አንቀጽ22/። ስለ ሙታን የሚጸልየው መጽሐፈ ግንዛቤም ካህናት ለሞቱ ሰዎች ሊጸልዩላቸው፣ በመሥዋዕትና በቁርባን ሊያስገኙ ይገባል ይላል። ካህናት ጸሎተ ፍትሐት በሚያደርገላቸው መሥዋዕት እና ቁርባን ስለእነርሱ በሚያቀርቡላቸው ጊዜ መላእክት ነፍሳቸውን ለመቀበል ይወርዳሉ። ኃጢአተኞች ከሆኑ ስለ ሥርየተ ኃጢአት ይለምናላቸዋል፤ ይማልዱላቸዋል። ንጹሐንም ከሆኑ ደስ ይላቸዋል። «ሰውን ለወደደው ለእግዚአብ

ሔር በሰማያት ክብር ምስጋና ይገባል፤ በምድርም ሰላም።» እያሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል። ይህም የመላእክት ምስጋናና ደስታ ስለ ሰው ልጅ ድኅንነት ነው ተብሎ ተጽፎአል።

የደጋግ ሰዎችን ነፍሳት ቅዱሳን መላእክት እንደሚቀበሏቸው በቅዱስ ወንጌል ተጽፎአል። አልግርም ሞተ መላእክትም ወደ አብርሃም ዕቅፍ ወሰዱት።» ሉቃ.16÷22።

ጸሎተ ፍትሐት የሐዘን ጊዜ ጸሎት ነው። ቅዱስ ያዕቆብ ከእናንተ ማንም በመከራ ያዘነ ቢኖር እርሱ ይጸልይባለው መሠረት ከመንጋው መካከል በሞተ ሥጋ የተለዩትን ምእመናን በጸሎትና በዝግግር እንሸኛቸዋልን። ያዕ.5÷13። ጸሎተ ፍትሐት የሚደረገው ለከሠድያንና ለመናፍቃን ሳይሆን ለሃይማኖት ሰዎች ነው። ቤተክርስቲያን ለሥርየተ ኃጢአት ጸሎተ ፍትሐት የምታደርገው ሞት ለሚገባው ኃጢአት ሳይሆን ሞት ለማይገባው ኃጢአት ነው።

«ማንም ወንድሙን ሞት የማይገባውን ኃጢአት ሲያደርግ ቢያየው ይለምን፣ ሞትም የማይገባውን ኃጢአት ሳይደረግት ሕይወት ይሰጥላታል። ሞት የሚገባው ኃጢአት አለ፤ ስለዚህ እንዲጠይቅ አልልም። ጋሚያ ሁሉ ኃጢአት ነው። ሞትም የማይገባው ኃጢአት አለ።» 1ዮሐ.5÷16። ለምሳሌ በተለያዩ መንገድ ራሱን ለገደለ ሰው ጸሎተ ፍትሐት አይደረግም። ምክንያቱም ቤተ መቅደስ ሰውነቱን በገዛ እጁ አፍርሷልና። «የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደሆኖችሁ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንዲኖራችሁ አታውቁም? ማንም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ቢያፈርስ እግዚአብሔር እርሱን ያፈርሰዋል፤ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ቅዱስ ነውና የውም እናንተ ናችሁ።» ይላልና። 1ቆሮ 3÷16። እንዲሁም ለመናፍቃን ፣ ለአረማውያንም ጸሎተ ፍትሐት አይደረግም። ምክንያቱም በርሃን ከጨለማ ጋር አንድነት የለውምና። 2ቆሮ 6÷14።

ቤተክርስቲያን ለሰው ልጅ የማትጸልይበት ጊዜ የለም። ሰውን የህል ክብር ፍጥረት ከመጸኘት በፊት የተባረከ ጽንሰ እንዲሆን እንደ ኤርምያስ በማገፀን ቀድሶው /ኤር.1÷5/ እንደ መጥምቀ መለኩት ዮሐንስ በማገፀን መንፈስ ቅዱስን የተመላ አድረገው እያለች ትጸልያለች። በወሊድ ጊዜም ችግር እንዳይጋጥሙት ትጸልያለች ፣ በጥምቀትም የእግዚአብሔር ልጅ እንዲሆን ትጸልያለች። ትታጠምቃለች። በትምህርት እየተንከባከ በች ጸጋ እግዚአብሔርን እየመገበች ታላድ ጋለች። እርሷ የጸጋው ግምጃ ቤት ናችሁ። በኃጢአት ሲወድቅም ኃጢአቱ እንዲሠረይ ለት ንስሐ ግባ ትለዋለች። እንዲሠረይለትም ትጸልያለች። በሞቱም ጊዜ እግዚአብሔር ኃጢአቱን እንዳይገባበት በደሉን እንዳይቆጥር በት ትጸልይላታለች። እንዲህ እያደረገች የእናንተ ድርሻዎች ትወጣላች። አንድ ሰው

ሲሞት ዘመድ አዝማድ በዕንባ ይሸኛዋል። ቤተክርስቲያን ግን ዕንባዋ ጸሎት ነውና በጸሎቷ የዚያን ሰው ነፍስ ለታመነ ፈጣሪ አደራ ትሰጣለች፤ ነፍሳቸውን ተቀበል ብላ ትጸልያለች።

ቤተክርስቲያን ጸሎተ ፍትሐትን የምታደርገው ይሆናል ይደረጋል ብላ በፍጹም እምነት ነው። ምክንያቱም ክርስቲያን እስከ መጨረሻ ተስፋ አይቆርጥምና። «ወኩሉ ዘሰአልከሙ በጸሎት እንደ ትትኦሙት ነኝ ሥኢ።» በሃይማኖት ጸንታችሁ የለመናችሁትን ሁሉ ታገኛላችሁ።» ማቴ.21÷22 «በሰዚህ እላችኋለሁ የጸልያችሁትን ሁሉ እንዳገኛችሁ እመኑ ይሆንላችሁማል።» ማር.11÷24 ለምሳሌ ይሰጣችሁማል። ፈልጉ ታገኛላችሁ። መዝገያ አንኳኩ ይከፈትላችሁማል። የሚለምነው ሁሉ ይቀበላልና የሚፈልገውም ያገኛል። መዝገያንም ለሚያካክ ይከፈትላታል።» ማቴ.7÷7። «በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ አደርገዋለሁ ማናቸውንም ነገር በሰሜ ብትለምኑ እኔ አደርገዋለሁ።» ዮሐ.14÷13 ይላልና። ወንጌላ ዊው ዮሐንስም በመልእክቱ «የዘላለም ሕይወት እንዳላችሁ ታውቁ ዘንድ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ለምታምኑ ይህን ጽፈላችኋለሁ። በእርሱ ዘንድ ያለን ድፍረት ይህ ነው። እንደ ፈቃዱ አንዳች ብንለምን ይሰማናል። የምንለምነውንም እንዳሰግልን በናውቅ ከእርሱ የለመነውን ልመና እንደተቀበልን እናውቃለን።» 1ዮሐ.5÷3 ብሏል። እንግዲህ የቤተክርስቲያን ድፍረቷ መሲን ከመቃብር አስነሥቶ ፊቱን ያሳዩ አምላክ ማቴ 17÷3። ለእነዚህም ሳይንቃቸው የምሕረት ፊቱን ያሳዩባቸዋል የሚል ነው። መሐሪ ይቅር ባይ ለሆነው አምላክ የሚሳካው ነገር የለምና። ዘፍ.18÷13፣ ሉቃ.1÷37 ።

ሐዋርያው ዮሐንስ « ሞት የሚገባው ኃጢአት አለ። ስለዚህ እንዲጠይቅ አልልም። »እንጻል ቤተክርስቲያንም የምትከተለው ይኸንኑ ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር ዕድሜ ለንስሐ ሰጥቷቸው ከኃጢአት መመለስ ከበደል መረቅ፣ ንስሐ መግባት፣ ሥጋወደሙ መቀበል ሲችሉ በሕይወታቸውና በእግዚአብሔር ቅርንጫፍ አየቀለዱ መላ ዘመናቸውን የሚያሳልፉ ሰዎች አሉ። እነዚህም በራሳቸው ላይ የፈረዱ ናቸው። ደግሞም ሰዎች በጸሎተ ፍትሐት ኃጢአቱ ይሰረዳልና ኃጢአትን አልተውም ማለት በእግዚአብሔር መሐሪነት መቀለድና እርሱንም መድረር ስለሆነ ይህም ሞት ከሚገባው ኃጢአት የሚቆጠር ነው።

እንግዲህ ለበጌ የተሠራልንን ጸሎተ ፍትሐት ክብር የምናገኝበት ያደርገልን ዘንድ የእግዚአብሔር ቅርንጫፍ የድንግል ማርያም አማላጅነት እይለዩን። አሚን።

ምንጭ:-
ሃይማኖት የለዩንን መቃብር አንድ አደርገንንም። ገጽ 20።

ኪነ ጥበብ

መሐንዲሱ ከሰይፍ ገብርኤል

«አውጥተህ አውርደህ ሐሳቤን እንደተቀበልከው ተስፋ አደርጋለሁ።» አለ ተስፋዬ በሩን ከፍቶ እየገባ ። ናቡቴ ከሚጽፈው ወረቀት ላይ ቀና ብሎ ተመለከተውና ምንም ሳይመልስለት በእጁ አጠገብ ወደሚገኘው ወንበር አመለከተው። ላለፉት ሦስት ሳምንታት ሲያወጣ ሲያወርድ የነበረው ጥያቄ ስለነበረ አዲስ አልሆነበትም። እንዴት መጋፈጥ እንዳለበት ሲያስብ ከርሟል። «አየህ ሁል ጊዜ ስታክ ከምትኖር በልተህ አብላ፣ ጉርሰህ አጉርብ፣ ጠቅመህ ተጠቀም።» ብሎታል ያዲም። የዚህ ሕንጻ ጣባ መቼም ጉድ ሳያፈላ እንደማይቀር በደመናሱ ተረድቶታል። ግን ምን? እግዚአብሔር ይወቀው። አሁን አሁንም እየለመደው ስለመጣ መፍራቴና መሸበሩ ሁሉ ለቅቆ ታል፤ ባለፈው የሆነውን ግን ሲያስበው ብቻውን ያስፈልገዋል።

መሐል አዲስ አበባ ላይ የሚገኘውን ሕንጻ ሥራ ለመከታተል ወደ ቦታው የደረሰው በጠዋቱ ነበረ። 4ቱ ፎቅ ተጠናቆ የቀረው 2ቱ የ600 እድሜ እንደሚበቃው ከንትራክተሩ ነግረውታል። ሥራውን ይከታተል የነበረው መሐንዲስ ለትምህርት ወደ ውጭ ሀገር ከሄደ በኋላ ነበር እርሱን ተክቶ እንዲሠራ የደርጅቱ ሥራ አስኪያጅ ያዘዙት። «የዚህ ሕንጻ ጥፋት ሆነ መጥፎ መሆን የደርጅታችንን የወደፊት ዕድል ይወስነዋል» ነበር ያሉት አለቃው። «ጥሩ ሥራ መሥራት ቢያንስ ቢያንስ ከጎሊና ፍርድ ነፃ ያደርጋል» ይላል ደጋግመው ። «ምን ከጎሊና ፍርድ ብቻ ከእግዚአብሔርም ፍርድ ጭምር እንጂ» ብሎ ነበር ለራሱ። ያን ጊዜ።

ሥራውን እየጠና ከትንሽ ጀምሮ በደረጃ ወደላይ መውጣት ሲጀምር ግን በልቦናው አንድ ቅር የሚያሰኝ ነገር እየተፈጸመ እንዳለ ታወቀው ። የሕንጻው መሠረት መቆፈሪ ያለበትን ያህል አልተቆፈረም። በዲህይኑ መሠረትም አልተሠራም። የሕንጻው ዋስትና የሆነው መሠረቱ ካልፀና ሁሉም ባዶ ነው። በአሸዋ ላይ የተገነባ። የመሠረቱን ጥልቀት ለመመርመር 'ይቆፈር' የሚለውን ጥያቄ ባነጣ ጊዜ በሰዎች ፊት ላይ ያነበበው ጥላቻና ቀጣ በኋላ የሚመጣውን የባለ ነገር አመለከተው።

«ኢንጂነር ናቡቴ መሠረቱን ቆፍራ ማየት አለብኝ ብለሃል» አሉ የኩንስ ትራክቨን ድርጅቱ ባለቤት አቶ ካብት ይመር። በእጃቸው የያዟትን ቀልፍ እያሸከረከሩ

«አዎ»
«ይህንን ለማለት ያነጋገህ ምንድር ነው? ይህ ሥራ እኮ የመጀመሪያዬ አይደለም። ገና አንተ ሳትወለድ ጀምሮ የነበርኩበት ፣ ጥርሴን የነቀልኩበትና ያረጅሁበት ሥራ

ነው።» «አውቃለሁ።» አላቸው ወደርሳቸው ሳይዘር። አጭር መልስ የሚመልስ ሰው በጣም ነው የሚያናድዳቸው። የትዕቢተኛ አንዱ መለያ መልሱ ነው ባይ ናቸው። «እና ትናንትና በተቋቋሙ የምክር አገልግሎት በሚሰጥ ድርጅታችሁ መሠረቱን ለማየት ቆፍሩ መሳላችን ስድብ መሆኑን አላውቅህም?»

« ስድብን ምን አመጣው። ሥራ ነው። » የዚያን ዕለቱ ወይይት በዚህ አበቃ። ነገር ግን ሰውየው መላላሰው ከእግር እስከራሱ እያዩ ለፋሲካ ገበያ እንደቀረበ ጠባቂ በግ ገመቱት። ብዙ ጊዜ ቢጠይቁትም አሻፈረኝ በማለት ሌላ ዘዴ ማፈላለግ ያዘ። እናም ተስፋዬ ተገኘ። ሐሳብን ካስለጠጠው ጠቀም ያለ ጉርሻ አንደሚሰጠው ቃል ስለተገባለት የድሮ ዳደኝነቱን ለማደስ የሻይ ሰንቱን በሙሉ ለዚህ አዋለው። «ከልጅነቱ ጀምሮ አውቀዋለሁ። የመነበ ትን ነገር ካላሳካ ወደኋላ የማይል ግትር ነው።» ሻይ ጠጥተው ከተለያዩ በኋላ ለብቻው ያገተ መተማት ቃል ናት።

«ምን ይሻላል እባክህ? ይሄ ወጠጠ ዳደኛህ አስቆፈረው አይደል? መሠረቱ ጥልቀት እንደሌለው ስለተረዳ ጉድ ነው የሚያፈላብኝ።» አሉ አቶ ካብት ይመር አገጫቸው ላይ ረዘም አድርገው ያሳደጓትን ጢማቸውን እያፍተለተሉ።

«ትንሽ ይፈራ እንደሆነ በዬ መሠረቱን እመለክታለሁ ብለህ ስታስቆ ፍር...» ጀመረ ተስፋዬ። ብልጣብልጥ ዓይኖቹን እያቀለጩለጩ «ሕንጻውን ቢጉዳ ተጠያቂ ነው በየው ነበር። ነገር ግን መንቻክ ስለሆነ የፈለገው ይመጣ ብሎ አስቆፈረው። «ታዲያ አሁን ምን ይሻላል?» ትዕግሥት አጥቀል ሰውየው። እንደተለ መደው አፋን በገንዘብ መያዝ ነዋ!» ትልቅ ሐሳብ « ጥሩ 50.000-በር እንደምንሰጠው ንገረውና አግባባው፣ ይኼ አንድ ሺህ ብርም ቆጥሮ የማያውቅ ጉራምሳ ልቡ ቀጥ ነው የምትለው።» በረጅሙ ሳታቸውን ለቀቁት። እንዲህ የሚያደርጉት የሚቀና ቀናቸውን ጠላት ድል ያደረጉ ዕለት ነው። ተስፋዬም አብሯቸው አገጠጠ። ጥቅም ካለበት ከሳቀው ጋር ይስቃል። ማልቀስ ካለበትም ያለቅላል። አሁንም የጥንት ዳደኛውን አግባብቶ ሐሳቡን በማስለወጥ የሚያገኘውን ብር ሲያስብ ልቡ የሐሴት ከበሮ ትደልቅ ገባች ። «እሺ ልጅ ናቡቴ ...» በዓይኑ ወገን ጀመረ። «መልሱን አልነገርክኝምኩ።» ናቡቴ በተራው ፊቱን በጥንቃቄ ያጠናው ነበር። አብሮ አደግ ዳደኛውን፣ ወዘም ፊቱ በቅባት ተጥለቅልቋል። በስብ የተሞላው አንገቱ እንደ ከረባቱ ለመንጠልጠል ደርሷል። ፊቱን በነጭ መሐረቡ ሲያደራረቅ በጣቶቹ ላይ ያሉት ወርቆች ይንገባሉ ጀመር። በቀኝ እጁ ላይ የወርቅ አምባር አሥሯል። የፀሐይ ጨረር ባገኙ ቀጥሮ የሚንተገተጉት የወርቅ ቀለቦቹ ለተወሰኑ ደቂቃዎችም የሰውን ዓይን ይሰርቃሉ። ሥራ የጀመሩት አንድ ጊዜ ቢሆንም አሁን ለተመለከታቸው ግን አሠሪና

ሠራተኛ ጌታና ሎሎ እንጂ ዳደኛዎች አይመስ ሉም። ለብዙ ዓመታት የገንዘብ ምንጩ ከየት እንደሆነ እየገረመው ሲያስብ ቆይቷል። ዛሬ ግን ወዘም ግንባሩ ላይ በጉልህ እንደተጻፈ ሁሉ ቁልጭ ብሎ ታየው «ከእያንዳንዱ ሀብት ጀርባ ወንጀል አለ» የሚለውን ቃል ያስነበበው ማን ነበር? ትክክለኛነቱ አሁን ተከሰተለት። «ትሰማኛለህ ተስፋዬ ሐሳቤን አንድ ጊዜ የገለጥኩልህ መሰለኝ።»

«አይ ናቡቴ ያልጅነትሽ አሁንም አልለቀቅሽም ።» ነገሩን በሁለት አብሮ አደገው መካከል የሚደረግ ወይይት መሆኑን ለማሳየት ነጭ ጥርሶ ቸን ብልጭ እየደረገ ማግባቱን ቀጠለ። «እስኪ ንገረኝ 50,000 ብርን ያህል ዕጣ ሳይጣል የወጣ ሎተሪ እንዳትቀበል ያደረገህ ነገር ምንድር ነው? በአንተ አልተጀመረ። ይሄ ሁሉ የምታየው ሀብታም ከዚህ ተነሥቶ ሲመነጠቅ። ትናንትና በእግሩ ካንተ ጋር ሲኳትን የነበረ ዛሬ ባለመኪና ሲሆን ፣ የቀበሌና የገለበሰ ቤት ውስጥ መኖር ስልትተት የነበረው ባለቤላ ሲሆን ፣ ምሥጢሩ ምንድር ነው? ብለህ ጠይቀህ ታውቃለህ? አንተ አንዲት ትንሽ ቤት ሠርቶ መጨረስ አቅጥህ ስትንገታገት ዳደኛችሁ ባለስንት ሀብት ሆነዋል። እስኪ ንገረኝ? አንተ ከእነርሱ በምን ትለያለህ?»

ቀስብሎ በማስረዳት የጀመረውን በስሚት ተወጦ በማብራራት ፈጸመው። የቅድመ ፈገግታው አሁን የለም። አምር ሯል ማለት ነው። «እውነቱን እኮ ነው? ሲል አስቦ ናቡቴ « የዳደኛቹ ነፍሮ የእኔ ሕይወት አይመጣጠንም። አንድ ልብስ ሳልቀደር ብዙ ጊዜ ሆኖኛል። እነርሱ ግን ዛሬ የጠሰሱትን ነገ አይደግሙትም። አንዲት ቤት መጨረስ አቅጥኝ ስጨነቅ እነርሱ ለዘመድቻቸውም የሚተርፉ ሆነዋል። የዚህ ሁሉ ምንጩ መቼ ደሞዛቸው ሆነና? እውነቱን ነው። እኔ ከእነዚህ ለምን እለያለሁ» የዳደኛው ሳሊናን የሚነካ፣ ልብን ሰርስሮ የሚገባ ንግግር ለዘመናት ገንብቶት የቆየውን የጋማንት ምሶሶ ለመፈንገል ሲያነቃን ቅበት ተሰማው።

« አየህ ናቡቴ...» ቀጠለ ዳደኛው። « ለመቀበል የጨነቀህ ለምን እንደሆነ ይገባኛል። ከልጅነትህ ጀምሮ የኖርከው በቤተክርስቲያን የቀሶችን ዘኪ እየበላህ ስለሆነ...» ያደገበት የልጅነት ሕይወቱን በጣፋጭ አንደባቱ ይተርክለት ገባ። ናቡቴ ገማካኪል ተወልዶ ያደገው መሐል አ/አ ቢሆንም ሕይወቱ ግን የተቆራኘው ውዳሴና ቅዳሴ ከማይጠፋባት፣ ትርጓሜ ከመዝገብና ከተሰማማባት የበአታ ለማርያም ገዳም ነው። እዚያ ነው ፍካሬ ዘጸድቃን... ብሎ ዳባቱ የደገመው። እዚያ ነው ሰላም ለኪ... ብሎ ጀምሮ ውዳሴ ማርያምን የተማረው። የሲቃውንቱ ሃይማኖት፣ የሚያስተነትኑት ምሥጢር፣ ትጎትናቸው በሙሉ ዛሬም በልቡ ጸላት ተቀርጾ ቀርቷል። እነርሱ ሳይተርፉቸው ያላቸውን አገድለው ለሌላ ላው ሲሰጡ ፣

ከራሳቸው ገፍፈው ለሌላ ላው ሲያሉብሉ አይቷል። እንደ ሥጋ አባትም እንደ መንፈሳዊ መምህርም ገርተው ያሳደጉት መምሬ ገሚካኤል « አየህ የእኔ ልጅ ክርስቲያን ማለት ይህ ነው። በአንደበትህ ሳትናገር በሕይወትህ የምታስተምረው። ይህ ፍቅርና መተሳሰብ ነው አሕዛብን ድል አድርጉ ከአረማዊነት ወደ ክርስቲያን የመለሳቸው።» ይሉት ነበረ። ያ ቃላቸው ዛሬ ግዙፍ ገዝቶ በኅሊናው ዓዳ ተመላለሰበት።

ሙሉ ሰፍና ከረባት ለብሶ ከተቀመጠው ዓደኛው ጀርባ አዳፋ ካባን የደረበውን፣ በኑር ጉስቀልና፣ በዕድሜ ብዛት የደከመውን የምግግ ገሚካኤልን ሰውነት በሐሳብ ተመለከተ። «አየህ ናቡቴ የሰው ዕንባ ጥፍ አይደለም። አንድ ቀን ባሕር ሆኖ ያሰምጣል። በሐሰት የተገኘ ገንዘብም ከፍለው የማይጨርሱት ዕዳ ነው። በሰው ዘንድ ቢዘነጋም በእግዚአብሔር ዘንድ ግን አይረሳም። ስለዚህ መማላጃ፣ እጅ መንሻ አትቀበል።» በሞት አፋፍ እያሉ የተናገሩት የነዛዜ ቃላቸው በዓደኛው በተሰፋፍ አንደበት ተሸርሽሮ እንዳ ይኖድ ፈራ።

ተስፋዬ በነገድጓዳማ ድምፁ የራሱን ታሪክ ተርከሰት ሲያበቃ «...እና ናቡቴ ይህ የአባትህ ቃል እንደሚያሰ ጨንቅህ አውቃለሁ። ግን አልሰረቅህ፣ አልዋሸህ፣ ሰዎች አምጥተው የሰጡህን ብትቀበል ኃጢአት ምንድን ነው? » እያለ ማግባቱን ገፋባት። «ይህም ኃጢአት ነው ተስፋዬ! ጭሽ ላደርገው አልቻልም» «ለምን? ለምን? በምታገኘው ገንዘብ አትጠግቡት፣ አትስክርቡት፣ አታመነዘርቡት፣ ቤትህንና ትዳርህን የምትወድ መሆን የታወቀ ነው። ሌላው አጫሽፍ ጠጪው ወስዶ ከሚጠቀምበት አንተ ቀም ነገር ላይ ብታውለው ክፋቱ ምንላይ ነው?»

የተስፋዬ ፈጣን ቃላት ናቡቴን ጸጥ አደረገት። በየሁለት ብዕር ጠረጴዛውን ቢቆረቆርም መልስ አላገኘም። ልቡ ግን ወደ ዓደኛው ሐሳብ ሲሸፍትበት ይታወቀዋል። «አዎ ይህንን ብር ወስጄ ብጠ ቀምበት እንዴት ኃጢአት ሊሆን ይችላል?» ብዙ ሐሳቦች ተፈራረቁበት። የናቡቴን ዝም ማለት ሲመለከት ለድል መቃረብን ስለተገነዘበ ተስፋዬም አሳማኝ ናቸው የላቸውን በጥቅስ የተሞሉ ንግግሮች ማውረድ ጀመረ።

« እኛም እኮ ክርስቲያኖች ነን ። ግን እምነት በልብ ነው እንጂ በአፍ መቼ ሆነና! ደግሞ ከምታገኘው ገንዘብ የተወሰነ ውን ለቤተክርስቲያን ብታውለው «በአንድ ድንጋይ ሁለት ወፍ» ይሆናል።» ንግግሩ በተጠናው መሠረት ስለሄደለት እየተደሰተ የናቡቴን መልክ በጥንቃቄ አጠናው ። ግንባሩን እጁ ላይ አስደግፎ ይቆዝማል። «ለመወሰን ተቸግሯል ማለት ነው» አለ በልቡ። ኃጢአት እስኪጀምሩት በጣም ያስጨንቃል ። አንዴ ከገቡበት በኋላ ግን ውጡ ውጡ አይልም። ይጥማል። ጨው እየላሰ ወደ መታረጃው እንደሚነጻ በሬ ቢላዋው ይረሳል። ሌዋን በእግዚአብሔርን ያህል ጌታ፣ ገነትን ያህል ቦታ እንደምታጣ ...5500 ዘመን በሲይል እንደምትማቅቅ ብታስተውል መቼ እጄን ወደ እጸበለስ ትዘረጋ ነበር። ንግሥተ ሰማይ ወምድርን ትን ስትፈልግ ንግሥተ ምድርነትንም አጣች። የሌዋን ጥያቄ

...የአዳም ፈተና ...እጅን ወደ በለስ የመዘርጋት ወይም የለመዘርጋት ፈተና ...ዛሬ ደግሞ ለናቡቴ... ከተቆረጠ በኋላ ግን የለሁበትም የማለት ፈተና... ሐሳብ ...«ብለው ብቻ በኋላ ግን...»

50,000 ብርን ቢቀበል የጀመረውን ቤቴን ሙሉ በሙሉ ያለምንም ችግር ይፈጽማል። ለቤቴ ሥራ ይቆራረጥ የነበረው ደግሞም መሥመር ይይዛል። በቅርቡ ሚስቱ አነስተኛ ሥራ በመጀመሪያ ችግሩን እንዳቃለለችለት ዛሬም ይህንን ብር ካገኘ ደግሞ የበለጠ ኑሮው የተረጋጋ ይሆናል ። ይገርማል። የዚህች ምድር ሕይወት በእውነትና ስለእውነት በመሥራት የሚስተካከለው መቼ ነው? እውነት ውሸትን አሸንፋ፣ እውነተኛች በሐሰተኛች ላይ ሠልጥነው የሚኖርበት ዘመን መቼ ይመጣ ይሆን? ይህንን ሁሉ ጥያቄ በኅሊናው ለማውጣትና ለማውረድ አሁን ጊዜው አይደለም። ጥያቄው ዓይንን ጨፍፍ ለግል ጥቅም ተሸንፎ እያዩ እንዳላዩ፣ ሰምተው እንዳልሰሙ መሆን ወይም ለእውነት ቆሞ ይሉኝታንና ምድራዊ ሀብትን ድል መንግሥት ምርጫ ...ውሳኔ ...ወደሚበልጠው ማድላት።

«ልጅ ናቡቴ፣ በዚህ ሐሳብ ከተሰ ማግህ ሰውየው ያዘጋጃልህ ሌላም ትልቅ የምሥራች አለልህ?» አለው ተስፋዬ ዓይኑ ሁሉ ጥርስ ሆኖ። ናቡቴ «ምንድን ጉድ መጣ» በሚል አስተያየት ቀና ብሎ ተመለከተው። « ባለቤትህን አሁን ካለችበት ሥራ ወደተሰጠ ለመቀየር፣ ደግሟንም በእጥፍ ለማሳደግ ቃል ገብተውልኛል።»

ወይ ጉ.....ድ ለካስ ይኼም አለ። የባለቤቱ የደምዘ እስትንፋስ የተያዘው በአቶ ካብት ይመር መጻፍ ነው። ይህ አንገረ ሽመት ሌላ መልእክትም አለው። እምቢ ብለህ በሐሳብህ ብትገፋ ሚስትህን ከሥራዋና ከደግሟ አፈናጥፎ ሚዳ ላይ እጥላታለሁ» የሚል። ታዲያ የተን ይምረጥ። ጭንቅ

«እና ምን ብለህ መለስከው?»

በጥያቄ ውስጥ ፍርሃት ...አግኝቶ የማጣት ስሜት ...ተስፋ መቀረጥ... ሁሉንም በአንድ ጊዜ ያነበብ መሰለው። ምን ታድርግ ለብዙ ጊዜያት ጠፍቶ የነበረ በተስፋዬ አማካኝነት በብዙ ውትወታና ልመና የተገኘ ሥራ አሁን በአንድ ጊዜ የሕልም እንጀራ ሲሆን እየታዩት ብትጨነቅ እውነት አላት። የእርሱም ልብ ከሚስቱ ልብ ጋር አሳት ውስጥ እንደገባ ጅምት ከምትር ሲል ተሰማው። «ናቡቴ ...ምን አልከው ታዲያ? በእኔ ሥራና በኑሯችን ፈርደህ አባረርከው?» እየንጸገጃ ሲኮንድ ባለፈች ቁጥር የዓይኗ እርጥበትም ይጨ ምር ገባ።

«ምንም አላልኩትም። አስቤ እነግርሃለሁ ብዬ አሰናበትኩት።» «ተስፋዬ እኮ አብሮ አደግህ ብቻ አይደለም። ባለውለታህም ጭምር ነው። ስለዚህ ለአንተ አስቦ ያደረገውን ነገር ገፍተህ ጥፋ ዓደኛህን ማሳዘን የለብህም።»

«አንቺም እንደዚህ አልሸኝ? ለገንዘብና ለክብር የሸፈተውን ልቤን መልሰሽ ጣፋጩን ሐሰት ገቺ መራራውን እውነት እንድጠጣ ታግገራለሽ ብዬ ነበር»

ከዚያ በኋላ የሚናገር ጠፋ። ቤቴ አስከሬን እንደወጣበት ሁሉ ፀጥ አለ። በይ እንጂ ምን ልበለው!

በአንደበቷ መልሷን ከማቅረቧ በፊት ዕንባዋ ቀደማት « የምትወደኝ ከሆነ ቃሊን ተቀበል።» ተስፋዬ የጣለባትን አደራ የምትወጣበት ሰዓት አሁን ነው። በብዙ አግባቢ ቃላት ነገ ልትናረው የምትችሉውን የደስታ ሕይወት አሳይ ቷታል። ያንን ደግሞ ማጣት አትፈልግም። ከሥራዋ እንዳትፈናቀል ብቻ ሳይሆን የቀረበላትን ገንዘብም ማለፍ አልፈለገችም። «አልቅሽበት ፣ እፈታሃለሁ በይው። ስለሚወድሽ ያልሸውን ያደርጋል። ኃጢአት ነው እያለ ሙጭጭ ካለብሽም በኋላ ንስሐ እንገባለን በይው።» በዚህ ተስማምተው ተለያዩ። እናም አሁን ሰዓቱ ደረሰ። ዕንባዋንና ፍቅሯን ተጠቅማ ሐሳቡን ማስለወጥ አለባት።

«ናቡቴ ተመልሼ ወደ ችግርና ሥራ ፈትነት መግባት አልፈልግም። የእኔን እጅ የሚጠብቁ ወላጆቼንም መርዳት አለብኝ። በአንተ ደግሞ ደግሞ ይህንን ሁሉ ማድረግ አንችልም። የምትፈልገኝ ከሆነ ቃሊን ተቀበል።»

ዛሬም ደሊላዎች ...ደሊላዎ ቃሎች ...ሰምሰፍኝና ሰምሰንታቸውን ይፈታተናሉ። ሌላ ምርጫ... ሚስት... ትዳር... ገንዘብ... እውነት... ፈተናዎችና ምርጫዎች ሆነው ቀረቡ።

«እንደምወድሽማ ታውቁያለሽ። በቤተክርስቲያንና በእግዚአብሔር ፊት የሰጡት ቃል ነው።»

«የምትወደኝ ከሆነ ተስፋዬ ያለህን ሐሳብ ተቀበል!»

«የ ሕግ እንዴት ይሆናል? ኃጢአት እኮ ነው።»

«ንስሐ እንገባለን?»

«ወግቶ ይማርህ እንደማለት ።»

«ሃሎ ነበሩ አምልጧል። ወጥ መጹ በደንብ አልያዘውም ።» ተስፋዬ የናቡቴን መልስ ከሰማ በኋላ በጉጉት ለሚጠቀቁት ሰዎች ያስተላለፈው መልእክት ነበረ። መልእክቱ እንደ ደረሰ አቶ ካብትይመር በንዴት ጠፈው ጠረጴዛቸውን በቡጠ ደለቁት። «ይኼ የውሻ ልጅ 50,000 ብርን አልቀበልም ብሎ በቸርነት የተዘረጋ እጄን በትዕቢት ነከሰው። እርሱም ገንዘቡን አይበላ እኔም ሕንጻዬን አላፈርስ!» ከዚያ በኋላ በገንዘብና በሚስቱ ዕንባ፣ በሥራዋና በደመወዛ በስም ምነት አልያዘ ላለው ነብር ሌላ ወጥመድ መሞከር የግድ ሆነ ። በብዕራቸው ጠረጴዛቸውን ሲቆረቆሩ ቆይተው ቀና ሲሉ የተስፋዬ ግዴታ እርሳቸው ላይ ተተክሎ ነበር ።

«ምን ትላለህ ታዲያ?» ተስፋዬ በላይ በላይ ሲጋራውን እያጨሰ መናገር መፈለጉን ለማሳየት ገሮሮውን ጠራገገና «ይኼ ለብዙ ዘመ ናት የተሠራውን ሥራ በሙሉ የሚያፈርስ ነገር

2. አባት ሆይ የሚያደርጉትን አያውቀውምና ይቅር በላቸው። ሉቃ. 23÷34።
3. እውነት አልሃለሁ ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት ትሆናለሁ። ሉቃ. 23÷43።
4. አንቺ ሴት እነሆ ልጅሽ ፣ እናትህ እነኝት። ዮሐ. 19÷27።
5. ተጠማሁ። ዮሐ. 19÷29።
6. ተፈጸመ። ዮሐ. 19÷30።
7. አባት ሆይ ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ። ሉቃ. 23÷46።

ሰባቱ ተአምራት

ሰባቱ ተአምራት የምንላቸው ጌታ በተሰቀለ ጊዜ የተፈጸሙትን ተአምራት ነው። ከእነዚህም ሦስቱ በሰማይ፣ አራቱ ተአምራት ደግሞ በምድር የተፈጸሙ ናቸው። እነርሱም፡-

1. የፀሐይ መጨለም፣
2. የጨረቃ ደም መሆን፣
3. የከዋክብት መርገፍ /የብርሃናቸው መራቆት/፣
4. የዐለቶች መሰነጣጠቅ፣
5. የመቃብራት መክፈት፣
6. የሙታን መነሣት፣
7. የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከሁለት መቀደድ ናቸው። ማቴ. 27÷51-54፣ 23÷44-46።

ሰባቱ የሚጠሱ ነገሮች

1. ትዕቢተኛ ዓይን፣
2. ሐሰተኛ ምላስ፣
3. የንጹሕን ደም የምታፈስ እጅ፣
4. ክፉ ሐሳብን የሚያፈልቅ ልብ፣
5. ወደ ክፉ የምትሮጥ እግር፣
6. በሐሰት የሚናገር ሐሰተኛ ምስክር፣
7. በወንድማማች መካከል ጠብን የሚያፈራ ፣ምሳ. 6÷16-19 ናቸው።

ሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት

ሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት የሚባሉት፡-

1. የእጩን ቤተክርስቲያን፣
2. የሰርምኔስ ቤተክርስቲያን፣
3. የኢርጋሞን ቤተክርስቲያን፣
4. የትያጦርን ቤተክርስቲያን፣
5. የሰርደስ ቤተክርስቲያን፣
6. የፊልድልፊያ ቤተክርስቲያን፣
7. የሎዶቅያ ቤተክርስቲያን ናቸው።

ሰባቱ ዲያቆናት

7ቱ ዲያቆናት ብለን የምናነሣቸው በዘመነ ሐዋርያት የነበሩ ክርስቲያኖችን እንዲያስተዳድሩ በ12ቱ ሐዋርያት ጸሎት የተመረጡትን ነው። እነርሱም፡-

1. ቅዱስ እስጢፋኖስ፣
2. ቅዱስ ፊልጶስ፣
3. ቅዱስ ጳርኮርስ፣
4. ቅዱስ ኒቃርያ፣
5. ቅዱስ ጢሞና፣
6. ቅዱስ ጳርሜና፣
7. ቅዱስ ኒቆላዎስ ናቸው። ዮሐዋ 6÷3-6

ሰባቱ ራሶች

ሰባቱ ራሶች የምንላቸው በራእዩ ዮሐንስ ስለሐሰተኛው ክርስቶስ በሚናገር በት ክፍል ላይ « የእውሬው ሰባት ራሶች አሉት » ተብለው የተገለጹትን እነርሱም ሐሳዊ መሲሕ ወደ ዓለም ሲገለጽ ለመጀመሪያ ጊዜ እሱን አምላክ ነው ብለው አምነው ክርስቶስ የሚያብሩ አገሮች ናቸው። እነዚህም በቤተክርስቲያን ትምህርት የታወቁ ናቸው።

1. ኢራን ፣
2. ኢራቅ፣
3. ግሪክ፣
4. ሜዶን/2ኛ. ነገ 17÷6፣
5. ግብ፣
6. ጣሊያን፣
7. እሥራኤል ናቸው።

ሰባቱ የጸሎት ጊዜያት

ክርስቲያኖች በቀን ውስጥ ጸሎት የሚያደርጉባቸው የታወቁ ሰባት ጊዜያት አሉ እነርሱም፡-

1. ነገህ/ የጠዋቱ 12 ሰዓት/መኪ.5÷3፣
2. ሠለስቱ ሰዓት /ከጠዋቱ 3 ሰዓት 8፣7.6÷10፣
3. ስድስት ሰዓት /እኩል ቀን/ መዝ.54 ÷17፣
4. ተሰዓቱ ሰዓት/ከቀኑ 9 ሰዓት/፣
5. ሰርክ /ከቀኑ/11 ሰዓት / መዝ.140÷4፣
6. ገዋም /ከምሽት 3 ሰዓት/ መዝ.135÷2
7. መንፈቀ ሌሊት/እኩል ሌሊት / መዝ. 118÷62።

ሰባቱ አጽዋማት የሚባሉት

1. ዐቢይ ጸም /የሁዳይ ጸም/ማቴ 4÷5፣
2. የሐዋርያት ጸም /የሰኔ ጸም/ማቴ.9፣
3. የፍልስታ ጸም /ጸመ ማርያም / ኤፌ. 2÷20፣
4. ጸመ ነቢያት/የገና ጸም /ዳን.10÷24፣
5. ጸመ ገሐድ እዮ.2÷12፣
6. ጸመ ነነዌ ዮና.3÷1-10፣ ጸመ ድኅነት /የረቡዕና ዓርብ ጸም/ ኢዮ.1÷14።

ሰባቱ ምሥጢራተ ቤተክርስቲያን የሚባሉት

1. ምሥጢረ ጥምቀት፣
2. ምሥጢረ ሜሮን፣
3. ምሥጢረ ቁርባን፣
4. ምሥጢረ ከህነት፣
5. ምሥጢረ ተክሊል፣
6. ምሥጢረ ንስሐ፣
7. ምሥጢረ ቀንዲል ናቸው።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ወለወ ላዲቱ ቅድስት ድንግል ማርያም። አሜን!

ምንጭ፡-

በዓምደ ሃይማኖት ሰ/ት/ቤት ትምህርት ክፍል በየወሩ እየተዘጋጀ የሚወጣ የሰሌዳ መጽሐፍት

ንቀህ ወደተውካት ዓለም ዞረህ አትይ
 እንደሱጥ ሚስት የጨው ዓምድ ሆነህ ትቀራለህና
 /ዘፍ. 19÷26/
 በእግዚአብሔር ሰዎች ላይ እጅህን በክፋት አታንግ
እንደ ኢዮርብአም እጅህ ደርቃ ትቀራለች
 /1ነገሥ. 13÷4/
 የሐሰት ቃል ከአንደበትህ አይወጣ
 እንደሐናንያና ሰጴራ ትዋረዳለህና
 /የሐዋ.5÷3-10/
 ለድኻ ከመመጸወት አትቦዝን
እንደ ነዌ ያለጊዜው ይጸጽትሃልና
 ሉቃ 16÷23-25
 የሐሰተኛ ነቢያትን ምክር ስምተህ የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ አትጣስ
እንደ ኢዮኤል ክፉ አውራ ያለቦታህ ያስቀርሃልና!
 /1ነገ.13÷22/
 በአባቶችህ አትሳለቅ.
እንደ ካም ትረገማለህና
 /ዘፍ.9÷20-25/
 የእግዚአብሔርን ቤት አትድፈር
 እንደ ዮሳ ትቀሰፋለህና
 /2ሳሙ.6÷6-7/
 የቤተክርስቲያንን ንዋያት ቅድሳት ለራሱህ አትጠቀም.
 እንደ ብልጣሮር በእግዚአብሔር ተመክኑህ
 ቀለህ ትገኛለህና
 /ዳን.5÷25-28/
 መ/ር አብራራው ሜኔ /ከፍቼ/

እናስተዋውቃችሁ

ሐይቅ እስጢፋኖስ ገዳም መርሻ አለኸኝ /ከአ.አ.ዩኒቨርሲቲ/

በደቡብ ወሎ ሀገረ ስብከት የምትገኘው የደሴን ከተማ ለቀን ወደሰሜን ገብ በጀመርን በ30ኛው ኪ.ሜ ርቀት ላይ የሐይቅ ከተማን እናገኛለን። ከተማዋ ስያሜዋን ያገኘችው 3ኪ.ሜ. ወጣ ብሎ ከሚገኘው አንድ ሐይቅ ነው። ወደዚህ ሐይቅ ለመሄድ በስተሰሜን የሚገኘውን ተራራ አቋርጦን ቁልቁለቱን ጥቂት ከተንገን በኋላ በርቀት የሚታየው ሐይቅና በእሱም ያለው ሃገር ላበንና ቆመን ማጤን ጀመርን። በሐይቁ ሰሜን ምዕራብ ክፍል ባለው ደሴት የበለጠ ትኩረታችን በመሳቡ ስለእሱ ከጓደኛዬ ጋር መነጋገር ጀመርን። ደሴቱ በርቀት ሲታይ መልህ ቋን ጥላ ዕቃ የምትቋን መርከብን ይመስላል። የሐይቁ የውኃ መጠን በመቀነሱ ደሴቱ ከዋናው መሬት ጋር ተገናኝቷል። በዚህ ደሴት በኢትዮጵያ ውስጥ ከሚገኙት ገዳማት በጥንታዊነቱና በታሪካዊነቱ ታዋቂ የሆነው የሐይቅ እስጢፋኖስ ገዳም ይገኛል። ምንም እንኳን ይህ ቦታ በ13 ኛው መ.ክ.ዘ በአባ ኢየሱስ ሞገስ ሲገደም 44 አድባራት ያዋሰኑት እንደ ነበር ታሪክ ቢያትትም ዛሬ በምሥራቅ የእግዚአብሔር አብ፣ በምዕራብ የሊባኖስ አቦ፣ በሰሜን የቅድስት ማርያም ፣ በደቡብ ምሥራቅ የቅዱስ ሚካኤል ፣ በሰሜን ምዕራብ የምጽ ገበታው ቅዱስ ጊዮርጊስ አብያተ ክርስቲያናት ብቻ ቀርተውታል።

የሐይቅ እስጢፋኖስ ገዳም የከበበው ሐይቅ ጥንት በዚህ መልክ እንዳልነበረ ገድለ አባ ኢየሱስ ሞገስ በሰፊው ያትታል። አሁን ገዳሙ ካለበት ቦታ ላይ ጥንት እንዲትባለጽጋ ሴት ትኖር ነበር። ይህች ሴት ለቀጠረቻት ገረድ ትፈጭላት ዘንድ ብዙ እህል ትሰጣታለች። ገረዳም ምንም እንኳን ከእመቤቷ እህሉን ብትቀበልም የዋለባት ሥራ በባም አድክሟት ኖሮ «ወላጁ ተሰምላክ እኔ ደክሞኛል አንቺ ፍጭልኝ» ብላ ተኛች። ሳት ከመኝ ታዋ ተነሥታ እመቤቷ የሰጠችትን እህል አስቀመጠችበት ቦታ ብታታው ዱቄት ሆኖ አገኘችው። በነገሩ የተደሰተች ይኛ ገረድም የጭንቅ አማላጂቱን አመስግና እህሉን አስረከበች። እመቤቱም ይህን ታሪክ በሰማች ጊዜ ገረዳን አስጠርታ «ይህን እህል አንቺ አልፈልኸውም፤ እኔም ሆነ ሌላ ያየሽ ሰው የለም። በመሆኑም ደሞገሽን አልከፍልሽም» ትላታች። ገረዳም «እህል እንድፈጭልሽ ቀጥረሽኛል፤ ስለዚህ እህሉ ተፈጭቶ ዱቄት ሆኖ ከተገኘ ደመወዜንክፈል ይገባሻል» ብላ ወደ ሽማግሌ ይዛት ወጣች። ይሁን እንጂ ሽማግሌዎቹ «ስትፈጩ ካልታዩሽ ሊከፈ

ልሽ አይገባም» ብለው በገረዳ ፈረዱባት። ይህንን አርቶዕ ፍርድ የሰማችው ገረድም «እረኞች ይፍረዱኝ» በማለት ወደ እረኞች ይዛት ሄደች። እረኞችም «የትም ፍጭው ዱቄ ቱን አምጭ» እንደተባለው የሰጠ ሻት እህል ተፈጭቶ ዱቄት ሆኖከተገኘ ደመወዛን ትከፍያለሽ በማለት በእመቤቷ ፈረዱባት። ማታውን ያልታሰበ ዝናብ መጥቶ የመጀመሪያዎቹ ሽማግሌዎች የፈረዱባትን ቦታና አካባቢ አሰጠው። ከመሬትም ወደ ላይ ውኃ መነሳ። ከመካከል እረኞቹ የፈረዱበት ስፍራ ሳይሰጥም ሲቀር የቀረው ቀዬ በሙሉ በውኃ ተሸፈነ። ያ ቦታ ነው ዛሬ የሐይቅ ደሴት የሆነው።

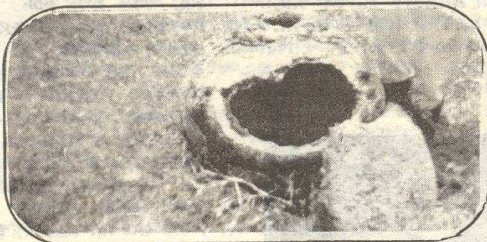
የእልፍ ቅዱሳን አባቶች መገኛ የሆነው ይህ ደሴት የክርስትና ሃይማኖት የተሰበከበት በ9ኛው መ.ክ.ዘ በአጼ ድልን አድ ዘመን በጳጳሱ በአቡነ ሰላሳ ዘአዜብ 2ኛ ነው። በ866 ዓ.ም የግብፁ ጳጳስ አቡነ ሰላሳ 2ኛ ወደ አክሱም ሲሄዱ በሐይቁ በስተምሥራቅ ድማግ በሚባል ተራራ እንዳረፉ ስለደሴቱ ታሪክ ይሰማሉ። እኒህ አባት ሕዝቡን ካስተማሩ በኋላ ወደ አክሱም ሄደው በዘመኑ ለነበረው አጼ ድልንአድ ለአንተ ለመንበረ መንግሥት ፣ ለእኔም ለመንበረ ክህነቱ ትሆነን ዘንድ የምትገባን ቦታ አለችና እንሂድ ብለው ይዘውት ይመጣሉ። ከአክሱም ይዘውት የመጡትን የእግዚአብሔር አብ ጽላት አርፈውበት በነበረው በድማግ ተራራ አስቀምጠው በ927 ዓ.ም ወደ ደሴቱ ገቡ። ምንም እንኳን በደሴቱ የነበረ ጽላት ባለማግኘት ታቸው ቢኖሩም መስከረም 15 ቀን ሌሊት አንዲት ቶራ የተባለች አውሬ «ምጽ ገበታ» እየተባለ በሚጠራው የደሴቱ ሰሜን ምዕራብ ጫፍ ላይ ስት ጮህ ይሰማሉ። አቡነ ሰላሳ 2ኛ የአውሬ ዋን ጥሪ በመንፈስ ተረድተው ከተከታዮቻቸው ጋር ሲሄዱ አውሬዋ ጽላት ተጭና ያገኛታል። ጽላቱንም ከአውሬዋ ወገብ ሲፈቱ አውሬዋ ከሕዝቡ ተሰወረች። ጽላቱም «ዝውእቱ ታቦተ እስጢፋኖስ ቀዳሚ ሰማዕት ወለታቦተኒ ቅዱስ ጊዮርጊስ ዘአውዕዕም ኅቡዓን እምአየሩሳሌም» የሚል ጽሑፍ 2 ጽላት ተገኘ። ይህ ቀን በየዓመቱ በታላቅ ድምቀት ይከበራል። በነገሩ እጅግ የተደሰተች አባት ጽላት ጊዮርጊስን በሐይቁ በስተሰሜን ሲተክሉ ጽላተ እስጢፋኖስን ግን ዛሬ ካለበት ከደሴቱ ላይ ተከለች። ገዳሙም በሰማ ዕቲ እስጢፋኖስ መሰየሙም ለዚህ ነው። ያ በርቀት ስንመለከተው የነበረን ግርምት እንዳለ በሐይቁ ሰሜን ምዕራብ ጠርዝ ያለውን ቁጤማ እያቆራ

ረጥን ደረሰን። በተለይ በሐይቁ ጠርዝ የበቀለውን ረጃጅም ቁጤማ ስናቆራርጥ የተደሰተው ጓደኛዬ «እርጥብ በእርጥብ ነው መንገዱ ወደ እስጢፋኖስ ሲሄዱ» ብሎ በመግጠም አስፈገኘ። ገዳሙን በስተሰሜን ምዕራብ የሚያዋስነውን የምጽ ገበታ ጊዮርጊስን ከተሳለምን በኋላ ፊታችንን ወደ እስጢፋኖስ ገዳም አዞርን። ቦታው ለእግዚአብሔርን እየሠሩ የእግዚአብሔር በረከት የሚገኝበት ቦታ ነው። ገና በገዳሙ በር የሚገኘውንና ጥንት አባ ፊልጶስ የተባሉ የገዳሙ አምህጫት በወቅቱ ተነሥተዋቸው የነበረውን የሰይጣን ፈተና ለመቋቋም ቆመው በመጸለይ በሐይቁ ውስጥ ያለን ርኩስ መንፈስ እንዲቃጠል ካደረጉበት ቦታ ላይ ስንደርስ በምናኔ ከዓለም የተለዩት የገዳሙ መነኮሳት በገብረት የውኃ መውረጃ ቁጥ እየተሸከሙ ሲገቡ አገኘናቸው። ሁሉም የማይገባንን አክብሮት የተሞላበት አቀባ በል ካደረጉልን በኋላ በረከቱ ይደርሰን ዘንድ አንድ ቱቦ ለሁለት በመሸከም አብረናቸው ገባን። ቦታው የቀደሙ አባቶች እግዚአብሔርን በማገልገል በረከት ያገኙበት ቅዱስ ሥፍራ እንደሆነ አጭ ይናገራል። አንዱ አንዱን እያበረታታ ቱቦውን ከምናስቀምጥበት ቦታ ስንደርስ አንድ ሻል ያለ ቤት ተሠርቶ በማየታችን የምን ቤት እንደሆነ የገዳሙን መጋቢ አባ ፊልጶስን ጠየቅናቸው። አባታችን በተለየ ትንትና «ልጆቼ ይህ ቦታ እንኳን የቤተክርስቲያን አባቶች ድርም እነ አጼ ድልነዓድ መጥተው የተቀመጡበት ነው፤ እና ይኸ ቤት የሀገረ ስብከታችን ሊቀ ጳጳስ አቡነ አትና ቴዎዳ ቀሪ ሕይወታቸውን እዚህ ሊያሳልፉ በራሳቸው ወጭ ያሠሩት ነው።» አሉን።

አባታችን አባ ፊልጶስ ከቀሩት መነኮሳት ፊቃድ ካገኙ በኋላ ሊያስገቡ ጉን ተያይዘን ሄድን። ከአባ ጋር ወደ ዕቃ ቤቱ ስንሄድ ሳላሰበው ከአጠገብ የደረሰው እባብ አስደንግጦኝ ወደ አባ ሮጨ ስጦጋ አባ በዚህ ገዳምና በከበበው ሐይቅ የሚገኙ አውሬዎች ሁሉ ሰውን እንዳይጉዱ በአባ ኢየሱስ ሞገስ እንደተገደቡና እነሱም ብዙ ጊዜ ተነድፈው እንዳልታመሙ ራሳቸውን አብነት አድርገው ነገሩን። እግረ መንገዳችንን የአሁኑ መነኮሳት ከቀደሙት አባቶቻችን ተረክበው በተራ ምግብ የሚያበሰሉበትን ቤት ካየን በኋላ ከዕቃ ቤቱ ደረሰን። በዚህ ቤት ውስጥ የአባቶቻችን ዕናብ ምን ያህል እንደነበር የሚመስክሩ የተለያዩ ንዋዩ ቅድሳትና ቅርሶች ይገኛሉ።

በሸዋ ክፍለ ሃገር የሚገኘውን የደብረ ሊባኖስን ገዳም የገደሙት አቡነ ተሃይማኖት ለመመንኮስ በገዳሙ በቆዩበት ወቅት ለመነኮሳቱ ምግብ በቀን እስከ ዘጠኝ ቅርጫት እህል ይፈጩበት የነበረው

ወፍጮና ሲፈጨም የሚሸከሙት ወደ 10ኪ.ግ የሚመዘን ከዕብነ በረድ የተሠራ መስቀል ሲታይ ግሩም የአንተ ሥራ ያሰኛል። ከዚሁም ጉን ከ835 ዓመት በላይ ዕድሜ ያላቸውና እኒሁ አባት ለወጥ ማጠራቀሚያነት ይገለግሉበት የነበረ ጋንና ማማሰያዎች ይገኛሉ። አቡነ ተ/ሃይማኖት ለአገርና ለወገን ሲጸልዩ አንገታቸውን የሚያስደግፉበት ባላም እንደተተከለ ይገኛል። አባ ፊልጶስ በማይቀየረውና ትግትና በተመሳሳይ አንደበታቸው ሌሎችን በቤቱ የሚገኙ ጥንታዊ ቅርሶች ካስገቡትን በኋላ ባየው ነገር እንደተመሰገን እግረ መንገዳችንን በመነካት በመልማት ላይ ያሉትን የተለያዩ አትክልቶች ካየን በኋላ በኢትዮጵያ የመጀመሪያ ወደ ሆነው መንፈሳዊ ቤተ መጻሕፍት ሄድን። ያሉት ጥንታዊ የን ወድ መጻሕፍት የቤተ መጻሕ ፍቱን ጥንታዊነት ቢመሰክሩም ከቤቱ ማርጀት በተጨማሪ መጻሕፍቱ በያሉበት እየጠፉ መሆናቸው ያሳዝናል።አባ «ምን እናድርግ ልጆቼ ቢጨንቀን እንዲህ እናደርጋለን» ብለው ባታቸውን ወደታች ቀሰሩልን።

አዎ የጨነቀው... እንዲሉ የተጨነቁት አባቶች ሰሌን ንጥፈው ዋና የሚባሉትን መጻሕፍት መሬት ላይ ደርድራዎቻቸው። በርግጥም መጽሐፈ ምሥጢርና ሌሎች ወድና የጥንት መጻሕፍት በአይጥና በብል እየጠፉ ይገኛሉ። በመጻሕፍት ቤቱ የቆዩና ታሪካዊ ዋጋ ያላቸው ብዙ የብራና መጻሕፍት አሉ። መጽሐፈ ምሥጢርን የመሰለ ባለ 210 ገፅ ወድ የብራና መጽሐፍ በአይጥ ሲጠፋ ለሚያይ ምእ መን እውነት እኔ የአባቶች ታሪክ ተረካቢ ነኝ? ያሰኛል ።

ከጠዋት ጀምሮ የዋለባቸው ሥራ ያላደከማቸው አባት ከቤተ መጻሕፍቱ ይዘውን ሲወጡ አይዟችሁ በማለት የማበረታቻ ቃል ከሰጡን በኋላ «ሐይቅ እስጢፋኖስ ገዳም የመጣ ደክመኝ ስለሆነኝ ሃይል ማየት አለበት። በዚህ ገዳም የምታዩት ሁሉ ታሪካዊ ነው» አሉንና ፈገግ አሉ። አባ እውነታቸውን ነው። የዚህ ጽሑፍ አቅራቢ በቦታው ያየውን ሁሉ በዚች ጠባብ ዓምድ ለመዝገብ ባለመቻሉ ቢያዝንም ምእመናን ይህንን ቅዱስ ቦታ ሄደው በማየት የራሳቸውን ማስታወሻ እንዲቀርቡ ይጋብዛል። « እስጢፋኖስ ገዳም» ከሚለው ስም ጉን «የበርካታ ታሪካዊና ሃይማኖታዊ ትውፊቶች ደሴት» በመባል ቢሰየም የሚበዛበት አይሆንም። ከቤተ መጻሕፍቱ እንደወጣን የመራነው የጉብኝታችን ማገባደጃ ወደሆነው ወደ ደብሩ ነበር። በአፄ ኃይለሥላሴ ዘመን መንግሥት በመንግሥት ድጋፍ ወለሉ ሊሾ ከመሆኑ ውጭ ምንም ዓይነት ጥገና ሳይደረግለት ለ800 ዓመታት የቆየው ይህ ቤተክርስቲያን

ከሁሉም በላይ የተደላደለ አቀማመጥ ግርማ ሞገስ እንዲላበስ አድርጎታል። አባ ቤተክርስቲያኑ አስቸኳይ ዕድሳት እንደ ሚያስፈልገው በገዘኔታ ገልፀውልን ፈታች ጎን ወደ ምዕራብ ስናዞር የበለጠ ትኩረ ታችንን የላቡ ሁለት ነገሮች አየን። ከሁለት እንጨቶች መካከል የተንጠለጠለ ድንጋይ፣ መነካሳቱን ለጸሎት መጥሪያ የሚያገለግል ደወል ነው። በዚያ ቦታ ድንጋይም እየሮኸ እግዚአብሔርን ያገለግላል። ሌላው ያስገረመን ነገር ከሐይቁ ውስጥ የወጣ የሼል እንስራ ሲሆን ይህ ሸካላ ከ400 ዓመታት በላይ በሐይቁ ውስጥ ከመኖሩ የተነሣ በባሕር እንስሳት ቅርፊት/ጤል/ ተሸፍኖ የተገኘ ነው። ይህ እንስራ ሁለት ሰዎች ተባብረው ሊያነሡት አይችሉም።

በቦታው የደቂቃዎች እንኳ ቆይታ ያደረግን ሳይመስለን ሁለት ሰዓት የፈጀ ውን ጉብኝታችንን አጠቃለልን።

ለመንፈሳዊ አገልግሎት ቢውል መልካም ይሆናል።

እግዚአብሔር አምላክ ለአባታችን ለአባ ኢየሱስ ሞዓ የገባው ቃል ኪዳን ገዳሙን አገልግለን በእኛ ላይ ተፈጻሚ ይሆን ዘንድ ያነሣሣን። አሜን።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር

ሐዋርያዊት ቤተክርስቲያን በአባቶቻችን አንደበት

* «ሰውን ብትታገልና ብትዋጋ ታሸንፈዋልህ ወይም ያሸንፈሃል፤ ቤተክርስቲያን ግን ለማሸነፍ አይቻልም፤ ቤተክርስቲያን ሁለጊዜ ትዋጋለች ተሸንፋ ግን አታውቅም፤ ዲያብሎስ ዝናሩን አራገፈ ቀስቱን ጨረሰ። ቤተክርስቲያንን ግን አልጉዳትም ። »

/የቀስጥንጥንያው ሊቀ ጳጳስ ዮሐንስ አፈወርቅ /የቤ/ታሪክ በዓለም መድረክ ገጽ 48/

* «ነፋስ ነፈሰ ዝናብም ዘነበ ጉርፍም ጉራፊ ይህም ቤተክርስቲያንን ሊያናውጠው ቃጣ። ቤተክርስቲያን ግን በጽኑ መሠረት በተዋሕዶ ሃይማኖት በመንፈሳዊ ምግባር ትሩፋት በጸም በጸሎት የተመሠረተ ስለሆነ ሊያናው ጸው አልቻለም። »

/መልአክ ብርሃን አድማሱ ጀገበሬ፣ ኩኩሐ ሃይማኖት/

* «ቤተክርስቲያንን ከክርስቶስ የሚለይ የለም ክርስቶስ ከቤተክርስቲያን እንደ ማይለይ ቃል ገብቷልና። ስለዚህ ማንኛውም የጉዞ አቀባታትና ቁልቁለት ቢያጋጥማትም ከክርስቶስ ጋር ያለች ቤተክርስቲያን አትደነግጥም። በካታኮምብ ብትቀድስ በወርቅ በተለበጠ በሐር በተንቁጠ ቁጠ ቤተመቅደስ ብትቀድስ ቤተክርስቲያን የክርስቶስ ናት።»

/ገጠፀ አቡነ ነርግሶስ / ቤተክርስቲያን ታሪክ በዓለም መድረክ ገጽ 9/

ጸድቁ አቡነ ሀብተ ማርያም

መምህር አብራራው ጫኔ /ከፍቼ/ እና አይቼው ዐብዩ /ከዓለም ከተማ/

ታላቁ ጸድቅ አባት አቡነ ሀብተ ማርያም የተወለዱት በመንዝ አውራጃ ልዩ ስሙ የራዊ የተባለ ቦታ ነው። አባታቸው ፍሬ ብሩክና የሱቲና በሕግ ጋብቻ ጸንተው የሚኖሩ የተከበሩ ባለጸኑት ነበሩ። እግዚአብሔርን በመፍራት የተራብ እያበሉ፣ ለተጠማ እያጠጡ፣ ለታሪክ እያለበሱ፣ ያዘነ እያፀናኑ እንግዳ እየተቀበሉ ሕገ እግዚአብሔርን ጠብቀው በንጽሕና በቅድስና ይነሩ እንጂ ልጅ አልነበራቸውም።

በዚህ ሁኔታ እያሉ ቅድስት ዮስቴና የምነና ሐሳብ መጣባቸው። የሐሳባቸው ጥንሰስ ወደ ተግባራዊነት ተሸጋግሮ ከዚህ በደስታ እየኖርኩ እግዚአብሔርንም ሳላስደስት ከምኖር መንጂ ለነፍሴ የሚበጅ ሥራ ልሥራ ብለው በአካባቢያቸው የሚገኝ ጫካ ውስጥ ዋሻ ፈልገው ገቡ። የአፅዋ ፍና የአራዊት ድምፅ ብቻ በሚሰማበት በዚያ ዋሻ ውስጥ አንድ መነኩሴ አገኙ። በብሔትውና የሚኖሩት አባትም ሰይጣን በምታት የመጣባቸው መስጋቸው በትእምርተ መስቀል አማተብላቸው። እርሳቸው ግን ሰው ፍቸውና አልሸኩም። መነኩሴ ውም ሴቲቱ እንዳልሸከ ባዩ ጊዜ « የማይረባ ሥራ የምትሠራ አንቺ ሴት ልታሳስኻችኝ መጣሽን ? ስለምን ሰይጣን በልብናሽ ገባ ? » አሏቸው። ቅድስት ዮስቴናም «እኔ ለዚህ ርኩስ ሥራ የመጣሁ አይደለሁም። የጌታዬ የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያ ነኝ። እሱን ለማገልገልና ለማስደስት ሀብት ንብረቴን ትቼ የመጣሁት ለምነና ነው። እዚህ ቦታ ሰው እንዳለ አላወቅሁም። » አሏቸው። ለባሕታዊውም እግዚአብሔር ድብቅን ሁሉ ገልጠላቸውና « አንቺ መናኝ አይደለሽም ወደ ቤትሽ ተመለሽ » አሏቸው። ቅድስት ዮስቴና ግን ከአጠገባቸው እንዲርቁላቸው ብቻ የተናገሩአቸው ስለመሰጋቸው የመነ ኩሴውን ሐሳብ መቀበል አልፈለጉም። ይልቁንም ወደ ሌላ ገዳም ለመሄድ አሰቡ። እኒያ የበቁ አባት «ምንኩስና ለአንቺ አልተፈቀደም ወደቤትሽ ግቢ ጸሎቱ ለዓለም ሁሉ የሚጠቅም ፣ ሰው ሁሉ የሚማዳው ፣ ስሙ ገድሎ ፣ ትሩፋቱ በዓለም ሁሉ የሚነገርለት፣ በአፀደ ሥጋ በአፀደ ነፍስ የሚያማልድ ፣ በምድር ሆኖ መንበረ ጸባዎትን የሚያይ ወንድ ልጅ ትወልጃለሽና » አሏቸው። የእግዚአብሔርን ድንቅ ሥራ የሰሙ ቅድስት ዮስቴናም እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ወደቤታቸው ተመለሱ። ቃሉ የታሰነ አምላክ በወዳጁ አንደበት ያናገረውን የሚፈጽም ነውና በነሐሴ 26 ቀን ቅድስት ዮስቴና ፀነሱ። ግንቦት 26 ቀንም ደምግባታቸው የማረፈው እንደ ገጋት ኮከብ የሚያበሩ ሀብተማርያም ተወለዱ። ታላቅ ደስታም ተደረገ። በ40 ቀናቸውም ክርስትና ተነሥ

ተው ስመ ጥምቀታቸው ሀብተ ማርያም ተባለ።

ከዘመነ ብሉይ ጀምሮ ቅዱሳንን ከጥገሰን የሚመርጥ እግዚአብሔር አቡነ ሀብተማርያምንም ለቅድስና መረጣቸው። በእናታቸው ጀርባ ታዝለው እንኳን ካህኑ በቤተክርስቲያን « እግዚአ ሙሐርነ ክርስቶስ » ሲል አላቸውም በሕግን አንደበታቸው «እግዚአ ሙሐርነ ክርስቶስ» ይሉ ነበር። ይህንን ጸሎት ደጋግመው ይጸልዩ፣ በሌሊትም እናትና አባታቸው ሲተኙ ተነሥተው ወገባቸውን ታጥቀው አምላካቸውን ይለምኑ። ፣ ላባቸው እስኪንጠፈጠፍ ይሰግዱ ነበር።

ወደ እረኝነት ከገቡ በኋላ እረኞች እየሰረቁ የሚያመጡትን እሸት ተካፍለው የማይበሉ እንደነበሩ ታሪካቸው ያስረዳል።

ከዚህም በተጨማሪ እግዚአብሔር አምላክ የሚገልጥላቸው ብዙ ምሥጢርም ነበራቸው። አንድ ቀንም አባታቸው ጌን ከተኝ በት እግዚአብሔር በድምጽ ጠራቸው። ነቢዩ ሳሙኤልን በልጅነቱ ስሙን ደጋግሞ በመጥራት ሰማያዊውን ምሥጢር ያመለከተው ጌታ አሁንም ሀብተ ማርያምን « አንተን የተመረጠ ዕቃ እድርጊህሁና ቃሌን ለተመረጡ ሰዎች ተናገር » አላቸው።

እድሜአቸው እየጨመረ ሲመጣ አባታቸው እረኝነትን አስትተው ወደ ትምህርት ቤት አስገቧቸው። ትምህርቱንም ከጥሩ ሥነምግባርና ሕግን ከመጠበቅ ጋር ጠንቅቀው ተማሩ። ለአቅመ አዳምም ሲደርሱ ሚስት ተጨላቸው። ነገር ግን እንጠንሰና መቃሰን በድንገልና እዲያገለ ግሉት የመረጠ ፣ ገብርክርስቶስን ከጫጉላ ቤት የጠራ አምላክ ሀብተማርያምንም ልቦናቸውን ለዚህ ስላነሣሣ ከአባታቸው

ቤት ወጥተው ከበለሉ። በመንገዳቸውም « የምሄድበትን ጌዳና ምራኝ። ቅን ልቦናንም ስጠኝ፣ ስለስምህም ብለህ በቸርነት ከዚህ ዓለም ጣጣ አድኑኝ ፣ ሰውነቴን መከራ ከሚያጸኑባት ከፍትወታት እኩያት አድ ነኝ። እኔ ባሪያህ ነኝና። » እያሉ ይጸልዩ ነበር።

በገዳምም አባ ሳሙኤል ለተባሉ አባት ረድነት ገቡ። በዚያም ብዙ ገቢረ ተአምራት ተደርጉላቸዋል። ለምሳሌ አንድ ቀን በእንሥራ ውኃ ቀድተው ሲመለሱ አደናቅፎአቸው እንሥራው አመለጣቸው። ነገር ግን አግራቸው ሥር መሬት ደርሳ ከመሰባበር ይልቅ እንደሸረረት እየተፎካ ጨረች ራሳቸው ላይ ቁጭ አለች። በሌላ ቀንም ለአባ ሳሙኤል ጧፍ ሲያበሩላቸው ከእጃቸው ወድቆ ጠፋ። ደንግጠው ቢያነሡት ሳይሰኩ በራ። አባ ሳሙኤልም እየተደነቁ « የዚህ ልጅ መጨረሻ ምን ይሆን? » ይሉ ጀመር።

ከአቡነ መልክጺዳቅ ገዳም ተነሥተው ሲሄዱ መንገድ ላይ ከአንድ ዋሻ ውስጥ ለምስት ወራት በጸሎት ቆይተዋል። እግዚአብሔር « መታሰቢያህን በዚህ ዋሻ አደርገዋለሁ » ብሎ ቃል ኪዳን ገብቶላቸዋል። ይህ ዋሻ ይሰበይ አባ ሀብተማርያም ገዳም በመባል የሚታወቀው ነው።

የዕረፍት ቀናቸው በደረሰ ጊዜ ጌታ ተገልጦ ሰባት አክለላትን እንደ ሚቀበሉ ነገራቸው። እነዚህም ስለ ፍጹም ድንገልናቸው፣ ስለፍጹም ምናኔያቸው፣ ስለ ገጽሕ ምንኩስናቸው ፣ አራቱን ወንጌ ላት አዘውትረው ስለማንበባቸው ፣ ፈጽመው ስለመራባቸው እና ስለመጠማታቸው ፣ ስለ ልቦናቸው ንጽሕናና ስለገጽሕ ከህክታቸው የተዘጋጁላቸው ናቸው። ከዚህ በኋላ ነፍሳቸው ከሥጋቸው ተለየች። ይህችም ቀን በአገረ ናግራን ያሉ ምእመናን ሰማዕትነት በተቀበሉበት መታሰቢያ ቀን ጎዳር 26 ቀን ሲሆን ዘመነ-ም በ1490 ዓ.ም ነው። ካህናትና ቅዱሳን በሚያምር ልብስ ገንዘው በቅዱሳን መቃብር በአቡነ ተክለሃይማኖት ቦታ ቀበሯቸው። አሁንም በሰሜን ምዕራብ ሸዋ ሀገረ ስብከት ደብረሊባኖስ አካባቢ በሚገኘው በሰበይ አቡነ ሀብተማርያም ገዳም ነሐሴ 26 ቀን ዕንሰታቸው፣ ግንቦት 26 ልደታቸው፣ ጎዳር 26 ቀን ደግሞ ዕረፍታቸው በድምቀት ይከበራል።

የአባታችን የአቡነ ሀብተ ማርያም ጸሎትና አማላጅነት በሁላችን ላይ አድሮ ይነር። አሜን።

ዓምደ ወራዙት

የጽዋውንና የወጭቱን ውስጥ ማጥራት

ከዘሩባሌል

ጌታችን አምላካችን መድኃኒታችን እያሱስ ክርስቶስ ግብዝነት ያይልባቸው የነበሩትን ጸፎችና ፈሪሳውያን ሲወቅሳቸው «እናንተ ግብዝች ጸፎችና ፈሪሳውያን በውስጡ ቅጣጥና ስለት መልቶ ሳለ የጽዋውንና የወጭቱን ውጭ ስለም ታጠሩ ወዮላችሁ። እንተ ዕውር ፈሪሳዊ ውጭው ደግሞ ጥሩ እንዲሆን አስቀድመህ የጽዋውንና የወጭቱን ውስጡን አጥራ ማቴ.23+25።» ብሏቸው ነበር።

ጸፎች በነገሥታት ዘመን በቤተ መንግሥት አገልጋዮችና አማካሪዎች ነበሩ። 1ኛዜና 27+32። ጥሩ ልብስ ለብ ሰው የቀለም ቀንድ በወገባቸው ይታጠቁ ነበር። ከምርኮ በኋላ ግን እንደ ዕዝራ የሕግ ምሁራን ሆኑ። ዕዝ 7+6። በመጀመሪያ ከሆናት ነበሩ። በኋላም ለብቻቸው ልዩ ቡድን ሆኑ። በደንባቸው መሠረት ለዕለት ኑሮአቸው አስፈላጊውን ነገር በእጅ ሥራ እያገኙ በነጻ ሕግን ያስተምሩ ሕግን ይተረጉሙ፤ እንዲሁም ይጻፉ ነበር። ማር 7+1፤ ሉቃ 22+46፤ 22+66። ሕጉም እንደደግሰው የሽማግሌዎች ወግ የተባለውን ልማድ ያወጡት እነዚህ ክፍሎች ናቸው። ከጸፎች ብዙዎች የፈሪሳውያን ሐሳብ ደጋፊዎች ነበሩ። የሐዋ. 23+9 ።

ፈሪሳውያን ደግሞ ከአይሁድ የሃይማኖት ወገኖች አንዱ ክፍል ሲሆኑ እነርሱም የሙሴን ሕግ በጥንቃቄ የተረጉሙ ናቸው። ተርታውም ሕዝብ ሕጉን እንዳይተላለፍ ሲሉ ብዙ ትእዛዝና ሥርዓት በመጨመራቸው ለሕዝቡ ከባድ ሽክም ሆኖባት ነበረ። ማቴ 15+1፤ 23+1። ከዚህም ሌላ ሀብታሞች እና በምክራቦችም መሪዎች ነበሩ። ይሁን እንጂ እንደነ ኒቆዲሞስና እንደነ ጳውሎስ ያሉ ቅን ሰዎች የተገኙት ከፈሪሳውያን መካከል ነው።

እነዚህ ክፍሎች ጸፎች እና ፈሪሳውያን መንፈሳዊ ዕውቀት እንጂ መንፈሳዊነት አልነበራቸውም። አለባባላቸውና አነጋገራቸው መንፈሳዊ ቢሆንም ተግባራቸው ግን ከሥጋውያን የባሰ ነበር። ማዘዝን እንጂ መታዘዝን፤ የማይወዱ የተናገሩትን የማይፈጽሙ፤ ሥራቸውን በሰው ፊት ለታይታ ብለው የሚሠሩ ነበሩ። ቢጸሙ፤ ቢጻልዩ፤ ቢመጸውቱ፤ ቢሰግዱ ሁሉንም የሚያደርጉት ለታይታ እና ለውዳሴ ከንቱ ነበር። ማቴ. 6+1-18። ዘወትር የከበረ ልብስ የሚለብሱ፤ በምሳ የከበራታ ስፍራ፤ በምክራብም የከበራታ ወንበር የሚፈልጉ፤ በገበያም ሰላምታና መምህር ሆይ፤ መምህር ሆይ ተብለው መጠራትን የሚወዱ ከመሆናቸውም በላይ የሚያስከብር ሥራ ሳይኖራቸው አክብሩን፤ የሚያ ሰውድድ ባሕርይ ሳይኖራቸው ውደዱን የሚሉ፤ በመንፈሳዊነት ስም የሚነግዱ፤ ሥጋውያን ሆነው በመገኘታቸው «እናንተ

ግብዝች... መንግሥተ ሰማያት በሰው ፊት የምትዘገ... ደንቆሮዎች እና ዕውሮች... ትንኝን የምታጠሩ ግመልንም የምትውጡ።» ማቴ 23+1-24 ተብለዋል።

ጸፎችና ፈሪሳውያን ውጫቸው ቅዱስ፤ ውስጣቸው ርኩስ በመሆኑ ልብ ያመላለሰውን ኩላሊት ያጠፋውን የሚያ ውቅ አምላክ ጥቃቅኑን ኃጢአት አጥር ታችሁ የምትናገሩ ታላላቁን ግን ሰውራ ችሁ የምታስቀሩ፤ ውጭት ጽዋ ሰውነታችሁን በውጭ ንጹሕ የምታደርጉ በውስጥ ግን ኃጢአትን የተመላችሁ እናንተ ዕውራን ፈሪሳውያን የውጭው ንጹሕ እንዲሆን ከፈለጋችሁ አስቀድማችሁ ሰውነታችሁን በውስጥ ንጹሕ አድርጉት ብሏቸዋል።

ውጭ የተባለው ሥጋ ሲሆን ውስጥ የተባላችው ደግሞ ነፍስ ናት። ሰው ሥጋውን ቢያጸግ የሥጋ ንጹሕ ለነፍስ አይሆንም። ነፍስ የነጻች እንደሆነ ግን ለሥጋም ይተርፈዋል። ቅዱሳን የነፍሳቸው ንጹሕና ለሥጋቸው የሥጋቸው ደግሞ ለልብሳቸው ታርፎት በልብሳቸው በመቆሚያቸው እና በጭራቸው ከመፈረስ ደርሰዋል። ነቢዩ ኤልሳስ በጥምጥሙ፤ ነቢዩ ኤልሳስ በበትና፤ ቅዱስ ጳውሎስ በልብሱ ተአምራት ያደርጉ ነበር። 2ኛ ነገ 2+8፤ 4+29፤ የሐዋ 19+12።

ከዚህ ከጌታችን የተግዛጽ ትምህርት የምንማረው በቅድሚያ መለ ወጪ መጽዳት እና መጥራት ያለበት ውስጣችን መሆኑን ነው። «በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሉ» ሮሜ 12+2፤ «በእእምርአችሁም መንፈስ ታደሱ።» ኤፌ. 4+23 እናንተ ኃጢአተኞች እጃችሁን እንዲሁ ሁለት አሳብም ያላችሁ እናንተ ለባችሁን አጥሩ።» ያዕ4+8 እንደተባለ የመለወጥ መጀመሪያ ከውስጥ ሰውነት ነው።

አብዛኛውን ጊዜ በቤተክርስቲያን የምንታይ ሰዎች መለወጥ የምንጀምረው ከላይ ነው። የምንጠነቀቀውም ለዚህ ብቻ ነው። ከአለባባላችን ጀምሮ ለአነጋገራችን፤ ለአካሄዳችን እና ለአመጋገባችን ጭምር እንጠነቀቃለን። የምንጠነቀቀውም በሰው ፊት ነው። ምክንያቱም እኛ የምንፈልገው መንፈሳዊነትን ሳይሆን «እገሌ እኮ መንፈሳዊ ነው» መባልን ነው። ነጠላ የምንለብሰው፤ የምንዘምረው፤ የምንሰብከው፤ የምንመጸውተው ወዘተ... ለታይታ ነው። ከዚህም የተነሳ ብዙ ሰው በሌለበት መቀደስ፤ መዘመር፤ መሰበክና፤ መመጽወት የማንፈልግ ሰዎች ጥቂቶች አይደሉም።

በለሰለሰ አንደበት መናገር አንገት መድፋትና መቅለሰሰም የመለወጥ ምልክት ወይም መንፈሳዊነት የሚመስለን

ሰዎች እጅግ ብዙዎች ነን። ይህም በውጭ ያለውን ብቻ ስለምንመለከት ነው። እግዚአብሔር ግን የሚያየው የውስጡንም ነው። ነቢዩ ሳሙኤል የኤልያብን መልክ ቀናነት አይቶ «በእውነት እግዚአብሔር በፊቱ የሚቀባው ይኸንን ነው።» ብላ ጊዜ እግዚአብሔር ሳሙኤልን «ፊቱን የቀመ ቱን ዘለግታ አትይነው ፊትን ያያል እግዚአብሔር ግን ልብን ያያል» 1ኛ ሳሙ. 16+6-7 ያለው ለዚህ ነበር። ምክንያቱም «እኛን በሚቆጣጠር በእርሱ ዓይኖች ፊት ሁሉ ነገር የተራቆተና የተገለጠ ነው እንጂ በእርሱ ፊት የተሰወረ ፍጥረት የለምና።»

እኛም በዘመርንበት አንደበታችን የምንዘፍነው፤ ባሽበሽብንበት እግራችን የምንደንሰው፤ ከቅዱስ እና ከጉባኤ መልስ ወደ ኃጢአት የምንገሰገሰው፤ የምንሰርቀው የምንቆሸው፤ የምናመነዘረው ውጭ ትና ጽዋ ሰውነታችን ውስጡ ባለመጽዳቱ ነው። «እናንተ ግብዝች ጸፎችና ፈሪሳውያን በውጭ አምረው የሚታዩ በውስጥ ግን የሙታን አጥንት ርኩስትም ሁሉ የተሞሉ በኖራ የተለሱ መቃብሮችን ስለምትመስሉ ወዮላችሁ። እንዲሁ እናንተ ደግሞ በውጭ ለሰው እንደ ጻድቃን ትታያላችሁ በውስጣችሁ ግን ግብዝነትና ዓመፀኝነት ሞልተባችኋል።» የተባለውን መርሳት አያስፈልግም። ማቴ. 23+27-28.

መማር ብቻውን ዋጋ የለውም። ምክንያቱም በተማርነው መንፈሳዊ ትምህርት ውስጣችንን እስካላጸጸንበት ጊዜ ድረስ ዕውቀት ብቻ ሆኖ ምናልባት መንፈሳዊ ዕውቀት ስላለን መንፈሳዊን ነገር እንናገር ይሆናል። ወይም ዕውቀቱ ስላለን ብቻ በመንፈሳዊ ቦታ እንሠራ ይሆናል። ሰዎችም የምንውልበትን ቦታ እና የምንለብሰውን መንፈሳዊ ልብስ አይተ ው የምንናገረውን አድምጠው እንደ መንፈሳዊያን ይቆጥሩን ይሆናል። ነገር ግን እኛ መንፈሳዊያን ሆነን እስካል ተገኘና ውስጣችንም እስካልጸጸ ድረስ ዕውቀት ብቻውን ዋጋ የለውም። ምክንያቱም እግዚአብሔር የሚፈልገው ለባችንን ነውና። «ልጄ ሆይ ልብህን ስጠኝ፤ ዓይኖችህም መንገዴን ይውደዱ።» ምሳ 23+26። እንዲል።

ፈቃድ ሥጋችንን ለፈቃድ ነፍሳችን አስገዝተን፤ ውስጣችን ጠርቶ ሕይወታችን ካልተለወጠ በስተቀር የአንደበት ለውጥ ብቻውን ፍሬ የለውም ። በመልካምና በሚያቆላምጥ ንግግር ተንኮላ የሌለባቸውን ሰዎች ልብ እንደሚያታልሉ ሐሳውያን መሆን ነው። ሮሜ 16+18። መንፈሳዊነት አነጋገርን በማሳመር ቢሆን ኖሮ እግዚአብሔር አፈ ኩልታታውን ሙሴን ለአገልግሎት አይ መርጠውም ነበር። ዘጸ.

4÷10:: በመቅለስለስም ቢሆን ይሁዳ እየተቅለሰለሰ ቀርቦ ጌታን ሰምታል፤ ይሁን እንጂ የውስጡን ከፍቅር ንዋይ አለመጽዳት የሚያውቅ አምላክ «ይሁዳ ሆይ በመሳም የሰውን ልጅ አሳ ልፈህ ትሰጣለህ?» ብሎታል። ሉቃ 22÷48::

ጌታችን በፋሲካ በዓል በኢየሩሳሌም ላለ ያደረገውን ምልክት አይተው ብዙ ሰዎች በውጭ ተለውጠው በስሙ አምነው ነበር፤ «ነገር ግን እየሰሱ ሰዎችን ሁሉ ያውቅ ነበር፤ ስለ ሰውም ማንም ሊመሰክር አያስፈልገውም ነበር፤ አይተማመናቸው ነበር፤ ለሰው ያለውን ያውቅ ነበርና።» ይላል። ዮሐ.2÷23-25 ምክንያቱም ውስጣቸው ፈጽሞ አልጹ ጻምና ከጥብር ያደሰ መጥተው በጀልባ ተሳፍረው ኢየሱስ ክርስቶስን ፍለጋ ወደ ቅፍርናሆም የገሰገሱትን ሰዎች ከላይ ለተመለከታቸው ፍጹም መንፈሳውያን ቢመስሉም ኢየሱስ ክርስቶስ ግን «እውነት እውነት እሳችኋለሁ የምትፈልጉኝ እንጀራን ስለበላችሁ እና ስለጠገባችሁ ነው እንጂ ምልክቶቼን ስላያችሁ አይደለም። ለሚጠፋ መብል አትሥሩ ነገር ግን ለዘላለም ሕይወት ለሚኖር መብል የሰው ልጅ ለሚሰጣችሁ ሥሩ፤» ብሏቸዋል። ዮሐ. 6÷22-27:: እነዚህ ሰዎች በልባቸው የነበረው የእንጀራ ፍቅር እንጂ የክርስቶስ ፍቅር አልነበረም።

በመንፈሳዊ ሕይወት የቆምንበት የቅድስና ሥፍራና እኛ ወይም የምንኖረው ወና የምንሠራው ከተለያዩ ይህ ነገር የሚያስገንዝበን የውስጣችንን አለመጽዳት ነው። ትርፋም እገላ እኮ መንፈሳዊ ሰው ነበር፤ አሁን ግን መናፍቅ ሆነ፤ አመንገራ ሆነ፤ ሌባ ሆነ ወዘተ... ተብሎ መቅረት ይሆናል። አንድ ሰው በሁኔታው መንፈሳዊ ለመስል፤ ለጊዜው መንፈሳዊ ሥራ ሊሠራ ወይም መንፈሳዊ ትምህርት ተምሮ ሊቅ ሊሆን ይችላል። ነገር ግን ውስጡ እስካል ጸዳ ድረስ ነገ ሊክድና ሊለወጥ ፣ ሌላ ሊሆን፣ ክፋ ሥራም ሊሠራ እንደሚችል መገመት አለብን። እንዲሁም ከሆነ ማንም በማንም ምክንያት ተሰነካክሎ አይወድቅም። ይህ ንጉ በተመለከተ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ይላል። «አንተን አይሁዳዊ ብትባል በሕግም ብትደገፍ በእግዚአብሔር ርም ብትመክ ፈቃዱንም ብታውቅ ከሕግም ተምረህ የሚሻለውን ፈትነህ ብት ወድ ፣ በሕግም የወውቀትና የእውነት መልክ ስላለህ ፣ የዕውሮች መሪ፣ በጨለ ማም ላሉ ብርሃን፣ የሰነፍችንም አስተማሪ ፣ የሕጻናትም መምህር እንደሆንህ በራስህ ብትታመን፣ እንግዲህ አንተ ሌላውን የምታስተምር ራስህን አታስተምርም? አትሰረቅ ብለህ የምትሰብክ ትሰርቃለህ? አታመን ከር የምትል ታመንክላለህ? ጣዖትን የምት ጸየፍ ቤተ መቅደስን ትዘርፋለህ? በሕግ የምትመክ ሕግን በመተላለፍ እግዚአብሔርን ታሳፍራለህ? በእናንተ ሰበብ የእግዚአብሔርን ስም በአሕዛብ መካከል ይሰደባልና ተብሎ እንደተጻፈ።» ሮሜ 2÷17-24::

በሁላችንም ላይ እንደሚታየው በመንፈስ ጀምረን በሥጋ የምንጨርሰው በቅድሚያ ውስጣችን ባለመጽዳቱ ነው ። ሰዎችን መንፈሳዊ ቢመስልም በውስጣችን የለው ግን ከሙት፣ መጻራት፣ ጣዖትን ማምለክ፣ ማርት ፣ ጥል፣ ክርክር፣ ቅንዓት፣

ቁጣ አድመኝነት፣ መለያየት፣ መናፍቅነት ፣ ምቀኝነት፣ መግደል፣ ስከር ዘፋኝነት ነው። ስለዚህ ከሁሉ አስቀድመን ልንታገላቸው የሚገቡ እነዚህን በውስጣችን የሠለጠኑትን ፍትወታት እኩያትን ነው። «እንግዲህ ክፋ ትን ሁሉ፣ ተንኩልንም ሁሉ፣ ግብዝነትንም፣ ቅንዓትንም፣ ሐሜትንም ሁሉ አስወግዳችሁ፤ ጌታ ቸር መሆኑን ቀምሳችሁ እንደሆነ ለመጻን በእርሱ እንድታደጉ ተንኩል የሌለበትን የቃሉን ወተት ተመኙ።» 1ኛ እጥ.2÷1-3:: እንዲህ ካልሆነ ግን እንደ ገላትያ ሰዎች መሆናችን የማይቅር ነው። «የማታስተውሉ የገላትያ ሰዎች ሆይ በዓይናችሁ ፊት ኢየሱስ ክርስቶስ እንደተሰቀለ ሆኖ ተሥሎ ነበር፤ ለእውነት እንዳትታዘዙ አዚያ ያደረገባችሁ ማን ነው? .. እንዲህን የማ ታስተውሉ ናችሁ? በመንፈስ ጀምራችሁ አሁን በሥጋ ትፈጽማላችሁ?» 1ኛ እጥ.3÷1-3::

ከገመት መንደር ውልቅብላ የወጣችው መግደላዊት ማርያም የዘሙት ነገር ትዝ ሳይላት በጽናት እስከ መጨረሻው የተጓዘችው ወጭትና ጽዋ ሰውነቷ በቅድሚያ ውስጡ በመጽዳቱ ነበር። በመሆኑም ኃጢአተኞች እንደሚሆናችን መጠን እርሷን አብነት ልናደርግ ያስፈልገናል። ደግሞም ወጭትና ጽዋ ሸክላ በመሆኑ ተሰባሪ ዕቃ ነው። ከዚህም የምንገነዘበው ነገር ሲኖር ዛሬ የምንሳሳ ለትና የምንጨነቅለት ሰውነታችን ነገ ተነገ ወዲያ ተሰባሪ ወይም ሚች መሆኑን ነው። ምንም ቢሆን ወደ አፈርነታችን መመለሳችን የማይቀር ነው። ስለዚህም ውስጣችንን ለማጽዳት እንድንችል የእግዚአብሔር ቸርነት የድንግል ማርያም አማላጅነት አይለዩን አረንጋ።

ንስሐ - ለምንና እንዴት ?
ከተሾመ አይቼው

ባለፉት ሁለት እትሞቻችን የባሕር ዳሩ ተሾመ አይቼው በንስሐ ዙሪያ ሰፋ ያለ ጽሑፍ ማስነበባቸው ይታወሳል። ለዚህ እትምም ንስሐን ለማንና እንዴት መናዘዝ እንደሚገባ ፣ ከንስሐ በኋላ ያለ ሕይወት ምን መሆን እንዳለበት በመጨረሻም የን ሰሐ ፍሬን ምንነት ያቀረቡልናል።

ንስሐችን ለማንና እንዴት እንናዘዝ?

እግዚአብሔር አምላክ አገልጋዮቹ ይሆኑ ዘንድ የመረጣቸው «በምድር የሠራችሁት በሰማይ የታሠረ ይሆናል፤ በምድር የፈታችሁት በሰማይ የተፈታ ይሆናል» ብሎ በማይታለው ቃል የሾማቸው አዕይንተ እግዚአብሔር የእግዚአብሔር ዓይኖች /የተባሉ ካህናት ኃጢአታችንን የምንናዘዝላቸው ከታሠርንበትም የኃጢአት ማሠሪያ የሚፈቱን የእግዚአብሔር መልእክተኞች ናቸው። ማቴ18÷18

ነገር ግን አንዳንድ ሰዎች የሠሩትን በደል አንዳይታወቅባቸው ለንስሐ አባታቸው ኃጢአታቸውን ከመንገር ይልቅ በየገ ዳማቱ በየአድባራቱ በመሄድ መናዘዝን፣

ግፋም ሲል አንድ ጊዜ የሠሩትን ኃጢአት ሌላም ጊዜ ስለሚደግሙት ካህናትን መቀያየርን ይመርጣሉ። ሕይወታችንን ለሚ የውቅ የንስሐ አባት ራሳችንን መግለጥ እንጂ ዛሬ አንዱ ጋር ነገ ሌላ ቦታ መሄዱ አይደለ። የሮማ ካቶሊክ ካህናት ተነሳሪው እንዳይተደዩ በመጋረጃ እንዲለ ያዩ ሥርዓት አወጣች። ከእነርሱ የወጡት ፕሮቴስታንቶችም አያስፈልገውም ብለው ኃጢአታችሁን «ለጌታ ብቻ» ንገሩት ካህን አያስፈልገውም አሉ። በ20ኛው መቶ ክ/ዘመን የተነሡ ደቀ መዛሙርቶቻቸው ደግሞ «ንስሐን ተቀብሎ ቀናና የሚሰጥ» ከምግርውተር ሠርተው በገበያ ላይ አዋሉ። ሰዎችን ለዚህ ሁሉ ያበቃቸው ንስሐቸውን ለማንና እንዴት መናዘዝ እንዳለባቸው ባለማወቃቸው ይመስላል። ከዚህም በተጨማሪ አንድ ሰው ለንስሐ አባቱ ኃጢአቱን ሳያፍርና ሳይፈራ መናገር የሚችለው ራሱን በትንትና ዝቅ ያደረገና አምላኩን መበደሉን ከልቡ የመነበት እንደሆነ ነው። ስለዚህ መፀቃችን ለፍሬ አንዲበቃ ከቤተሰብ ያልተለየን የቤተሰባችንን የንስሐ አባት የንስሐ አባታችን በማድረግ ራሳችንን ችለን በግላችን የምንኖርም በአጥቢያችን የሚገኙትን አባት በማንጋር የንስሐ አባት መያዝ ይገባል።

በሌላ በኩል ግን ንስሐ የሚገቡ በት ወቅት ግማሹን ተናግረን ሌላውን የሚተውም አሉ። ይህ ግን «ግማሽ ጉፈሬ ግማሽ መላጣ» ዓይነት የተዘበራረቀ በመሆኑ ለመንፈሳውያን የሚበጅ አይደለም። ስለዚህ ኃጢአቶቻችንን ያለመዘንጋትና አንድም ሳያስቀሩ መናገር ያስፈልጋል። ለዚህ ነው አንድ አባት «እኛ ኃጢአታችንን የምናስታውስ /የምንናዘዝ/ እንደሆነ እግዚአብሔር ይረሳልናል። እኛ ግን ኃጢአታችንን የማናስታውስ /የማንናዘዝ/ ከሆነ እግዚአብሔር ያስታውሰዋል።» ያሉት።

ከንስሐ በኋላ ያለ ሕይወት ምን መምስል አለበት?

ለቀ ሐዋርያት ቅዱስ ጴጥሮስ በመልእክቱ «የአሕዛብን ፈቃድ ያደረጋችሁ በት በመጻራት፣ በሥጋ ምኞትም፣ በስከርም፣ በዘፈንም፣ የሰልክም በመጠ ጣት፣ ነውርም ባለበት በጣዖት ማምለክ የተመላለሳችሁበት ያለፈው ዘመን ይበቃል» 1ኛ ጥ. 4÷3 በማለት አስቀድሞ በጨለማ ስለነበረውና ጳላም በወንጌል ብርሃን ስለተለወጠው ስለ አዲሱ ሕይወት ተናግሯል።

አንድሰው ከንስሐ በኋላ ያለ ሕይወቱ በወንጌል ላይ የተመሠረተ አዲስ በመሆኑ፣ በፊት ከነበረው ኃጢአት የነፃ ነው። ይህ ማለት አንድ ጊዜ ንስሐ የገባ ሰው ደግሞ ኃጢአት አይሠራም ማለት አይደለም። መጽሐፍ «ጻድቅ ሰባት ጊዜ ይወድቃል፤ ይነሣማል።» ያለው ይህንን ለማሳየት ነው። ስለዚህ ንስሐ በገባን ማግሥት ራሳችንን እንደ ንጹሐንና ቅዱሳን በመቁጠር መመገደት ሳይሆን ለበለጠ መንፈሳዊ ተጋድሎ መዘ ይገባል። ምክንያቱም ሰይጣን ከእኛ ያመለጣቸውን ነፍስ ወደ ግዛቱና ግዙቱ

ለመመለስ ተስፋ እንደማይቆጥ ይታወቃል።

ከንስሐ በኋላ ያለ ሕይወት ዘፍን በሰላሰ ማሳው ላይ በበተነ ገበሬ ሊመሰል ይቻላል። ገበሬው ሰብሎ አሸቶ ንጉምርቶ፣ ታጭዶም ከገለባ ተለይቶ ጉተራ አስኪገባ እንቅልፍ እንደሌለው? መንፈሳዊ ሰውም በ40ናበ80 ቀን በመጠመቅ የጀመረው በጸም፣ በጸሎት፣ በስግ ደት አጠንክሮ ወደ አምላኩ እስኪጠራ ድረስ ተዘናግቶ አይቀመ ጥም። ስለዚህ ንስሐችንን ለማጽናት እንደ ውሻ ወደ ትፋታችን /ኃጢአታችን/ እንዳንመለስ ከፈለግን ጥንት ወደ ኃጢአት ይገፋፋን ከነበሩ ንደኞችና ቦታዎች መለየት ይገባል። ከጠጪዎች መካከል ተቀምጦ አልጠ ጣም፣ ከዳንሰኞች ተራ ገብቶ ዘፈን አልወድም፣ አለያም ከአመንዝራዎች መካከል ተገኝቶ የዝመትን ወሬ አታን ሠብኝ ማለት እሳት ላይ ተቀምጦ አታቃጥለኝ፣ እጅን አንበሳ አፍ ከቶ አትብላኝ እንደማለት ይቆጠራል። አንዳ ንድ ሰዎች ሰይጣን አሳስቶኝ ወደቅሁ ለማለት ከላይ የዘረዘርናቸውን ነገሮች በሙሉ ይፈጽማሉ።

በአጠቃላይ መልካም እርሻ የሆነውን ከንስሐ በኋላ ያለሕይወታችንን በመንፈሳዊ ተጋድሎ በጸም፣ በጸ ሎት፣ በስግደት፣ መጠበቅ ይገባል ።

የንስሐ ፍሬ

ሐዋርያው እንደተናገረው የንስሐ ሐና የመንፈሳዊነት ፍሬው ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግሥት፣ ቸርነት፣ በጉኑነት፣ እምነት የዋሕነት ራስን መግዛት። ገላ. 5÷22 በመጨረሻም ዝነት መንግሥተ ሰማያትን መውረስ ነው። አንድ ሰው ንስሐ የሚገባው «እንሌ ጸድቅ ነው» ለመባል ሳይሆን እነዚህን መንፈሳዊ ሀብቶች ገንዘቡ ለማድረግ ነው። ስለዚህ ሰይጣንና የሥጋ ፍላጎት አሸንፈን የእግዚአብሔር የአምላካችን መንግሥት ወራሾች እንሆን ዘንድ ንስሐ እንግባ።

ለዚህም የበቃን እንድንሆን እግዚአብሔር ይርዳን። አሜን።

ክርስቲና በማኅበራዊ ነፍ

ጥያቄዎቻችሁ

ጥያቄ 1- አንድ ሰው ሚስት ቢያገባና ዝሙት ፈጽማ ብትገኝ መጽሐፍ «ፍታት» ይላል። በመሆኑም በትክክል ሴትየዋ ዘሙታ ከተገኘችና ካልተቀበላት እንዲፈታት ተፈቅዶለታል። ታዲያ ይህ ሰው ሌላ ሴት መልሶ በቅዱስ ቁርባን ማግባት ይችላል?

ተስፋዬ ወልደ ሚካኤል /በረሃ- ያሌሎ/

መልስ- በሥርዓተ ቤተክርስቲያን መሠረት አንድ ክርስቲያን ሥልጣን ከሆነት ከሌለውና በባቶ ምክንያት በዝሙት፣ በሞት፣ ወዘተ. / ከመጀመሪያ ሚስት ሲለያይ እስከ ሁለት ጊዜ ድረስ ማግባት ይችላል። አሁንም ችግር ከተፈጠረበት ግን እንዲሁ እግዚአብሔርን እያገለገለ ይነር። በመሆኑም በእነዚህ ሁለት ጊዜያት ሁሉ የካህን ጸሎት ተደርጎለት በቅዱስ ቁርባን ያገባል። ፍት.ነገሥ. አንቀጽ 24÷896፣ አንቀጽ 24÷906። ከዚህ ውጭ ያለ ቅዱስ ቁርባን ከሆነ ግን የአመጸኝነት ምልክት ነውና በቤተክርስቲያን እንደ ጋብቻ አይቆጠም ። እንዲያውም ለክርስቲያን ከቅዱስ ቁርባን መለየት ሞት እንደሆነ ሊታወቅ ያስፈልጋል። ዮሐ.6÷54። ጥያቄውም ሆነ መልሱ ሁለቱንም ጽታዎች እንደሚመለከት ልናስታውስ እንወዳለን።

ጥያቄ 2- ለሰው ልጆች ከተሰጡት ጥበባት መካከል ድርሰት አንዱ ነው። ደራሲ መሆን ባልችልም ጥሩ ጸሐፊ ለመሆን ፍላጎት አለኝ። ይህንን ለማድረግ ደግሞ የተለያዩ ድርሰቶችን ማንበብ እንደሚያስፈልግ አያጠየቅም። ታዲያ መንፈሳዊ ሰው ከንባብ መታገድ አለበት?

ወልደ ትንሣኤ ኃግርያም /ነገደር/

መልስ- አንድ ክርስቲያን እንደሚገኘውም ሰው ተሰጥሎ ካለው ደራሲ መሆን ይችላል። እንደተባለው የድርሰት ችሎታን ለማጸናት የሰበሰበ ጽሑፍ ለመጻፍ ንባብ አስፈላጊ ነው። በመሆኑም ደራሲ ለመሆን ፍላጎት ያለው ሰው ተሰጥሎን እንዲያጸብር ብዙ ማንበብ ይጠበቅበታል። ነገር ግን መንፈሳዊ ሰው አንድን ነገር ለመሥራት ሲፈልግ መንፈሳዊ ሕይወቱን የማይሳዳ መሆኑን በቅድሚያ ማረጋገጥ ይኖርበታል። የሚጠቅመውንና የሚጎዳውንም የሚመለከተው ከቃለ እግዚአብሔር እና ከሕገ ቤተክርስቲያን አንጻር ነው። ስለዚህ ከዕድሜውና ከመንፈሳዊ ብስለቱ አንጻር የሚያነባቸው ነገሮች ሁሉ የተመረጡ ሊሆኑ ያስፈልጋል። የእሳትነት ባሕርይ የሚያደላበት የዕድሜ ደረጃ ያለ ወጣት

ልቅ የሆነ ወሲብን የሚያስፋፋ መጻሕፍትን /Pornographic Books/ ቢያነብ በዝሙት ሊፈተን ብሎም ሊወድቅ ይችላል። ነገር ግን በመንፈሳዊ ሕይወቱ ላይ ብዙም ፈተና የማያመጡበትንና የዕውቀት አድ ማሉን ሊያሰፉ የሚችሉ መጻሕፍትን ቢያነብ ይጠቀማል እንጂ አይጎዳም። ስለዚህ መንፈሳዊ ሰው እየመረጠ ያነባል እንጂ ከንባብ አይታገድም። 2ቆሮ.7÷1። 1ቆሮ 10÷23-24።

ጥያቄ 3- ዕድሜዬ 18 እና ድንግል ነኝ። አንዳንድ ጊዜ ግን በሐሳቤ ወደፊት ስለሚኖረኝ የወሲብ ሕይወት አስባለሁ። ይህ ሐሳቤ ዝሙት ይባላል? ደግሞም ከዕድሜዬ አንጻር በአሁኑ ሰዓት ብዙ የንደኝነት ጥያቄዎች ቢቀርቡልኝም አልተቀበልኳቸውም። ለመሆኑ የከንፈር ወዳጅ /Boy friend/ መያዝ ኃጢአት ነው? ብቻ በእነዚህ ምክንያቶች እየተጨነቅሁ ብጸም፣ ባስቀድሰና ጉባኤያትን ብካፈልኝም እስከዛሬ ድረስ ሥጋወደሙን ከመቀበል ታቅቤአለሁ እና መላ በሉኝ። በዚያ ላይ የንስሐ አባቴ ትንሽ ልጅ አድርገው ስለሚመለከቱን /ከንደኞቹ ጋር / ንስሐችንን አይቀበሉንም። ዝም ብለው ሰግዳኝሁ ቁረቤ ይሉናልና ምን ማድረግ ይገለጻል?

ማ.ማ ከ አ.አ.ዩ

መልስ- በቅድሚያ ሙሉ አድራሻሽን ባለመግለጽሽ ለአንድ ዓመት ያህል ሊዘገይ ብሽ ችላል።

«ወደፊት ስለሚኖረኝ የወሲብ ሕይወት አስባለሁ» ስትይ ብዙም ግልጽ ባይሆንም እንደተረዳነው ግን ወደፊት ስለሚኖርሽ የጋብቻ ሕይወት ይመስለናል። እንዲህ ከሆነ ዝሙት አይባልም። ቢሆንም ገና ከጋብቻ በኋላ ለሚሆነው ነገር ከአሁኑ ጀምሮ ከሚገባው በላይ መጨነቅ አያስፈልግም። አንድን ነገር ያለጊዜው ማሰብ ለማይገባ ምኞትና ውድቀት ይጻጸጋልና። እንዲሁም በአእምሮሽ የሥጋ ፍትወት እርካታን የምታስቢ ከሆነ የሀልዮ ዝሙት ሊባል ይችላልና በጸሎትና የበለጠ ወደ እግዚአብሔር በመቅርብ ልታጠፈው ይገባል። ማቴ 5÷ 28፣ ያዕ 4÷7፣ ቆላ 3÷ 5-7።

በዘመናችን ብዙ ወጣቶች ሲፈጽሙት የምንመለከተው እና ያለዘላቂ ዓላማ እንዲያው ለጊዜአዊ ደስታ ብቻ የሚይዙት ዓይነት የከንፈር ወዳጅ /Boy friend/ አይፈቀድም። የክርስቲያኖች ትልቁ ችሎታም ጊዜአዊ የሥጋ ፍትወትን በኃይል እግዚአብሔር አሸንፎ ለከብር መብቃት በመሆኑ የጊዜውን ሳይሆን የዘላለሙን ማሰብ ይገባል። ከዚህ አንጻር ሐሳብሽ ወዲያና ወዲህ እያለ የሚያስቸግርሽ ከሆነ አንድ-ትረጋጋ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ይሆንኛል የምትይወን እስከ ጋብቻ የሚጠብቅሽ እውኛ መያዝ ትችላላችሁ።

ለሽ። ነገር ግን በየጊዜው እንደ የአስፈላጊ ነቱ የሚቀያየረውን በስም እንጂ ብዙም ከትዳር ዓደኛ የማይለዩው ዓይነት/በግብር የሚተዋወቁበት/ የኮንፈር ወዳጅ /Boy friend/ መያዝ ጋጢአት ነው። እንደተገነዘብ ነው ይህ ዓይነቱ ሐሳብ የሚመጣው ተጽዕኖ ሊያሳድሩ ከሚችሉ ዓደኞች ጋር ከመዋል ፣ ወደ ዝሙት የሚገፋፋ መጸሐፍትን ፣ መጽሐፍትንና ጋዜጦችን እንዲሁም ፊልሞችን ከማዘውተር የተነሳ ይሆናል። ስለዚህ አቅምን ዐውቆ መቆጠብ ይመረጣል።

ንስሐ አባትሽን ለብቻሽ ሄደሽ ጋጢአትሽን መናዘዝ እንደምትፈልግ ነገር አቸውና የሚያዘኹን ፈጽመሽ ዛሬ ነገ ሳትይ ቀረቢ። ቅዱስ ቁርባን ያጸናል፣ ከጋጢአትም ይጠብቃልና። ንስሐ አባትሽ በጣም ብዙ የንስሐ ልጆች ናሯቸው እንኛን ተረጋግተው ማጻመጥ የማይችሉ ከሆኑ ግን አሳውቀሻቸው ሌላ አባት መያዝ ትችላለሽ። በተረፈ አድራሻሽን ካሳወቅሽን የተቀሩትን ጥያቄዎች በግል ልንመልስልሽ ዝግጁ ነን።

ጥያቄ 4 - የ19 ዓመት ወጣት ነኝ። ከአንዲት ልጅ ፍቅር ይዞኛል። ማለትም ልብ ልልብ ሁለታችንም እንደምንፈላለግ ዐውቃለሁ። ማነጋገር ደግሞ በጣም አፈራሊሁ። እርሷን ለመርሳት ብሞክርም በፍጹም አልቻልኩም። እንዳላያትና እርሷ በምትሄድበት ሁሉ እንዳልሄድ ወስኜ ሳላያት ለተወሰነ ጊዜ ብቆይ እንኳን በጸሎት ሰዓት ሳይቀር ከፊቴ ድቅን እያለች ታስቸግረኛለች። ቢጨንቀኝ እርሷ መጥታ እንድታነጋግረኝ ወይም እኔን ድፍረት እንዲሰጠኝ መጸለይ ጀመርኩ። በሌላ በኩል ደግሞ እርሷን ማጣት አልፈልገም። በጣም ተጨንቄያ ለሁኔታ አባካችሁ ከዚህ ጭንቀቱ እንድትገላግሉኝ በእግዚአብሔር ስም እለምናችኋለሁ።

ግርማ /ከአ.አ/

መልስ - ወንድማችን አንተን የገጠመህና የደረሰብህ ሁሉ በአንተ የዕድሜ ክልል ባሉ በብዙ ወጣቶች የሚደርስ ነውና ልትጨነቅ አይገባም። እንዲያውም አንተ በጣም አስተዋይ ነህ፣ መፍትሔው ለሌሎች ማወያየትና ጸሎት መሆኑን ዐውቀሃልና። ይህ ያለህበት ዕድሜ የእሳትነት ባሕርይ የሚያይልበትና ብዙ ነገር ሲሠራ ረጋ ብሎ በማመዛዘን የሚበጀውን ከማድረግ በስሜት ብቻ በመመራት እርምጃ የሚወስድበት ወቅት ስለሆነ እንዳትሳሳት ልጅቷን የወደድካት ከምን አንጻር እንደሆነ ረጋ ብህ አስብ። ለተቀደሰ ዓላማ /ጋብቻ/ አስበሐት ነው ወይስ ወጪያዊ አቋሚን ብቻ ተመልክተህ በጊዜያዊ ፍላጎትህ ተሸንፈህ? ፍቅርህ ወረተኝነት የሌለበትና ዘላቂውን የጋብቻ ሕይወት በማሰብ ከሆነ ለዚህ ዓላማ እንደምትፈልጋት በድፍረት ግሰጽላት። ያውም እንደገለ ጽክልን ከሆነ በእርሷም በኩል ፍላጎት አለ። ስለዚህ ሥራህ ጋጢአት እስካልሆነ ድረስ መፍራት የለብህም። ለንስሐ አባት ህም በምክርና በጸሎት እንዲሁም በሚያ ስፈልገው ሁሉ እንዲረዳህ ግልጽ አድርገህ ንገራቸው። ባሕላችን ስለሚይዛት

እርሷ እንድታነጋግርህ ግን አትጠብቅ። የራስህ ሥራ መሆኑን አስበህ ደፍረህ በትላትና አነጋግራት። ነገርግን እንደማትፈልግህ ጫን ብላ ከነገረችህ አንዳንድ ሥርዓት አልባ ወጣቶች እንደሚያደርጉት ችክ በማለት አላስወጣ አላስገባ ማለት የለብህም። መንፈሳዊ እንደመሆን ብትወዳትም እንኳን ጠንክረህ የተባልከውን በጸጋ ተቀብሎ እግዚአብሔር ለአንተ ያላትን እስኪሰጥህ መጠበቅ ይኖርብሃል። ፊል.4+13 ።

በዚሁ አጋጣሚ አንዳንድ በዕድሜ የደረሳችሁ እገቶቻችንም ወንድሞቻችሁ

ለጋብቻ እንደሚፈልጓችሁ ሲያነጋግሯችሁ «የትኩረት» ዓይነት መልስ እየመለሳችሁላችሁ ባታስበረግንቸው መልካም ነው። የማትፈልጓቸው እንኳ ቢሆን በትላትና አስርዳቸው እንጂ ቁጣና ስድብ ከእናንተ አንደበት ሊወጣ አይገባም። እ.ፌ. 4+29-32፣ ቆላ.3+8 ።

በዚሁ አጋጣሚ ተመሳሳይ ጥያቄ የምታቀርቡልን ምእመናን ዕድሜያችሁን የጥገና ሁኔታ፣ የትዳር ሁኔታ እና የቤተክርስቲያን ተሳትፎአችሁን ብትጠቀሱ ለመልሳችን መሟላት አስተዋጽኦ ይኖራቸዋል።

ውርጃ /Abortion/

ከመጽሐፍ ቅዱስ አንጻር በዶ/ር አይድዐ ግርማ

እግዚአብሔር አምላክ ለሴቶች ከሰጣቸው ጸጋ አንዱ እና ትልቁ ከፍጥረት ሁሉ አልቆ በአርአያውና በምሳሌው የፈጠረውን የሰው ልጅ በትንሿ ማኅፀን ፀንሰው ለመውለድ መቻላቸው ነው። ይህ የእናት እና ልጅ ግንኙነትም በምሳሌነት የሚጠቀሰው «ፍቅር» የሰጠውን አምላካዊ ሥጦታ በመቀናቀን የሚሠሩ አንዳንድ ድርጊቶች ገጽታቸው በግለሰብ ብቻ የማይ ወሰኑ በመሆናቸው ትኩረት እንዲሰጣቸው ለማሳየት ግድ ሆነ ከእነዚህም አኳኑ የሰው ክላሳዊ ድርጊቶች መካከል አንደኛው ውርጃ /abortion/ ነው። አንድ ሕይወት ነፍስ ያለችውንና በእግዚአብሔር የከበረውን ፍጥረት /ፅንሰ/ እንደ አልባላ ዕቃ አውጥተው መጣል በሀገራችን ሕግ የተከለከለ ቢሆንም ድርጊቱ ግን ከዕለት ዕለት በመጨመር ብዙ ሰዎችን በሥጋም በነፍስም በመጉዳት ላይ ይገኛል።

በባለሙያዎች አገላለጽ ውርጃ ሁለት ዓይነት መልክ አለው። የመጀመሪያው ከእናቲቱ ቁጥጥር ውጪ የሆነው ግብታዊ ውርጃ /spontaneous abortion/ ይባላል። ለዚህም ምክንያት የሚሆኑ ጉዳዮች አሉ። ለምሳሌ የህል ከመጀመሪያው የእርግዝና መታወክ የተነሳ በሚፈጠረው እንቁላላ በሥርዓት ማደግ አለመቻል ወይም የሰውነት ቅርጽ መበላሸት ምክንያት ወይም በአሥራ አንደኛውና በአሥራ ዘጠነኛው የእርግዝና ሳምንታት መካከል በሚፈጠሩ እናታዊ ምክንያቶች ውርጃ ሊከሰት ይችላል። ይህም በጎጂ ሕዋሳት ምክንያት በሚፈጠር የፅንሰ መበላሸት ወይም እናቲቱ ላይ በሚደርሱ የሥነ ልቦና ተጽዕኖች ምክንያት የሚመጣ ይሆናል። ግብታዊ ውርጃ ከቁጥጥር ውጪ የሚመጣና በእግዚአብሔር የማይከፈልበት ቢሆንም ወላጆች ጽንሱን በጥንቃቄ የመያዝ ግዴታ አለባቸው። በግደለሽነት ዕንሱ አደጋ ቢደርስበት ተጠያቂዎች ይሆናሉና።

ሁለተኛው ለዚህ ጽሑፍ መዘጋጀት መነሻ የሆነው ሆን ተብሎ የሚፈጸመው ውርጃ ነው። /Induced abortion/ ይባላል ይህም ሰዎች ዕንሱን ባለመፈለጋቸው የሚፈጽሙት ገድሎ የማስወጣት ድርጊት ነው። የሚፈጸመውም ከሚከተሉት ሁለት መንገዶች በአንዱ ሊሆን ይችላል። አንዳንድ ሰዎች ጽንሱን ባለመፈለጋቸው በየጉራንጉሩ እጀብብ መድኃኒቶችን በመጠቀም ሲፈጽሙት ሌሎች ደግሞ በግል ጥቅም በታወሩና ነፍሰ ገዳይነትን የገቢ ምንጭ ባደረጉ ባለሙያዎች በመታገዝ ነው። « አትግደል » የሚለውን ትእዛዝ እግዚአብሔር በመጣስ የሚፈጸመው ይህ ድርጊት ለብዙ ሰዎች ሕይወት መጥፋት ምክንያት ሆኗል። ለዚህ ተጠያቂዎች ደግሞ በፈቃደ ሥጋ ተነድተው ድርጊቱን የፈጽሙት ወንድና ሴቷ ብቻ ሳይሆኑ ውርጃን መፍትሔ አድርገው ያቀረቡ ከፉ መከራዎች ፣ መድኃኒት በጥብጠው ያቀረቡ የመንደር አስወራጆችና በድብቅ ውርጃን የሚፈጽሙ የሕክምና ባለሙያዎች ጭምር ናቸው። የሴቷን ነፍስ ከሞት ለማዳን በየጤና ማዕከላቱ የሕክምና እርዳታ የሚያደርጉ የሕክምና ባለሙያዎች በመልካም ሥራቸው ይመሰገናሉ እንጂ ከወቀሳው የነጹ ናቸው።

መልካም እና ክርስቲያናዊ አስተዳደግ በማጣት እና በተለያዩ የመገናኛ ብዙኃን በሚተላለፈው ፍትወተ ሥጋ ቀስቃሽ መልእክት ምክንያት የሚፈጠረው ይህ ችግር ለብዙ ወጣቶች ሕይወት መበላሸት ምክንያት ሆኗል። በሐረር ከፍተኛ 2ኛ ደረጃ ት/ቤት የተደረገ አንድ ጥናት እንደሚያመለክተው ዕድሜያቸው ከ 13-16 የደረሱት 20% የሚሆኑ ሴቶችና 65% የሚሆኑ ወንዶች ቢያንስ አንድጊዜ የግብረ ሥጋ ግንኙነት ፈጽመዋል።

ከእነዚህም ውስጥ 20% የሚሆኑት ሴቶች ያረገዙ ሲሆኑ ካረገዙትም መካከል ኃጢአታቸውን በሌላ ኃጢአት ለመሸፈን 56% ውርጃን መርጠዋል። በዚህ ዕድሜ ላይ ለሚፈጸመው ውርጃ ምሳሌ ይሆን ዘንድ ይህ ጥናት ተጠቀስ እንጂ በሌሎችም አካባቢዎች ውርጃ እየሠለጠነ መምጣቱን አንባቢዎን ማስተዋል ያስፈልጋቸዋል።

በአጠቃላይ ከጋብቻ በፊት የሚያረገዙት ሴቶች ሰባ አምስት በመቶዎቹ ውርጃን ይፈጽማሉ። ነገሩን እንዲባባስ ካደረጉት ምክንያቶች ፡-

• ወላጆች ልጆችን በመልካም ሥነ ምግባር በከርሰቲያናዊ ሕይወት አለማሳደጋቸው፣ መንፈሳዊነትንና እምነታቸውን ለልጆቻቸው አለማውረጣቸው።

• በቅድስት ቤተክርስቲያን ወጣቶች የምክር አገልግሎት እንዲያገኙና በየሰንበት ት/ቤቶችም የጾታ ትምህርት ለመስጠት የሚችሉ የሰው ኃይል አለመኖሩ እና እንዳንድ መገናኛ ብዙኃን ምንም ኃላፊነት ሳይሰጣቸው ዝሙትን የሚያስፋፋ መልእክቶችን ማስተላለፋቸው የሚለጉትን መጥቀስ ይቻላል። ከንደም መጠቀምን ለሕዝብ ማስተዋወቅ ለአብነት ከሚጠቀሱት አንዱ ነው።

ከሀገራችንም ውጪ ውርጃ ለብዙ ወጣቶች ሕይወት እንቅፋት መሆኑን እንዳንድ ጥናቶች ደብዳቤዎቹ ለምሳሌ በአሜሪካ በአንድ ዓመት ብቻ ከ1 ሚሊዮን በላይ ወጣቶች ያረገዛሉ። ውርጃን ሕጋዊ ግድረግ መፍትሔ የመሰጠቱ ነገር ግን የውጤቱ ከፋት ሊቆጣጠሩት ከሚችሉት በላይ የሆነባቸው እንደ እንግ ሊዝ ያሉ አገሮችም አሉ። ለዚህ መፍትሔ የሰዎች ተስእዛዝ እግዚአብሔር መመራት መቻሉ ብቻ ነው።

• ውርጃ ነፍስ ማጥፋት በመሆኑ በእግዚአብሔር ዘንድ ከማስጠየቁ በተጨማሪ የሚከተሉትን ትግሮች ያመጣል።

• ደም በብዛት በመፍሰሱ ለሞት ያደርጋል።

• የማገገሚያ በሳጅ ሕዋሳት መወረር ፣ በቱቦዎች ላይ የሚፈጠር በሽታ ከዚያም በኋላ ለመውለድ አለመቻል።

• የወር አበባ መምጫ ጊዜ መዛባት፣ የመጠጣም የሚያስቃይ ሕመም መሰማት፣ እንዳንድ ጊዜም መጥፎ ሽታ ያለው ፈላሽ መከሰት።

በማሳበራዊ ሕይወትም ሆነ በሥነ ልቦና በኩል የሚገጥሙ ትግሮች አሉ።

ገብረተሰቡ ውርጃን ለሚፈጽሙ ሰዎች ባለው ዝቅተኛ አመለካከት ምክንያት ትዳር የማግኘት ትግር ሊመጣ ይችላል። በሁለተኛ ደረጃም የነፍስ ገዳይነት ስሜት እስከ ሕይወታቸው ፍጻሜ ድረስ ስለማይለያቸው የሥነ ልቦና ትግር ይገጥማቸዋል። ከዚህ ሁሉ ለመዳን ብቸኛው መንገድ እራስን በንጽሕና ለተቀደሰ ጋብቻ ማዘጋጀት ፣ የፈጸሙ ሰዎችም እራሳቸውን ጥቅም እንደሌለው ሰው ከመቆጠር ይልቅ ንሱከ ገብቶ ከአምላክ መታረቅ ነው።

በ1985 ዓ.ም በአዲስ አበባ በ1,000 ሴቶች ላይ በተደረገ ጥናት በወሊድ ምክንያት ከሞቱት 5.6% ሴቶች ግማሹ 150% ሕይወታቸውን ያጡት በውርጃ ምክንያት መሆኑ ተረጋግጧል። ገብርተሰባችንን ከሥጋም ሆነ ከነፍስ

ቅጣት ለማዳን ውርጃ የሚቆም በት ብቸኛው መፍትሔ ቃለ እግዚአብሔርን መጠበቅ መሆኑን እንገነዘብ።

እግዚአብሔር አምላክ በወንድ አብራካ እና በሴት ማገገሚያ ካለው ዘር አንጥቶ ዕድሜ እስከተጫነው አረጋዊ ድረስ ላለው የሰው ልጅ ያስባልና ዕንስን ገድሎ ከማውጣት እንክልል። ለዚህ ነው የይስሐቅን ሚስት ርብቃን «ሁለት ወገኖች በማገገሚያ ናቸው ።» /ዘፍ.25+23 በማለት በማገገሚያ ያሉትም ወገኖች መሆናቸውን ያስተማረን።

ስለዚህ ከጥፋት ተከላክለን የአምላካችን መንግሥት ወረቾች እንሆን ዘንድ የእግዚአብሔር ቸርነት የድንገል ግርያም አማላጅነት አይለዩን አላን።

ከባባይነህ ካሴ

እውነት ማለት ትክክለኛና ስህተት የለለበት ቃል ነው። ቃሉ እውነት የሆነ እግዚአብሔር እውነትን ለሰው ገልጧል። «በእግዚአብሔር ለተመረጡት እምነት እንዲሆንላቸው በዘላለም ሕይወት ተስፋ እንደ አምልኮት ያለውን እውነት እንዲያውቁ ተላከ። ስለዚህም ሕይወት የማይቀጥን እግዚአብሔር በዘላለም ዘመናት በፊት ተስፋ ሰጠ።» ቴቶ1+2። « በእውነት ህ ቀዳሳቸው ፣ ቃል እውነት ነው። » ዮሐ 17+17፣ ሮሜ 1+19 እንዲሁ። በሕገ ወንጌልጸንቶ በመኖር የእርሱ ደቀመዛሙርት በመሆን የምትታወቁት እውነት ነጻ የምታወጣ ናት። ዮሐ 8+31-32 ።

ሐሰት ደግሞ ከእውነት የራቀ ቃል ነው። የሐሰትም አባት ጥንተጠላታችን ዲያብሎስ በመሆኑ ሐሰትን የሚናገሩ ሁሉ የሚመሩት በእርሱ መንፈስ ነው። 2ኛ ዜና 18+ 22፣ ኤር.14+14። «እናንተ ከአባታችሁ ከዲያብሎስ ናችሁ ፣ የአባታችሁንም ምኞት ልታደርጉ ትወዳችሁ። እርሱ ከመጀመሪያ ነፍስ ገዳይ ነበረ፤ እውነትም በእርሱ ስለሌለ በእውነት አልቆመም። ሐሰትን ሲናገር ከራሱ ይናገራል፤ ሐሰተኛ የሐሰትም አባት ነውና። » ዮሐ8+44፣ ዘፍ3+4 ፣ 14+9። እውነትን የማያምኑ በሐሰትም የሚኖሩ ይፈርድባቸዋል። 2 ተሰ. 2+9-12።

በዓለማችን የሰው ልጅ የኑርን ውጣ ወረድ ለማለፍ የማይወጣው ዳገት፣ የማይወርደው ቁልቁለት፣ የማይፈነቅለው ድንጋይ የለም። ሥልጣን ይዞ በትረ መንግሥት ለመጨበጥ፣ ነገዶች የብዙ ብዙ ለማትረፍ፣ ሥራ ለመቀጠርና ለመቅጠርም ሆነ ፍርድ ለመፍረድና ለማስፈረድ የሚጓዝበት መንገድ ከእውነት ይልቅ ሐሰትን የተከተለ ነው። ከእግዚአብሔር የሆነች እውነት እንደ ድራቆች የትም ተጥላ ከዲያብሎስ የሆነች ሐሰት ግን በሰዎች ጭንቅላት ላይ መንበሯን ዘርግታ ተደላ ድላ ትታያለች።

የሐሰት መንገድ እንደ ዘመኑ ቴክኖሎጂ እየረቀቀና እየተወሳሰበ እንደ እውነት ለመቆጠር የሰውን ገሊና ግራ በማጋባት ላይ ይገኛል። ሐሰቱን እውነት ነው ብሎ ለማሳመን ዓይኑን በጨው ታጥቦ የሚቀርበው ብዙ ነው። የዕድሜ ደረጃን ለማስቀነስ አልፎ አልፎም ለማስጨመር የሚደረገው ጥረት የአደባባይ ምሥጢር ከሆነ ሰንበትበት ብሏል። ሽቅብ ማደግ ፣ የዕድሜ ባለጸጋ መሆኑ ተጠልቶ እንደ ካርት ቁልቁል መውረድ የተመረጠበት አስጸያፊ ሥራ። ሆስፒታሎችን ፣ ማዘጋጃ ቤቶችና የቀበሌ ጸ/ቤቶችን ፋታ ከነሲቸው ጥያቄዎች አንዱ የዕድሜ ጉዳይ ነው። ለጥያቄው ምላሽ ለመስጠት ሥልጣን ያላቸው አካላትም የባለጉዳዮቹ ቸንን አመጣጥ ስለሚያውቁ ቀጠሮ ለመላካት ሚና ጫኑ። እንዲህ የሚያደርጉትም «በእግርህ ብቻ አትምጣ በእጅህም ና።» ለማለት ነው።

በየመሥሪያ ቤቱ የሥራ ማስታወቂያ በወጣ ቀጥሮ መስፈርቱን አግልጥቶ ለማለት ከተመረቀ ዓመት ሳይሞላቸው የአምስትና የአምስት ዓመት የሥራ ልምድ አስጸፈው ደረታቸውን ነፍተው የሚቀርቡ ጥቂቶች አይደሉም። ከየት መጣ? የሚያጠያይቀውም ይኸው ነው። በጉቦ በመማላጃና በዝምድና የሚሠራው ሥራ ብዙ ነውና። በዚህ ዓይነት ብዙዎችን የሚያስለቅስ የሚያሳዘገፍ የሚያበላጭ ስለሚሠራ የፍትሕ ያለህ እያለ የሚጮኸውና የሚቆዝመው ሕዝብ ጥቂት አይደለም። ዓለማችን ክፉ ካላደረገ በማይተኙ፣ ካላሰናከሉም በማያንቀሳቀሱ ሰዎች በመሞላት ችግሩ እየተባባሰ እንጂ እየቀለለ አይደለም። ምላ 4+17።

በዓለማችን ፍርድ ቤቶችም ሆነ ከቀበሌ ጀምሮ ያሉትን የተለያዩ መሥሪያ ቤቶችን ታማኝነት እንዲያጡ ካደረጋቸው ነገሮች አንዱና ዋናው የጉቦ ቅሬት ነው። ገንዘብ የሌለው /ገብ የማይሰጥ/ የእውነት ያለህ እያለ እየሞኸ በመጣበት መንገድ እያለቀሰ ይመለሳል እንጂ እይፈረድለትም። ወይም በቀጠሮ ተገላቶ ስልቶች እንዲተው ተዕዕና ይደረግበታል። ሴቶች ከሆኑ ደግሞ ምናልባት የገንዘብ ነገር ባይላካቸው ራሳቸውን እንደ ገጸ በረከት እንዲያቀርቡ ይጠየቃሉ። አለበለደም በዘመድ በአዝማሚ፣ በአምቻ በጋብቻ ለማስፈጸም መሯሯጠ መንከራተቱ የማይቀር ጉዳይ ነው።

አጥር ለማሳጠር ቤት ለማሳደስ ወይም አዲስ ቤት ለመሥራት የገድ ከከተማ ልማትና ከማዘጋጀት ቤት ፈቃድ ማግኘት ያስፈልጋል። ይሁን እንጂ ዲዛይንን ለማስጸደቅ ባለጉዳዮች ብዙ ውጣ ወረድ ያጋጥማቸዋል። መፍትሔው ግን አንድ ነው። ይኸውም በጉቦ መገላገል። ይኸም ብቻ አይደለም። ተቋራጭ ከዲዛይን ውጪ ለሚሠራውም ሥራ መሐ ገዲሱ ተባባሪ የሚሆነው በጉቦ ብቻ ነው። ነገሩ ሁሉ «እከከን ልከከህ።» ሆኗል። ሰው ምን ይለኛል? እግዚአብሔርን? የሚለው ነገር ከጠፋ አያሌ ዘመናት ተቆጥረዋል።

ነጋዴው ከጉምሩክ ለሚያወጣው ዕቃ ሊከፍል የሚገባው ቀረጥ የሚቀንሰለት « ከትርፍ ሐሰት አላለን።» በሚል ፈላጊ ነው። «ከቀረጡ ይኸንን ያህል ካላቀነሰ ክልኝ እኔ ደግሞ ይኸን ያህል እሰጣለሁ »

በሚለው ከተሰማው በኋላ ሁሉ ነገር በምሥጢር ይፈጸማል። በእውነት የሚሠራው የሚያሠራው በመጥፋቱ ሁሉም እንደ አማራጭ አድርጎ የተቀበለው እና ያጸደቀው መንገድ ይኸው ሆነ።

የልታመውን ጤነኛውን ሰው ሻል ያለ ከተማ እንዲመደብ እገሌ እንዲህ ዓይነት በሽታ አለበትና አሁን ያለበት አካባቢ አይሰማውም በማለት በሐሰት ብሮ የሚከትበው የጤና ባለሙያም ያለ ጉቦ የሚንቀሳቀስ ዓይነት አይደለም። ሲመረቅ እጁን አንገቱን የገባውን ቃል ወደ ጉን በመተው ብቻ ሳይሆን ፈጽሞ ረስቶ በየ ጤና ተቋማቱ የሚሠራው ሥራ ትዕግሥት ለሌለው የሚያሰላግው ትዕግሥት ሳለው ደግሞ የሚያሳገን ነው። እጅግም የበዛ ባይሆን አልፎ አልፎ በጉን ጉቦ ተቀብለው የመበቀያ መሣሪያ የሚሆኑ መዳን የሚችሉውን በሽተኛ ያልሆነ መርፌ ወግተው ከዚህ ዓለም የሚያሰናብቱ ባለሙያዎች አሉ።

በየመሥሪያ ቤቱ የወጣውን እና የገባውን ገንዘብ በትክክል ሥራ ላይ መዋሉን እንዲያጣራ የሚላክ አዲተላ ታጥታጥ ስፍቅር የሚቀበለው እንደተለ መደው ያው ጉቦ ነው። ከዚህ በኋላ የሚቀርቡትን የሐሰት መረጃዎች ሁሉ ተቀብሎ ባለዕዳውን ላይ ያደርገዋል። ጉቦ ካልበላ ግን ትክክለኛውን መረጃ እንኳን አልቀበልም እያለ ያስቸግራል።

ለአብነት ያህል እነዚህን ዘርዘርናቸው እንጂ በሐሰት የሚሠሩት ሥራዎች እንዲህ በቀላሉ ተዘርዝረው የሚያበቁ ዓይነት አይደሉም። በየሥራ መስኩ የግፍን እንጀራ የናቁ በጣት የሚቆጠሩ ሰዎች ቢኖሩም የሐሰት እንጀራ እየበሉ የሚያገሱ ሰዎች ግን ቁጥራቸው እጅግ አየበዛ ነው። የሐሰት አባት የዚህ ዓለም ገዢ ዲያብሎስ በጉሳሊናን ደምስሶ የሰው ልጅ በሐሰት ጉዳና እንዲጓዝ እያደረገው ነው። « የሐሰት እንጀራ ለሰው የጣፊጠ ነው። » ምሳ. 20÷17 እንዲል። አስቃይተው ካልገዙ ፣ ቀምተው ካልበሉ ፣ ፍርድ ካላጓደሉ ፣ ድኻውን ካልበደሉ እና ጉቦ ካልተቀበሉ ኑሮ የገዘን ጥላሽት የቀባቻቸው የሚመስላቸው በዝተዋል። ከችግር አትላቀቅ ተብሎ በአግ የተፈረደበት ይመስል ድኻው ማንበረሰብም እንደዚህ ባለው በሐሰት የተመሰቃቀለ ዓለም መኖር አቅቶት በማልቀስ ላይ ይገኛል። እኛስ ከየትኛው ወገን እንሆን?

በእኩል ደምዝ ከተቀጠሩት መካከል አንደኛው ከየት አመጣው ሳይባል በአጭር ጊዜ ውስጥ መኪና ገዝቶ ሴት ሠርቶ ገደግመህ ከለበስከው ትምታህ የተባለ ኑሮ የመስል ዛሬ የለበሰውን ነገ አሸቀ ንጥር ሲጥለው ማየት ለአንዳንዶች መልስ የጣ ጥያቄ ሆኗል። ይባስ ብሎም ያው ሰው የትኛን ታይኛውን « ምነው ወን ድም አትሻሻልም እንዴ? » ብሎ ሞራሉን ይነካዋል። መሻሻል በጉቦ! ይህ እንዲህ ቢሆንም በአንድ በኩል ደግሞ እንኳን

ከሌሎች ሊቀበሉ ቀርቶ ካለቻቸው ከፍ ለው የሚመጸው ተቀደው የሚያለብሱት ቆርሰው የሚያጉርሱ የጽድቅ አርበኞች አሉ።

ሰው በሐሰት መንገድ እንዲጓዝ የሚያደርገው የፈቃድ ሥጋው ማየል ነው። በብልቶቹ ውስጥ ከሚዋጉት ምኞቶች የተነሣ ይፈተናል። ያዕ 4÷1። በሥጋ ምኞትም እየተሳበና እየተቃለለ የመቀበ ሪያውን ጉድጓድ ይምሳል። « ነገር ግን እያንዳንዱ በራሱ ምኞት ሲሳብና ሲታለል ይፈተናል። ከዚህ በኋላ ምኞት ፀንሳ ኃጢአትን ትወልዳለች። ኃጢአትም ካደገች በኋላ ሞትን ትወልዳለች » ያዕ 1÷14። የሰው ልጅ ሆዱን ስለሚያመልክት በምድር ያለውን ኃላፊውን ጠፊውን ብቻ ስለሚመለከትም ይወድቃል ። « አሁንም እንኳ እያለቀሱህ እላለሁ መጨረሻቸው ጥፋት ነው፣ ሆዳቸው አምላካቸው ነው ፣ ከብራቸው በነውራቸው ነው፣ ሐሳባቸው ምድራዊ ነው። » ፊል.3÷18 ።

ክርስቲያኖች ግን አገራቸው በሰማይ ፣ መሆኗን ሲለሚያውቁ በዓለም ነገር ተጠላልፈው አይወድቁም ። ፊል. 3÷19 ምክንያቱም እውነተኛች ክርስቲያኖች ከዓለም ተመረጡ እንጂ ከዓለም አይደሉምና ። ዮሐ 15÷19 መማለጃንና ጉቦን ስለሚጠሉም በሕይወት ይኖራሉ። ምሳ 15÷27 መማለጃ ዓይነልቡናን እንደ ሚያሳውር፣ የማስተዋል ዓይኖችንም እንደ ሚጋርድ ስለሚያውቁ እንደ እግዚአብሔር ቃል ጸንተው ይኖራሉ። « መማለጃን አትቀ በል፣ መማለጃ የዓይናማቸውን ሰዎች ዓይን ያሳውራልና ። » ዘጸ 23÷8 ።

በዚህች ዓለም በመረቧ ሳይተበ ተቡ በወጥመዳም ሳይያዙ የሚኖሩ ፊተና ዋንም የሚያልፉ ሰዎች ባለማለፍ ጸንታ የምትኖረው የእግዚአብሔር መንግሥት የእነርሱ ናት « አቤቱ በድንኳንህ ውስጥ ማን ያድራል ? በተቀደሰው ተራራህ ማን ይቆማል ? ...ገንዘቡን በአራጣ የማያበድር፣ ...በንጹሐ ላይ መማለጃን የማይቀበል ። » ይላል። መዝ.14÷15 ክርስቲያኖች ከዓለም ትብትብ ራሳቸውን አግልለው እውነትን በመሻታቸው የማጭበርበር በሽታ በተጠናው ታቸው ሰዎች ዘንድ « ወይ አይበላ ወይ አያስበላ » ተብለው ይተቻሉ። ይሳይባሉ። « ግርዶሽ ፣ አጉል ሐቀኛ ወዘተ. » የሚል ቅጽልም ይቀጸልላቸዋል።

በአጠቃላይ ጉቦ ፍርድ እንዲጣ መም ቀጠሮም እንዲራዘም ያደርጋል። እውነትን ይሸፍናል። ሰዎችን ያበላሻል ፣ ትክክለኛነትን ያስቀራል ፣ ጻኞችንና የተለያዩ ባለሥልጣናትንም ያስነውራል። ዘጸ 16÷19 ፣ 1ኛሳሙ. 8÷3 ፣ 12÷3 ፣ መዝ 25÷10 ፣ ኢሳ 33÷15 ፣ አሞ 5÷12።

ሰይጣን አዳምንና ሔዋንን የጣላ ቸው የሚይገባቸውን ክብር ጉቦ አድርጎ በመስጠት ነው። ዘፍ3÷1-8

አቤሚሌክ ሰባ የሚሆኑትን የአባቱን የጊዴዎንን ልጆች ባንድ ድንጋይ ላይ ያሳረዳቸው ለምናምንቴ ዎችና ለወርብሎች ጉቦ ሰጥቶ ነው። መሳ. 9÷4። በኤልሳቤል ትእዛዝ ናቡቴን ያስገደሉ ከበርቴዎችና ሽማግሌዎች «ናቡቴ ንጉሡንና እግዚአብሔርን ስድቧል» ብለው በሐሰት የሚመሰክሩ ምናምንቴዎችን የገዟቸው በገንዘብ ነው። 1ኛ ነገ.20÷8-16 ሐማ መርዶክባስን እንደዚያ አምርሮ የጠላው አይሁድንም ለመበቀል ንጉሡን እስከማስፈቀድ ያደረሰው የማይገባ የክብር ጉቦ ስለቀረበት ነው። አስቴ.3÷5። ይሁዳ ጌታን አሳልፎ የሰጠው ሠላሳ ብር ጉቦ ተቀብሎ ነው። ማቴ 26÷16። የጌታን መቃብር ሲጠብቁ የነበሩት ጭፍሮች ትንሣኤውን እንደያሰብኩ አንደበታቸው የታሰረው ፣ አፋቸውም የተዘጋው ጉቦ በመብላታቸው ነው። ማቴ 28÷11-15 ድሚጥሮስ የተባለው አንጥረኛ ቅዱስ ጳውሎስን የተቃወመው ጣይት እየሠራ በኃጢአት የሚያገኘው ትርፍ እንደሚቀርብ ስላወቀ ነው። ዮሐ 19÷24 ጉቦም በኃጢአት የሚገኝ ትርፍ ነው። « ትርፍ ለማግኘት የሚላሳ ሰው የራሱን ቤት ይውካል፤ መማለጃን የሚጠላ ግን በሕይወት ይኖራል። » ምሳ 15÷27።

ጉቦ የክፋዎችና የሐሰተኞች ጉዳና በመሆኑ ምንም ይሁን ምን አንጓዝበት ጉም ። « በኃጢአት መንገድ አትግባ፣ በክፋ ሰዎችም ጉዳና አትሂድ ። ከእርሷ ራቅ አትሂድባትም ፣ ፈቀቅ በል ተዋትም። ክፋ ካሳደረጉ አይተኙምና ፣ ካላሰናከሉም እንቅ ልፋቸው ይወገዳልና ። የኃጢአትን እንጀራ ይበላሉና ፣ የግፍን ወይንጠጅ ይጠጣሉና ። » ምሳ.4÷14-17 እንደተባለ ። ብልፅግ ናቸውንም አይተን ልንቀና አይገባም ። « በክፋዎች ላይ አትቅና ፣ የመገንም በሚያደርጉ ላይ አትቅና ፣ እንደ ሣር ፈጥነው ይደርቃሉና ፣ እንደ ለመለመ ቅጠልም ይረግፋሉና። በእግዚአብሔር ታመን፣ መልካምን አድርግ በምድርም ተቀመጥ ፣ ታምነህም ተሰማራ ። በእግዚአብሔር ደስ ይበልህ፣ የልብህን መሻት ያደርግልሃል። ... እንዳትበድል አትቅና። መዝ 36÷1-4 ፣ 8። ተብላልና የተደላደለ በሚመስል ኑሮአቸውም አንሰናከል። « እግዚአብሔርን ከመፍራት ጋር ያል ጥቂት ነገር ሁከት ካለበት ከብዙ መዝገብ ይሻላል። የጉመን ወጥ በፍቅር መብላት የሰባ ፍራዳን ጥል ባለበት ዘንድ ከመብላት ይሻላል። » ምሳ 15÷16 በመሆኑም ይህንን ሁሉ አውቀን በእውነት ጉዳና እንድንጓዝ ፣ የእውነትንም እንጀራ እንድንበላ የእግዚአብሔር ቸርነትን የድንግል ማርያም አማላጅነት አይለዩን፣ አሚን።

ቤተክርስቲያንህን ዕውቅ

የንዋየ ቅድሳት ዝርፊያ ከትናንት እስከ ዛሬ

ክፍል 3 ከአፍሬም እሸቴ

ባለፉት ሁለት እትሞች ቤተክርስቲያናችን በተለይ ንዋየ ቅድሳትን በተመለከተ የደረሰባችን ችግር ማሰን በባችን ይታወሳል። ከ1933 ዓ.ም በኋላም ቢሆን ቤተክርስቲያን የንዋየ ቅድሳት ጥበቃን በተመለከተ ብዙ መሻሻል ያደረገች አትመስልም። ለዚህም አብነት የሚሆነን የንዋየ ቅድሳቱ ዝርፊያ እስከአሁን ድረስ አለ መቆሙ፤ ይልቁንም ከዓመት ዓመት እየበረታ መሄዱ ነው። ምክንያቶች ይሆኑሉ ተብለው ከሚታሰቡት መካከል የሚከተሉትን እንጥቀስ፡-

1ኛ- የትምህርት ማነስ፡-

ቤተክርስቲያን ቃለ ወንጌልን ለልጆቿ በማስተማር፤ ምእመናንም መብትና ግዴታቸውን ለይተው በማወቃቸው በገንዘባቸው፤ በዕውቀታቸው ውና በጉልበታቸው ለማገልገል ይቅርና አንገታቸውን ለሰይፍ፤ አጥንታቸውን ለመንኮራኩር ለመስጠት ወደኋላ አይሉም። ነገር ግን የሚያስተምራቸው ውና የሚመክራቸው ሲያጡ ከመንፈሳዊነት ጉዳይ ወደ ዓለማዊነት በመሄድ ለቤተክርስቲያናቸው በተለይም ንዋየ ቅድሳትን ለመጠበቅ ላይበቁ ይችላሉ።

2ኛ- በሌላም በኩል የዘመናዊው ትምህርት በተጠናከረ መልኩ ወደ ሃገራችን መግባትን ተከትሎ የገባው የፀረ ሃይማኖት እግዚአብሔር የለሽ አስተሳሰብ የኮሙኒዝም ትምህርት/ ምእመናን ለመንፈሳዊ ነገር የነበራቸውን አመለካከት በመቀነሱ ለንዋየ ቅድሳት ይደረግ የነበረውን ጥንቃቄ አስቀረው።

3ኛ- ከ1966 ዓ.ም በኋላ በመጣው የመሬት ሥራት ምክንያት ቤተክርስቲያን እና አገልጋዮቿ ከነበራቸው ይዞታ በመፈናቀላቸው፤ በዚህም ምክንያት ቅርሶች አደጋ ላይ ወድቀዋል።

4ኛ- ንዋየ ቅድሳት እንዲጠበቁ የተጠናከረ አያያዝ አለመኖሩ

ሌላው ትልቅ ጉድለት ነው። እጅግ ውድ የሆኑ ቅርሶች ያሉባቸው ብዙ ገዳማትና አድባራት የሚደረግላቸው ጥበቃ በጣም አናሳ ነው። ስለዚህ በእግዚአብሔር ቸርነት ከአደጋ ከመቅረፋቸው በስተቀር በሰው ሰውኛ ዓይን ለዝርፊያ የተጋለጡ ሆነዋል።

5ኛ- በገጠና አካባቢ የነበረው የሕዝብ አስፋፈር በ1977 ዓ.ም ወደ መንደር ሰፋሪነት ሲቀየር ምእመኑ ቤተክርስቲያንን ከብቦ ከመስፈር ወደ ሌላ ቦታ መሄዱ አብያተክርስቲያናቱን ያለጠባቂ አቆያቸው። ይህም ለዘራፊዎች መንገድ ከፈተ።

6ኛ- ከዚህም ሁሉ በላይ ደግሞ በመንፈሳዊነት ጉራ የሌሉ፤ ለሥጋዊ ጥቅማቸው ብቻ ቤተክርስቲያንን የተጠጉ አንዳንድ ሰዎች አባቶቻችን መከራውን ሁሉ ታግሠው ያቆዩትን ንብረት ከሌቦች ጋር በመተባበር አስዘረፏቸው። የዚህም ምክንያቱ የመንፈሳዊነት መጉደል ነው።

ምክንያቶቹ እነዚህ ብቻ ባይሆኑም ግን ዋናዎቹ ናቸው ብለን እናምናለን። ይህንን ከዓመት ዓመት እየጨመረ የመጣውን ዝርፊያ ለመቋቋም በመወሰድ ላይ ያለውን እርምጃ በተመለከተ በማስታወቂያና ባሕል ሚኒስቴር የቅርስ ጥናትና ጥበቃ ድርጅት የሰጠንን መረጃ ከዚህ ቀጥሎ እናቀርባለን። በዚህ አጋጣሚም መረጃውን በመስጠት የተባበረንን ድርጅትና የድርጅቱ ሠራተኛ የሆኑ ትን አቶ በቀለ አበባውን በመጽሔታችን ዝግጅት ክፍል ስም እናመሰግናለን።

የንዋየ ቅድሳት ዝርፊያን ለመከላከል የተደረገ ጥረት፤ የተወሰዱ እርምጃዎችና የወደፊት አቅድ

ቅርስ፤ ሕዝቦች በረዥም የታሪክ ዘመናቸው የሚያፈሩዋቸው የማንነታቸው መለያና የታሪክና

የባሕል አሻራዎች ናቸው። ኢትዮጵያም በዓለም ውስጥ የረዥም ዘመን አኩሪ ታሪክ ካላቸው ሀገሮች አንዷ በመሆኗ መተኪያ የማይገኝላቸው ብርቅና ድንቅ የሆኑ ታሪካዊና ባሕላዊ ቅርሶች አሏት። ከእነዚህ ቅርሶቿ መካከል በየአድባራቱና ገዳማቱ የሚገኙ በርካታ ጥንታዊ የብራና መጻሕፍትና ንዋየ ቅድሳት ይገኙበታል።

በእነዚህ ንዋየ ቅድሳት ላይ በጠርነትና ለግል ጥቅም በቆሙ ግለሰቦች አማካይነት በተለያዩ ጊዜያት ስርቆት፤ ዝርፊያና ውድመት ተካሂዶ ባቸዋል። በተለይም የኢትዮጵያ ታሪካዊ እና ባሕላዊ ቅርሶች በውጭ ሀገር እጅግ ተፈላጊ ስለሆኑ አንዳንድ የውጭ ቱሪስቶች ከአንዳንድ ስግብ ግብ ግለሰቦች ጋር በመመሳጠር በርካታ ጥንታዊ የብራና መጻሕፍትን እና ንዋየ ቅድሳትን ከሀገር አስወጥተዋል። ለማስወጣት ሲሞክሩም በቁጥጥርና በፍተኛ ተይዘዋል።

ለምሳሌ ያህልም በ1984 ዓ.ም 22 የብራና መጻሕፍት በአንድ የውጭ አገር ዜጋ አማካይነት ከሀገር ሊወጡ ሲሉ በባሕር ዳር የሲቪል አቪዩሽን ሠራተኞች ብርቱ ቁጥጥር ተይዘው ወደ ቦታቸው አንዲመለሱ ተደርጓል። እንደዚህም በ1987 ዓ.ም አንድ የሰዊዘርላንድ ዜጋ አንድ ጥንታዊ የብራና መጻሕፍ ከሀገር ሊያወጣ ሲሞክር በባሕርዳር ኤርፖርት ፈታሾች ተይዘዋል።

ቀደም ሲል የታሪካዊ ቅርሶች አስተዳደር፤ በኋላም በባሕል ሚኒስቴር የቅርስ ጥናትና ጥበቃ መምሪያ፤ በአሁኑ ጊዜም በማስታወቃቸውና ባሕል ሚኒስቴር የቅርስ ጥናትና ጥበቃ ድርጅት የሀገራቱን ታሪካዊና ባሕላዊ ቅርሶች ለማጥናት ለመመዝገብ፤ ገብ፤ ለመጠበቅ፤ ለመንከባከብና ለመጠገን ከተሰጠው ኃላፊነት አኳያ የንዋየ ቅድሳትን ምዝገባ፤ ቁጥጥርና፤ ጥበቃ በተመለከተ መሥሪያ ቤቱ ከአከናወናቸው ተግባራት መካከል የሚከተሉት ይገኙበታል።

የቤተክርስቲያን ታሪክ

ካለፈው የቀጠለ /በብርሃኑ ጎበኝ/

የሮማ ቁሳሮችና ክርስቲያኖች

ከብር የማይጠግቡት ከ-ንስ ንሶቹ የሮም ቁሳሮች እንደ አምላክ ራሳቸውን በሚቆጥሩባት፣ በሕዝቡም ዘንድ እንደ አማልክት በሚታዩባትና በሚመለከባት ሮማ የወንጌል መሰበክ የማይታሰብ መስሎ ቢገመትም ነፍሳቸውን የወደዱ፣ ዓለምን የጠሉ ክርስቲያኖች የሰላም ችባቸውን እያንገባገቡ የክሕደት ጽልመት ለጋሪደው ሕዝብ ፀሐየ ጽድቅ ኢየሱስ ክርስቶስን አበሩለት። ያለ ፍርሃት ክርስቶስን ሰበኩ።

የሮም ቁሳሮች ክርስቲያኖችን እጅግ ይጸዩቸውና ይጠሉአቸው ነበር። የጥላቻቸው መንገድ እም ቁሳሮቹ በሕይወት እያሉ ምስላቸውን አስቀርጦ ሕዝቡ እንደ አምላክ እያያቸው ለምስላቸው እንዲሰግድ ያደርጉ ነበር። ዳሩ ግን ክርስቲያኖች ሊሰገድላትና ሊመለክ የሚገባው አምላክ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ እንደሆነ ለቁሳሮቹ ምስል መስገ ደም ሆነ እነርሱን አማልክት አድርጎ ማመን ከሕደትና ከጌታም ጋር የሚያጣላ መሆኑን ሲያስተምሩ ብዙዎች ትምህርታቸውን ተቀብለው ተግባራዊ በማድረጋቸው ቁሳሮቹ ክርስቲያኖችን አምረው ጠሉ።

እንደ ኔሮን ቁሳሮ ያሉት የሮማን ከተማ በእጅ አዙር በባለ ሟሎቻቸው እንድትቃጠል እያደረጉ አማልክቶቻችን በክርስቲያኖች ምክንያት አዝነውና ተቆጥተው እሳት ከሰማይ አዘንመው ከተማይቱን አቃጠሉ። እያሉ ዓይን ያወጣ የበሬ ወለደ ዓይነት ተረት እየተረቱ ሕዝቡን በክርስቲያኑ ላይ እንዲነሣ አድርገው ብዙ ክርስቲያኖችን በኢሰብአዊ ድርጊት ፈጅተዋል።

ብርሃናተ ዓለም ቅዱስ ጴጥሮስና ቅዱስ ጳውሎስም ሰማዕትን ትን የተቀበሉት በዚህ በኔሮን ቁሳሮ ዘመን መንግሥት ነው። ከኔሮን ቁሳሮ በኋላ የተነሡት እነ ትራጃንም በጭካኔያቸው የበለጡ ሆኑ እንጂ ያነሡ አልነበሩም። በክርስቲያኖች ላይ የመከራ ዳላቸውን

አሳርፈዋል።

ክርስቲያኖችን ለተራብ አንበሳ አስወርወረዋል። ለምሳሌ የቅዱስ ዮሐንስ ወንጌላዊ ተማሪ የነበረው አግናጥዮስ /ምጥው ለአንበሳ/ ለአንበሳ የተሰጠው በዚህ በትራጃን ዘመን መንግሥት ነው። ይህ አግናጥዮስ በቤተክርስቲያን ትውፊት በማቴ18.ቁ2 ላይ የተጠቀሰው ሕፃን እንደሆነ ይታመናል። በአንጻሪም ሁለተኛ ሊቀ ጳጳስ ሆኖ ቤተ ክርስቲያንን አገልግሏል። ከሮም ቁሳሮች ሁሉ በቤተ ክርስቲያን ላይ ጠንክር ያለ የመከራ ዳላ ያሳረፈውና በእኩይነቱም አውራ ተዋናይ የነበረው ዲዮቅልጥያኖስ የተባለው ቁሳሮ ነው። ዲዮቅልጥያኖስ ተራ ወታደር ሳለ ሀገሩ ከፋርስ መንግሥት ጋር በተዋጋች ጊዜ ያሳየው ጀብዱና የጀግንነት ሙያው በመላ የንጉሠ ነገሥቱ መንግሥት ውስጥ ለመታወቅ አብቅቶታል። መልካም ዝናንም አትርፎለታል። እንደአጋጣሚም ሆኖ በዘመኑ የሮም መንግሥት አስተዳደር ከስፋቱ የተነሣ ተዘበራርቆ ወደ መውደቁም አዘንብሎ ስለነበር ዲዮቅልጥያኖስ በትረ መንግሥቱን ይዞ አውግስጦስ የሮም ንጉሠ ነገሥት ተባለ።

በ296 ዓ.ም የፋርስ

መንግሥት የሮምን የግዛት ድንበር በመጣሱ ጋሌሪዮስ የሮም የጦር ሠራዊት አበጋዝ ሆኖ ወደ ፋርስ ዘመተ። ነገር ግን በውጊያው ላይ የፋርስ ጦር ኃይሉ የሮምን ኃይል ድል አደረገው። ጋሪዮስም ተማርኮ ወደ ፋርስ ከተወሰደ በኋላ አምልጦ አንጻሪያ ገባ። በዚህ ጊዜ ዲዮቅልጥያኖስም ወደ ፋርስ ዘምቶ ስለነበረው ሠራዊቱና ስለ አማቹ ስለጋሌሪዮስም በደገና መመለስ ካህናተ ጣዖቱን ለማስጠንቀል ወደ ቤተ ጣዖቱ ሄደ። ከዚያም ለጣዖቱ ለአጽሎስ የተለመደውን ገፈራ ካቀረቡ በኋላ ከካህናቱ መልስ አገኛለሁ ብሎ ቢጠባበቅ ሳይነግሩት ቀሩ። ምክንያቱን ቢጠይቅ ከተከታዮችህ መካከል በትእምርተ መስቀል የሚያማትቡ /ክርስቲያኖች/ ስላሉ ነው አሉት። በዚህ ተናይ

በክርስቲያኖች ሁሉ ላይ የሞት ቅጣት እንዲፈጸምባቸው አዘዘ።

ጋሌሪዮስም ወደ ግዛቱ በተመለሰ ጊዜ ካህናተ ጣዖቱ ተሰብሰበው ድል የሆነው በክርስቲያኖች መኖር መሆኑን አሳመኑት። እርሱም የዲዮቅልጥያኖስ አጫፋሪ ሆኖ ክርስቲያን የሆነ ሁሉ በጦር ሠራዊት ውስጥ እንዲይገኝ አዘዘ። በሱ የሚመራ፣ ክርስቲያኖችን እያደነ የሚያጠፋ የፀረ ክርስቲያን ድርጅት አቋቋመ። ብዙ ክርስቲያኖችንና የክርስቲያን ቅርሶቻቸውም እንዳልነበሩ ሆኑ።

ክርስቲያኖች ሥቃይ ሲጸናባቸው ወደ ቤተ ጣዖት እንዲመለሱ በማለት ሳይገደሉ ሕዋሶቻቸውን እየቀነጣጠሱ ያሰቃዩዋቸው ነበር። የሚቆራርጡትን አካላቸውንም እየወሰዱ ለጣዖቶቻቸው ያጤሱት ነበር። ክርስቲያኖች ግን ይህ ሁሉ ግፍ ሲፈጸምባቸው መከራውን ተስቅቀው ከእምነታቸው ወደ ኋላ አላሉም። እንዲያውም ሲቆርጡት ከሥሩ እንደሚያቆጠቁት ዛፍ ቁጥራቸው እየጨመረ ሔደ።

«ክርስቲያንና ሚስግር አንድ ናቸው ሁለቱም ሲመቱዋቸው እየጠበቁ ይሄዳሉ» እንደተባለው በሚደርስባቸው መከራ ሁሉ አልተበገሩም እንዲያውም መከራው አጸናቸው። ዲዮቅልጥያኖስ ግን በኒቆሚዲያ ከተማ በሚገኘው ቤተ መንግሥቱ ሰገነት ላይ ሆኖ የከተማይቱ ክርስቲያኖች ሲታረዱና አብያተ ክርስቲያናት ሲቃጠሉ ይመለከት ነበር።

የዲዮቅልጥያኖስ የበረታ ዱላ ቤተክርስቲያንን ከጉዞዋ አልገታትም የሲኦል ደጆች አይቻሏትም ተብሎላታልና። ታሪካን በደሚ እያቀለመች በግበገምድር መንዝዋን ቀጠለች።

ግበገምድር

በገጸምድር እንዳይኖሩ ራሳቸውን አማልክት አድርገው በቀረቡ የሮም ነገሥታት የተፈረደ ባቸው ክርስቲያኖች ዋሻ ፈልፍ፣ ለውጉድጓድ ቆፍረው በዋሻ በፍርክታውስጥ መኖርና ትምህርታቸውንም ማስፋፋት ቀጠሉ። ቤተክርስቲያን ካታኮምብ /ግበገምድር/ ከገባች በኋላ ብዙ ሥራዎች ተሠርተዋል። በዚህ ዋሻ ውስጥ

የሰማዕታትን አዕም እየሰበሰቡ ጸሎት ይጻፉ ነበር።

በግበበምድር ቤተመጻሕፍት ባለመኖሩ ወደ ውጭ ወጥቶ ለመፈለግና ለማዘጀትም ነፃነት ስላልነበራቸው ክርስቲያኖች ይማማሩ የነበሩት ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አንዳንድ ምሳሌዎችን በሥዕል በማስፈር ነበር። የመሳሪያ መሳሪያ በግበበምድር ስለማያገኙ ሥዕሎች የሚሳሉት በዋሻው ዙሪያ በአመድና በከሰል ነበር።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያመነበትን በእርሱም አምነው የሞቱትን ሁሉ የሚያድናቸው ቸርና ታማኝ ጠባቂ መሆኑን ለማስረዳት እረኛው በጉን እንደ ተሸከመ አድርገው ይስሉ፤ በብሉይ እና በሐዲስ ኪዳን የሠፈሩትን ታሪኮችም በዋሻው ዙሪያ በመሳል በሥዕላዊ ገለጻ ልጆቻቸውንና አዲስ አማንያንን ያስተምሩ ነበር።

በዚህ ዘመን ክርስቲያኖች ዓላማ እርስ በርሳቸው የሚተዋዋቁበት መለያቸው አድርገው ይጠቀሙበት ነበር። በጥንት ግሪኮች ዓላ ሲሉ «ኢቭቲስ» ይላሉ የዚህ ፊደል እያንዳንዱ ምሕፃር ቃልነት አለው። ኢ-ኢየሱስ ።ክ-ክርስቶስ። ቴ-ቴውአዮስ /የእግዚአብሔር ልጅ / ። ስ-ስቴር /መድኅን/ ለማለት ሲሆን በተገናኝ ሲነበብ «ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር መድኅን» ማለት ነው።

ቤተክርስቲያን እስከ ታላቁ ቆስጠንጢኖስ ዘመነ መንግሥት ድረስ በካታኮምብ /ግበበምድር/ ተገዛለች። በዚህም ጉዞዋ ብዙዎችን ከሞት ወደ ሕይወት ሰባለች። ክርስቲያኖችም የማይበገሩና ለዓለማቸው ጽኑአን እና አስከ ሞት ድረስ የታመኑ መሆናቸውን አስመስክረዋል።

መፍቀሬ እግዚአብሔር ቆስጠንጢኖስ

ከሦስት መቶ የመከራና የሰደት ዘመናት በኋላ ቤተ ክርስቲያን ጥቂት ዕረፍት ያገኘችው በታላቁ ቆስጠንጢኖስ ዘመነ መንግሥት ነው። በ258 ዓ.ም ዛሬ የዩጉዝ ላቪያ ግዛት በሆነችው በናይሳን የተወለደው ታላቁ ቆስጠንጢኖስ አባቱ ኮስታንዲዮስ እናቱ ዕሌኒ ይባላሉ። አባቱ አረማዊ እናቱ ክርስቲያን ነበረች። ከሕፃንነቱ ጀምሮ የክርስትና ትምህርት ከእናቱ

ሲማር ያደገው ታላቁ ቆስጠንጢኖስ በሮም ምዕራብ ክፍል በገላትያ ሲነግሥ ገና የ18 ዓመት ወጣት ነበር።

በ312 ዓ.ም ቆስጠንጢኖስ በማክሴንዲዮስ ላይ በዘመተበት ጊዜ ገና በጉዞ ላይ እንዳለ «በዚህ ድል ታደርጋለህ» የሚል በመስቀል ቅርጽ የተጻፈ ጽሑፍ በጠፈረ ኸማይ አየ። በዚህ እየተመራ ሄዶ ከማክሴንዲዮስ ጋር ጦርነት ገጥሞ። በጦርነቱም የቆስጠንጢኖስ ሠራዊት ድል በማድረግና ንጉሠ ማክሴንዲዮስም በመሞቱ ቆስጠንጢኖስ የማክሴንዲዮስ ዕጽ የነበረውን ጠቅሎ በመያዝ አውግስ ጦስ ተባለ። ወደ ጦር ሚዳ ሲሄድ ያየው መስቀላዊ ቅርጽ ያስገኘለትም ተአምራዊ ድል ስለ ክርስትና የበለጠ እንዲመረምርና እንዲያውቅ፣ክርስቲያኖችንም እንዲወድ ረድቶታል። ሠራዊቱም በፈረሱ አንገት፣በጋሻው እምብርት የመስቀል ቅርጽ እንዲያደርግ አወጀ። ከዚያ ጊዜ በኋላ የቆስጠንጢኖስ ጦር ሠራዊት የሚለየው በመስቀሉ ሆነ።

ቆስጠንጢኖስ ለቤተክርስቲያን ከዚህ በፊት ያልተሰጧትን መብቶች ሰጥቷል። ቤተክርስቲያን ከግብር ነጻ እንድትሆን። ከመንግሥቱ ገቢ ሁሉ ለቤተ ክርስቲያንም የተወሰነ ድርሻ ንዲኖራት ምንም እንኳን ጌታ ከሙታን ተለይቶ የተነሣበት ቀን ዕለተ አሁኑ በመሆኗ በክርስቲያኖች ዘንድ ከትንሣኤ ዕለት አንሥቶ የተከበረች ብትሆንም ከ321 ዓ.ም ጀምሮ በመንሥት ደረጃ የክርስቲያኖች የበዓል ቀን እንድትሆንና በንጉሠ ነገሥቱም ግዛት ውስጥ ሥራ እንዳይሠራባት አወጀ።

እናቱ ቅድስት ዕሌኒም በ327 ዓ.ም ወደ ኢየሩሳሌም ሄዳ የጌታን መስቀል ከተቀበረበት አውጥታለች። ታላቁ ቆስጠንጢኖስ በ337 ዓ.ም ግንቦት 22 ቀን በጳጳሱ ስለት እሁድ በ54 ዓመቱ አረፈ። እናቱ ንግሥት ዕሌኒም ያረፈችው በ328 ዓ.ም ነው።/

.... ይቀጥላል...

የምድረ ርስት ልጆች ነን ከማርታ

ምድረ ርስት ለአብርሃምና ለዘሩ የተሰጠች የተሰፋይቱ ምድር ከነፃን ናት። ዘፍ+12-7 እሥራኤል ዘሥጋ እንደ ተሰፋ ቃሉ ምድረ ርስትን ለመውረስ ለብዙ ዘመናት ደጅጠንተዋል። በግብፅ የባርነት ቀንበር ተይዘው ሳሉ እንኳን የአባቶቻቸው አምላክ አንድ ቀን ያን ቀንበር ሰብሮ ነፃ አንዲያወጣቸው የተስፋይቱንም ምድር እንደሚያወርሳቸው ያውቁ ነበር።

የአባቶችን ቃልኪዳን ለልጅ ልጅ የሚጠበቅ አምላክ እግዚአብሔርም እሥራኤልን ፈጽሞ አልረሳቸውም ነበር። ምክንያቱም እርሱ ለአብርሃም የማለውን መሐላውን ቅዱሱን ኪዳን የሚያሰብ አምላክ ነው። ሉቃ.1÷72። እግዚአብሔር ለአብርሃም እሥራኤል ወደ ግብፅ አንደሚሰደዱ ከአራት መቶ ዓመታትም በኋላ መልሶ እንደሚያድናቸው ምድረ ርስትንም እንደሚያወርሳቸው ነግሮት ነበርና። ዘፍ.15÷13

ጊዜው ሲደርስም እግዚአብሔር ለሙሴ በደብረ ሲና ተገለጠ ፤ ሕዝቡን ከግብፅ አንደሚያወጣቸውና ማርና

ውተት የምታፈሰውን አገር እንደሚያወርሳቸው ነገረው። ዘጸ.3÷6 ለዚህም አገልግሎት ሙሴን መረጠው። ምክንያቱም ሙሴ ከግብፅ ብዙ ገንዘብ ይልቅ ስለክርስቶስ መነቀፍን፣ በኃጢአት ከሚገኝ ደስታ ይልቅ፣ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን የመረጠ ጀግና ነውና። ዕብ.11 ÷26።

እግዚአብሔር በሰጠው አማ ናዊ ተስፋ መሠረት ግብፃውያንን በአሥር መቅሰፍት ቀጥቶ በሙሴ መሪነት ሕዝቡን በተአምራት አወጣቸው። በሰማይም መጋቤ ብሉይ ቅዱስ ሚካኤል መግልቱን በደመና ዓምድ ፣ሌሊቱን ደግሞ በብርሃን ዓምድ ይመራቸው ነበር። ዘጸ.14÷15-31።

ሕዝቡ ግን ድምፁን እየሰሙ ፣ተአምራቱንም እያዩ በመጠራጠቸው በበረሀው ማዕበል እየተመቱ በየጉዳናው ይንጠባጠቡ ነበር። እግዚአብሔርም «ተአምራቱንና ክብሬን ያዩ እነዚህ ሰዎች ሁሉ አሥር ጊዜ ስለተፈታ ተነኝ ነገሬንም ስላልሰሙ በእውነት ለአባቶቻቸው የማልሁላቸውን ምድር አያዩም፤ ከእነርሱም የናቀኝ

ሰው ሁሉ አያደግም።» ብሎ ለሙሴ ነገረው። ዘጸ.17÷7 ዘጸ 14÷22፤ መዝ.77÷17፤ ዕብ.3÷8፤ 4÷2።

በዚህ ዓይነት ጉዞ ሲወድቁና ሲነሡ ሲጣሉና ሲታረቁ ከቤርሳቤህ በስተደቡብ በሲና ውስጥ ወደሚገኝ ፋራን ምድረ በዳ ደረሱ። ሙሴም እግዚአብሔር ስላዘዘው ምድሪቱን አንዲሰልጥ አሥራ ሁለት ሰላዮችን ላከ። እነርሱም እርባ ቀን ሰልለው የሰን ዲዋን ዛላ የወይኗን ዘላላ ይዘው ተመለሱ። አንዱ ዛላ ቢታሸ አንድ እፍኝ፣ አንዱም ዘላላ ቢጨመቅ አንድ ጽዋ መላ። በዚህም ምድረ ርስት የበረከት ምድር መሆኗን ዐወቀ። « በዚያ እግዚአብሔር በረከቱን ሕይወ ትንም እስከ ዘላለም አዝዞአልና» መዝ: 132÷ 3።

ይሁን እንጂ ከአሥራ ሁለቱ አሥሩ ወደ ማኅበሩ ከፋ ወሬ በማምጣታቸው፤ በምድሪቱ ከሚኖሩ ባት ኃያላን የተነሣ የተሰፋዩቱን ምድር መውረስ አንደማይቻል በመናገራቸው ማኅበሩ ሁሉ ጮኹ ፤ ሌሊቱንም ሙሉ ሲያለቅሱ አደሩ። በሙሴና በአርን ላይም አጉመረው። በግብፅ ወይም በምድረ በዳ ምነው በሞትን ኖሮ አሉ። ወደ ግብፅ ባርነት ለመመለስም ወሰኑ። በዚህም ጊዜ ሙሴና አርን በማኅበሩ ፊት በግም ባራቸው ወድቀዋል።

ሁለቱ ሰላዮች ካሌብና ኢያሱ ግን ልብሳቸውን ቀድደው «ዞረን የሰለለናት ምድር እጅግ መልካም ናት እግዚአብሔርን ከወደደን ወተ ትና ማር ወደምታፈስሰው ወደዚች ምድር ያገባናል። ነገርግን በእግዚአ ብሔር ላይ አታምፁ ፤ እንደ እንጀራ ይሆኑልናል። የምድሪቱን ሰዎች አት ፍሩ ጥላቸው ከላያቸው ተገፍፎአል፤ እግዚአብሔርም ከእኛ ጋር ነው።» ብለው በእምነት ተናገሩ። ዳሩ ግን የሚሰማቸው አላገኙም የእግዚአብሔር ክብር ተገልጦ ባያድናቸው ኖሮ በደንጊያ ሊወግሯቸው ነበር። ሕዝ ቡም የሙሴ አማላጅነት ባያተር ፋቸው ኖሮ በቸነፈር ሊጠፉ ነበር።

ሙሴ በመጨረሻ ፈሰጋ በተባለው ተራራ ራስ ላይ ሆኖ ምድረ ርስትን አሻግሮ አይቶ በመሞቱ አገልጋዩ ኢያሱ በእግሩ ተተክቶ ሕዝቡን መርቶ ዮርዳኖስን በደረቅ ካሻገራቸው በኋላ የተሰፋዩቱን ምድር አውርሷቸዋል። ሕዝቡ በቃዴስ በረሀ የኳተኑት ለአርባ ዓመታት ያህል ነበር። የረገፈው ረግፎ ልጆቻቸው ምድረ ርስትን በገመድ ተከፋፍለዋል። ኢያ.18÷1።

ማርና ወተት የምታፈስሰ ምድር፡-

ምድረ ርስት ማርና ወተት የምታፈስሰ አገር መባሏ ፤ ወንዙና ጅረቱ ማርና ወተት የሚያፈስ ሆኖ አይደለም። ማር የተባለ ሕገ ኦሪት ሲሆን ወተት ደግሞ ሕገ ወንጌል ናት። ምሳሌነቱም ማር የነካው ልብስ ለጊዜው ሲያይት የሚለቅ አይመስልም። እንጂ በውኃ ባጠቡት ጊዜ ግን ሙልጭ ብሎ የሚለቅ ነው። በዚህ ዓይነት ኦሪትም ቀድማ ስትመሠረት የምትለቅ ሕግ አትመስልም ነበርና ነው። ወተት /ቅቤ / የነካው ልብስ ደግሞ ለጊዜው ሲያይት የሚለቅ ይመስላል እንጂ በውኃም በሳሙናም ቢሉት የሚለቅ አይደለም። ወንጌልም ቀድማ በመቶ ሃይው ቤተ ሰብ መካከል ስትመሠረት የምትጸና ሕግ አትመስልም ነበር። ይሁን እንጂ ውንጌል የምትሻር የምትለቅ አይደለችም። ምድረ ርስት በማር የተመሰለች ሕገ ኦሪት በወተትም የተመሰለች ሕገ ወንጌል የሚሠራባት የሚነገርባትና የሚፈጽምባት ምድር ስለሆነች ማርና ወተት የምታፈስሰ ምድር ተብላለች ማለት ነው። አንድም ሐጋጌ ሕግጋት አምላክ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚወለደው በዚያ ነውና። ማርና ወተት የምታፈስ ተብላለች።

ሁ ማርና ወተት የምታፈስ ርስት እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ናት ። ምክንያቱም፡-

1ኛ. በማር የተመሰለ ሕገ ኦሪትንና በወተት የተመሰለች ሕገ ወንጌልን የሠራ አምላክ። እና

2ኛ. ለ5500 ዘመናት በኃጢአት መርሮ የነበረው የሰው ሕይወት የጣ ፈጠበት ማር እና የጠወለገውም ሕይወት የለመለመበት ወተት ኢየሱስ ክርስቶስ ከእርሷ ተወልዷልና።

3ኛ. የተሰፋዩቱ ምድር ፍሬ ስንዴና ወይን ነበረ። እምቤታችንም የማኅፀኗ ፍሬ ኢየሱስ ክርስቶስ ስንዴ ሥጋ ውን መብል፤ ወይን ደሙን መጠጥ አድርጎ ሰጥቶናልና።

4ኛ. በምድረ ግብፅ የነበሩ እሥራኤል ዘሥጋ ምድረ ርስትን ተሰፋ ያደርጉ እንደነበር፤ በሲኦል የነበሩም ነፍሳት ከአዳም ጀምሮ ተሰፋቸው እመቤታችን ነበረችና። «አንቲ ውእቱ ተሰፋሁ ለአዳም አም ይሰደድ እምነት። አዳም ከገነት በተሰደደ ጊዜ ተሰፋው አንቺ ነበረሽ። » እንዲል ቅዳሴ ማርያም።

5ኛ. ኢየሩሳሌም ማለት ሀገረ ስላም ማለት ነው። እመቤታችንም

ሰውና እግዚአብሔር፤ ሰውና መላእክትም የተገናኙባት የሰላም መገናኛ ድልድይ ይና መሸጋገሪያ በመሆኗ፤ ሰላማዊ ኢየሱስ ክርስቶስ የተገኘባት ሀገረ ስላም ኢየሩሳሌም ናትና። ቅዱስ ኤፍሬም «ዛቲ ይእቲ ኢየሩሳሌም ሀገሮሙ ለነቢያት ወማኅደረ ፍስሐ ሆሙ ለኩሎሙ ቅዱሳን የቅ ዳሳን ሁሉ የደስታ ማደሪያ የነቢያት ሀገረ ትንቢታቸው ኢየሩሳሌም ይህች ናት።» ያለው እመቤታችንን ነውና።

6ኛ. እሥራኤል ምድረ ርስትን በገመድ /በሐብል/ እንደተከፋፈላት /አንዳገኛት/ እመቤታችንንም ነቢያት በሐብል ትንቢት ፤ ሐዋርያት በሐብል ስብከት ፤ ሊቃውንት በሐብል ድርሰት አግኝተዋልና። ካህናት ደግሞ በሐብል ማግሌት በሐብል ሰን ታትና በሐብል ቅዳሴ ሲያገኛት ምእመናንም ጉልታን፤ ውዳሴ ማርያምን፤ አርጋኖን ወዘተ... » በመድገም በሐብል ጸሎት ያገኛታልና።

ሎ ርስታችን ለዘላለሙ ባለማለፍ ጸንታ የምትኖር መንግሥተ ሰማያት ናት ማቴ.5÷3፤ 1ጴጥ.3÷13 ፤ ራእ.21÷1። የሞሐቅ ይወርሷታል። ማቴ.5÷3። እኛም ሃይማኖትን ይዘን ምግባርን ሠርተን ከተገኘን እንወርሳ ታለን። ሮሜ.8÷17፤ ገላ.3÷29። እሥራኤል ምድረ ርስትን በብዙ መከራና ደጅ ጥናት እንደወረሷት ሰማያዊት ርስት መንግሥተ ሰማያትም የምትወረሰው በብዙ መከራ ነው። የሐዋ.14÷22። ምክንያቱም መንገዷ ቀጭን ጠባብም ነውና። ማቴ.7÷14። በመሆኗም ወደ እርሷ ለመግባት የግድ መስቀሉን መሸከም ያስፈልጋል። ማቴ.16 ÷24። እሥራኤል የኤርትራን ባሕር ተሻግሮው ምድረ ርስትን እንደወረሷት መንግሥተ ሰማያትም የምትወረሰው በጥምቀት በሚገኝ ልጅነት ነው። የሐ.3÷5። ምክንያቱም እሥራኤል ቀይ ባሕርን መሻገራቸው የጥምቀት ምሳሌ ነው። ቆሮ.10÷1። ቅዱስ ጳውሎስ ሰማያዊት ኢየሩሳሌም ያለው መንግሥተ ሰማያትን ነው ዕብ.12÷22

ሐ ርስታችን ክርስቶስ በደሙ የመሠረታት ቤተክርስቲያን ናት። ኤፌ.5÷26፤ የሐዋ.20÷28 ቤተክርስቲያን አንዲት ናት። በወርቅ በዐፈር በከተማ በገጠር ብትሠራ ከብሯ አንድ ነው። ምእመናን እንደ አንድ ልብ መካሪ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ ኹነው ሃይማኖታቸውን ይመስክሩባቸዋልና፤ የአንድ የክርስቶስ አካልናትና 1ቆሮ.14፤ ኤፌ.4፤ 5፤ 1ቆላ1÷18።

ከምድረ ርስት ስንዴ እና ወይን እንደተገኘ በቤተክርስቲያንም ስንዴ ሥጋውና ወይን ደሙ ይገኝባታል። ገብስቱ ተለውጦ ሥጋ መለኩት ደሙ ተለውጦ ደሙ መለኩት የሚሆነው በእርሷ ነውና። በአየሩሳሌም ሥጋው እንደተቆረሰ ደሙም እንደፈሰሰ ሥጋውና ደሙ ዕለት ዕለት የሚፈተትባት ናትና። አየሩሳሌም ሀገረ ሰላም እንደሆነች ሁሉ የሰላም መንገድ ወንጌል የሚሰበከባት የሰላም ባለቤት አየሱስ ክርስቶስ የሚገኝባት ናትና።

በኃጢአት የመረረውና የጠወለገው የሰው ሕይወት የሚጣፍጥባት ማር እና የሚለመልምባት ወተት ቃሉ የሚነገርባት የእግዚአብሔር ቃሉ ማርም ወተትም ነውና። መዝ.118÷103፣ ሕዝ. 2÷3፣ 1ሴጥ2÷3። በአጠቃላይ በምድር ያለች የእግዚአብሔር ርስታችን ናት።

እሥራኤልና ምድረ ርስት፡-

እሥራኤል ሁሉ ከእግዚአብሔር እንደተቀበሉት በማመን ርስታቸውን አይሸጡም አይለውጡም ነበር። ምክንያቱም «ምድርም ለእኔ ናትና። እናንተም እንግዳችና መጽተኞች ናችሁና ምድርን ለዘላለም አትሸጡ። በርስታችሁም ምድር ሁሉ መቤዠ ትን ለምድሪቱ አድርጉ » የሚል ቃል በመናፍ ነው። ዘሌ. 25÷23።

ትውልድ አልፎ ትውልድ ሲተካም ልጆቻቸውም ሆኑ የልጅ ልጆቻቸውን ይህንን ጠብቀው ናረዋል ። ለምሳሌ ናቡቴን ንግሥቲቱ ኢልዛቤል በድንጋይ አስወግራ በግፍ ያስገደለችው ለንጉሡ ለአክዓብ ሳይፈራና ሳያፍር «የአባቶቼን ርስት አልሸጥም። አልለውጥም።» በማለቱ ነው። ናቡቴ ጀግና በመሆኑ የአባቱን ርስት እንደያዘ የሞትን ጽዋ ለመጨለጥ በቅጽል። 1ነገ.20÷1-29።

እኛስ ከዚህ የምንማረው ምን ድነው?

እንግዲህ እኛ ከታሪኩ የምንማረው ነገር ቢኖር 1ኛ ርስት እመቤታችንን 2ኛ በደሙ የተመሠረተች ርስት ቤተክርስቲያናችንን 3ኛ እንደ ተስፋ ቃሉ የምንወርሳትን ሰማያዊ ርስት መንግሥተ ሰማያትን መሸጥና መለወጥ እንደማይገባን ነው።

ናቡቴ የአባቶቼን ርስት እንዳልሸጥ እግዚአብሔር ይጠብቀኝ ብሎ በቃሉ እስከ ሞት ድረስ አንደጸና በአባቶቻችን ርስት በእመቤታችን ፍቅርና አማላጅነት ለመጽናት፣ የአባቶቻችንን ሃይማኖት ትውፊት በመያዝ በአባቶቻችን ቤተክርስቲያን ለመገኘት፣ የአባቶቻችን ርስት የመንግሥተ ሰማያት ዜጎች ለመሆን እኛም እስከ ሞት ድረስ መታመን ይጠበቅብናል። ምክንያቱም የሕይወት አክሊል የሚገኘው እስከ ሞት ድረስ በመታመን ነውና። ራእ.2÷10። በገ ድል በትሩፋት ሃይማኖትን በመጠበቅ 2ጢጥ.4÷7።

አሥሩ ሰዎች ወደ ማኅበሩ ክፉ ወራ በማምጣት እሥራኤል ምድረ ርስትን እንዳይወርሱ እንቅፋት አንደሆኑባቸው በዘመናችንም ወደ ማኅበሩ /ወደ ቤተክርስቲያን/ክፉ ወራ የሚያመጡ መናፍቃን የበዙበት ስለሆነ ልንጠነቀቅ ይገባናል። አሥሩ ራሳቸው እንዳልገቡ ለሚገቡትም እንቅፋት ሆነው እንደ ተገኙ፣ መንግሥተ ሰማያትን በሰው ፊት የሚዘጉ፣ እነርሱ የማይገቡ የሚገቡትንም የሚከለክሉ ሰዎች ጥቂቶች አይደሉም። ማቴ 23÷13።

አባቶቻችን በመጋዝ የተተረተ ሩት ፣ በሰይፍ የተመተሩት ፣ በእሳት የተቃጠሉት ፣ ለአናብስት የተጣሉት ፣ ወደ ጥልቅ ባሕርም የተወረወሩት ለምድራዊ ዝና እና ክብር ብለው ሳይሆን ርስታቸውን ሳለማ ጣት ብለው ነበር። በመሆኑም የኑሮ አቸውን ፍሬ ማለትም ገድላቸውን ትሩፋታቸውን እየተመለከትን በእምነታቸው ልንመስላቸው ይገባል። ዕብ 13÷7።

እሥራኤል ዘሥጋ በጉዳና እየተንጠባጠቡ የቀሩት እና በክፉ ወራም ተሰነካክለው በቃይስ ምድረ በዳ የረገፉት እንደ አባቶቻቸው እንደ አብርሃም፣ ይስሐቅና ያዕቆብ መሆን እነርሱንም መምሰል ስላቃታቸው ነው። ዛሬም እውነተኛዎን መንገድ ይዘው መጓዝ ከጀመሩ በኋላ በየጉዳናው በፈቃድ ሥጋ ተይዘው የሚቀሩ፣ በክፉ ወራም ተሰነካክለው የሚወድቀደ ወደ ኃጢአት ወደ ከህደት ለመመለስ የሚወስኑ፣ በአባቶች ላይ የሚያገረመርሙ፣ እንደ ኢያሱ እና ካሌብ እውነቱን የሚናገሩ ከተገኙ ደግሞ በድንጋይ ወግረው ለማጥፋት የሚሞክሩ ሰዎች በቤተ ክርስቲያን አሉ። እነኚህም

የኑሮ አቸውን ፍሬ ተመልክተው አባቶቻቸውን መምሰልና መሆን ያቃቃቸው ናቸው። ምክንያቱም ዓይነ ልቡናቸውን አሳውረው የወንጌል ትርጓሜ /የወንጌል ኑሮ/ የሆነውን የአባቶቻቸውን ገድልና ትሩፋት ሲነቅፉ ይሰማሉ።

ርስታቸውን ይዘው እንደ ናቡቴ የሞቱ አባቶቻችን ወንጌልን አንብበው ተርጉመው ያለፉ ብቻ ሳይሆኑ በሕገ ወንጌል ጸንተው በመኖር ወንጌልን በሕይወታቸው የተረጉሙ ናቸው። ይህም በየገድ ሉቃ ቸው ተጽፎ ይገኛል። ይሁን እንጂ ቃሉን ቆሞ መለፍለፍና የቤተክርስቲያን ልብስ ለብሶ መታየት ብቻ መንፈሳዊነት የሚመስላቸው ሥጋው ያን መንፈሳዊውን ነገር በዓይነ ሥጋ በመመል ከትና በዓለም ጥበብ በመመራመር ሲዘባበቱ ይሰማሉ። ሲያይዘቸው ሃይማኖተኞችና መንፈሳውያን የሚመስሉ በመረምሯቸው ግን መናፍቃንና ሥጋውያን በሆኑት ዘንድ በቤተክርስቲያን ያለው መንፈሳዊው ነገር ሁሉ ትምህርተ ሃይማኖቱ ፣ ሥርዓተ ቤተክርስቲያኑ፣ ማኅሌቱ ፣ ሰዓታተ፣ ቅዳ ሲወጡ፣ ጸሎት፣ ጸሎት፣ ዝክሩ፣ ሰንበቴው፣ ጸሎት፣ መስቀሉ ፣ ቅኔው ትርጓሜው ወዘተ ሞኝነት ነውና። 1ቆሮ 2÷14፣ 1ቆሮ 1÷18። አለማስተዋል ነው እንጂ በቤተክርስቲያን ያለው ሁሉ ወንጌል ነው።

እኛ ግን ይህንን ሁሉ በማስተዋል በፈቃድ ሥጋ ሳንናወጥ በክፉ ወራ ሳንሸበር በነበረው ጸንተን እንድንኖር የእግዚአብሔር ቸርነት የድንግል ማርያም አማላጅነት አይለዩን።

ማስታወቂያ

በጉጉት ሲጠበቅ ይገኝ
በረው ቀ 3 የማንበረ
ቅዱሳን መዝሙር በገበያ
ሳይ ወሳሰ።

መዝሙሩን በማንበረ
ቅዱሳን የሐሙስ መጽሐፍ
ትና ስምዖን ጽድቅ ጋዜጣ
ማክፈፊያ ያገኛሉ።

ከድራሻ ቅድስት ማርያም
ቤተክርስቲያን ፊት ሰፊት
ሆኖ በሸዋ ዳቦ ቤት ወደ
ዐዳ ናዓድ ትምህርት ቤት
በኩል።

ከአንባቢያን ለአንባቢያን

ይድረስ ለከርታታው

በአካልና በስም አላውቅም። ነገር ግን ያለህበትን ቦታና ሁኔታ አውቃለሁ እኔም እንደአንተው ነበርኩና ጭንቀትህም ይገባኛል። ብዙ ጊዜ በዓላማህ መጽናት አቅቶህ፣ አንዱን ይዘህ ሳትጨርሰው ወደ ሌላው ስትራመድ ፣ የቱን ይዘህ የትኛውን ደግሞ መተው እንደሚገባህ መወሰን አቅቶህ ብቻ ንፋስ ወዲያና ወዲህ እንደሚያወዛውዘው ዛፍ ትንክራተታለህ። ይህን ስሜትህን ተረድቻለሁ።

ለመሆኑ እንደዚህ መሆንህን አውቀኸው ይሆን? እኔ እንጂ አይመስለኝም። አሁን እንኳን «ከርታታው» ብዬ ስጠራህ ማንን ሲል ፈልጎ ነው? ብለህ ሌላ የምታውቀው ከርታታ እንዳለ ለማስታወስ እየጣርክ አይደል? መልእክቴ ግን ለአንተው ነውና አስተውለው ታስታውሳለህ? ገና ቤተክርስቲያን መምጣት እንደጀመርክ ትንሽ ፈተና ገጥሞህ መታገስ አቅቶህ «አርቶዶክስ መሆን አልቻልም እንዲያውም አርቶዶክስ ትክክል አልደለም» ብለህ ወዲያው ፊትህን ወደሌላ እንዳዘርክ? እሺ ይህንን ካስታወስክ ከዚያ የሂድክበት ደግሞ ብዙው ነገር አልጥም ብሎህ ወደ ሌላ እንደተሸጋገርክና የሚሰማማህን ፍለጋ እንደተንከራተክስ? እዚያም ከውጭ እንደሰማኸው ሳይሆን ሌላ ቀርቶ ሌላ ሚድያ ላይ አስታወስክ? ለዚህ እኮ ነው «ከርታታው» ብዬ የጠራሁ። እዚያና እዚህ ስትል ከአንዱ ወደ ሌላው ስትሻገር አንዱንም ሳትይዝ እንደተንከራተክ አድራሻህ ጠፍቶ የማይሆን ቦታ ትወድቃለህና እባክህ ከርታታው ወንድሜ ወደ መጀመሪያው ቤትህ ተመለስ ኤፌ.4÷4

ያንተው ወንድማገኝ አበራ /ሐረር/

ሥርዓት ይጠበቅ

በቅዱስ ጊዜ ወንዶችና ሴቶች ምእመናን ለየብቻ ሆነው በመካከላቸው ክፍተት ፍሮ ማስቀደስ ከቀድሞ ዘመን ጀምሮ የነበረ ሥርዓት ነው። እንዲያውም ሴቶች በስተቀኝ ወንዶች በስተግራ ይሆናሉ። እኔ ባለሁበት አካባቢ ግን ወንዶችና ሴቶች ተቀላቅለው ነው የሚያስቀድሱት ። በአንድ አግዳሚ ወንበር ላይም ይቀመጣሉና ሥርዓት የተፋለሰ ይመስለኛል። ስለዚህ ካህናትና ዲያቆናት ለማስተካከል ጥረት ቢያደርጉና ምእመናንም አውቀውት ቢፈጽሙት መልካም ነው። ጌታ መሳይ ተክሉ

/ቦንጋ ት. ሚካኤል ቤ/ክ/

ተው ጸልይ ከልብህ

2ጠዎ 3-1-5

ደህና ኑር ለኛር ሁልጊዜ እንደሻቱ አንድ ቀን ሳይደላው ወንድሙ እየሞተ ስንት ስስታም አለ እኛን ያልዘረጋ ለራስ ወዳድነት ልዩ የተዘጋ ለስፍሳፍነት የለውም ዳርቻ አሉ የሚያስበው ስለገንዘብ ባቻ አንተ ግን ወንድሜ ተው ጸልይ ከልብህ በስበት መስኮት ገንዘብ የሚያስወድ ሰይጣን ሳይገባለህ።

ክመንበሩ በላ

አለታ ወንዶ

ምን እንበለው ?

አትሰረቅ እያለኝ እርሱ ከሰረቀ አትግደል እያለ እርሱ አንገት ካነቀ ኅብረትን አውጆ እርሱ ከለያየ ትጎትናን ሰብኮ እርሱው ከታበየ ጠባቡን አስፍቶ በሰፊው ከሄደ ዝሙትን አውግዞ በፍትወት ካበደ ሕይወቴ እንደቃሉ ሆኖ ካልታመነ የ «እጅ ሥራ ፎቶ» አስመሳይ ከሆነ ጥቂት ሰው አድኖ ስብከተ ነገሩ ብዙውን ካጠፋ ሕይወቴ ምግባሩ ራሱን ሳያንጽ ለሆነው ለፋፊ ሰባኪ እንበለው ወይንስ ቀጣፊ?

ደረጀ ኃ/ወልድ /አዲሳኢታ/

በጸሎታችሁ አስቡን፣ አጽናኑንም

በኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን የመስቀል ብርሃን ሰበካ ጉባኤ በየመን ሀገር ይገኛል። ይህ የሰበካ ጉባኤ በርካታ ምእመናን ሲኖሩት የኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋሕዶ ቀጥተኛ እምነት፣ ሕግና ሥርዓትን ተከትሎ በቅዱስ ሲኖዶስ እውቅናን ያገኘ ሰበካ ጉባኤ ነው። በየገዳማቱ፣ በየአድባራቱ፣ በየሰንበት ት/ቤቱና በየሰበካ ጉባኤው የተሰበሰባችሁ በሀገር ውስጥም ሆነ በውጭ የምትገኙ የተዋሕዶ ቤተሰቦች በሙሉ ሰላም እግዚአብሔር ይላከላችሁ እያልን በግልም ሆነ በጎብረት በጸሎታችሁ እንድታስቡን በትምህርታዊና ምክራዊ ጽሑፎቻችሁ እንድታጽናኑ ንና እንድታበረታቱን በሕይወት እግዚአብሔር ስም እንጠይቃለን።

አድራሻችን፡-
MESKELE BEREHAN PARISH
COUNCIL
P.O.BOX. 19480 /22238
SANA'A
YEMEN

ከማኅበሩ ፍሬዎች ተቋይሱ

ሰዓዊ ጽድቅ

ሐመር

ለደንበኝነት		
ጋዜጣ	የዓመት	የ6 ወር
ለክፍለ ሀገር	ብር 21.00	ብር 10.50
ለአዲስ አበባ	ብር 20.00	ብር 10.00
ከሀገር ውጪ	12 ዶላር	6 ዶላር
አድራሻዎን የከፈለብትን ማስረጃ ፖ.ሣ.ቁ 800078 ይላኩልን። የመጽሔታችን ደንበኛ ቢሆኑ አንዲትም እትም አታልፍትም።		
መጽሔት	የዓመት	የ6 ወር
የክፍለ ሀገር	ብር 38.00	ብር 19.20
ለአዲስ አበባ	ብር 37.80	ብር 18.70
ከሀገር ውጪ	24 ዶላር	12 ዶላር
አድራሻችን - ለወ/ሮ ዓይናለም ታዬ ደመቀ 4ኪሎ ገንክ ቅርንጫፍ የሂሳብ ቁጥር -79808 ፖ.ሣ.ቁ- 80078 ስልክ-550099 Ext 46-አ.አ		

(ቤተክርስቲያንህን ዕውቅ) መጽሐፍና ፖስት ካርዶች

መዝሙር ካሴት
ቁጥር 1፣2፣3 /አማርኛ/
ቁጥር 1 /እርምጃ/

ዋጋው 3 ብር ብቻ

©ማኅበረ ቅዱሳን

ይህን መጽሐፍት ያለ ማኅበረ ቅዱሳን ፈቃድ በከፊልም ሆነ በሙሉ ማሳተም ፣ እንዲሁም በማንኛውም መልኩ ለሽያጭ ማዋል በህግ የተከለከለ ነው።